

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

10 DECEMBER 1990

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy c.s. —

**houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie,
Omroep van de Vlaamse Gemeenschap**

VERSLAG

**namens de Commissie voor de Media
uitgebracht door mevrouw A. Leysen en de heer D. Van Mechelen**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer P. Chevalier.

Vaste leden : de heer A. Bourgeois, mevrouw A. Leysen, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren F. Sarens, T. Van Parys, E. Van Rompuy ;

de heren M. Bartholomeeussen, P. Chevalier, F. Dielens, J. Dufaux ;

de heer A. Denys, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck, de heer D. Van Mechelen ;

de heren A. De Beul, L. Vanhorenbeek.

Plaatsvervangers :

de heren F. Bosmans, L. Dhoore, P. Dumez, P. Hermans, E. Vandebosch, H. Van Rompaey ;

de heren J. De Bremaeker, L. Peeters, W. Seeuws, D. Van der Maelen ;

de heren H. De Croo, P. Vandermeulen, G. Verhofstadt ;

de heren H. Coveliers, E. Van Vaerenbergh.

Zie :

349 (1989-1990)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Advies van de Raad van State
- Nr. 3 : Advies van de Vlaamse Mediaraad
- Nr. 4 : Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- Nr. 5 : Aanvullend advies van de Raad van State
- Nr. 6 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor de Media heeft gedurende 6 vergaderingen dit voorstel van decreet grondig besproken en geamendeerd.

De bespreking gebeurde in samenhang met het voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van het statuut van een Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij. (Stuk 316 (1989-1990) - Nr. 1) (Reglement artikel 18, punt 2). De artikelsgewijze bespreking gebeurde op basis van het voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy c.s. houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (Stuk 349 (1989-1990)-Nr. 1).

De Commissie voor de Media besliste ook tot de oprichting van een werkgroep ad hoc. Die werkgroep vergaderde op 16 oktober 1990, dit in aanwezigheid van een afvaardiging van het Rekenhof en een specialist van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (zie bijlage 1).

Op 21 maart 1990 werden de Voorzitter van de Raad van Beheer en de Administrateur-generaal van de BRT gehoord met betrekking tot de doorlichting van de BRT en op het hieruit voortvloeiende BRT-voorstel houdende een nieuw ontwerp van BRT-decreet. Het verslag van de hoorzitting, uitgebracht door de heer F. Sarens, vindt u in bijlage 2 (Reglement artikel 30, punt 3).

I. PROCEDUREDEBAT

Een lid stelt voor om op deze eerste vergadering enkel de procedure vast te leggen maar niet met de algemene bespreking te starten. Het is immers onmogelijk om de bespreking van de voorstellen vóór het reces af te ronden. Een brede discussie is wenselijk. Naast het horen van de BRT wijst hij erop dat ook de VTM wenst te worden gehoord. Hij suggereert ook een hearing met de vertegenwoordigers van de dag- en de weekbladpers, met andere woorden de uitgeverijen, die belanghebbende zijn inzake financiering en publiciteit. Alle rechtstreeks en onrechtstreeks betrokkenen moeten worden gehoord.

De Voorzitter repliceert dat enkel het nieuwe BRT-statuuut zal worden besproken. De BRT werd reeds ruim gehoord, de VTM werd niet formeel uitgenodigd ; wel was er een vraag hiervoor na de afhandeling van het mini-decreet toen dit door de Executieve reeds was afgehandeld. Het advies van de Raad van State, de SERV en de Vlaamse Mediaraad (met de Commissie van Experts) werd reeds ingewonnen. Na de afhandeling van het nieuwe BRT-statuuut is het mogelijk om een uitgebreide reeks hoorzittingen te organiseren teneinde een brede kijk op de mediawereld te verwerven. Ook de beeldindustrie, en de evolutie ervan sinds het ontstaan van de commerciële televisie, moet hierbij aan bod komen.

Een ander lid oordeelt dat er een uitzonderlijke situatie is ontstaan. Het voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy c.s. is gebaseerd op het voorstel van de Raad van Beheer van de BRT. De Executieve behandelde een ontwerp-tekst ; na de indiening van het voorstel van decreet staakte de Executieve deze besprekingen. Ingevolge het advies van de Raad van State kampt het voorstel van

decreet met zware moeilijkheden. Meer bepaald de sterke autonomie roept een aantal wettelijke bezwaren op.

Het voorstel van decreet van de PVV heeft dezelfde fundamentele kenmerken. De Raad van State heeft zich over de voorstellen van decreet op een korte termijn moeten uitspreken zodat verdere studies gewenst zijn. Het lid dringt erop aan dat de Voorzitter van de Vlaamse Raad een aanvullend advies aan de Raad van State zou vragen met betrekking tot de problemen die de Raad van State nog niet kon onderzoeken alsmede voor suggesties voor een correcte juridische vertaling in decreetteksten.

Met de voorliggende tekst bestaat er veel kans dat het Arbitragehof het decreet vernietigt. Het personeel van de BRT heeft immers persoonlijke belangen te verdedigen.

Is het niet mogelijk om via een lastenboek te werken of via een bij decreet opgerichte vzw ? Een juridisch advies van de Raad van State zou hier uitkomst moeten geven.

Een lid merkt op dat de Raad van State drie weken tijd had om een advies uit te brengen. Het advies is grondig en ook op de artikelen worden commentaren geformuleerd. De Raad van State doet zelfs suggesties.

Het voorliggend voorstel van decreet is een pilootproject voor een aantal andere, ook nationale, dossiers : de instellingen van openbaar nut, de universiteiten, de openbare kredietinstellingen, de Nationale Bank. Deze laatste werkt met 51 procent overheidsgeld. De te grote autonomie was hiervoor geen hinderpaal.

Voorafgaandelijk zal men in deze Commissie moeten uitmaken of men bereid is aan de openbare omroep een grotere autonomie te verlenen op het gebied van de begroting en de personeelsformatie. Volgens de Raad van State moet de Gemeenschapscommissaris waken over de opportuniteit van iedere beslissing : de spreker deelt deze mening niet. Wel beaamt hij dat op het overschrijden van de begroting en het niet-naleven van het meerjarenplan sancties moeten volgen.

Inzake het personeel wil hij het statuut van de contractuelen verfijnen.

Het fundamenteel probleem inzake de autonomie van de BRT stelt zich eveneens bij de RTT en de NMBS.

Na een aantal hoorzittingen moet de Vlaamse Raad zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Het vorige lid wijst erop dat door het uitgebrachte advies de filosofie van alle fracties wordt veroordeeld. Daarom lijkt een aanvullend advies van de Raad van State aangewezen.

Een lid oordeelt dat men het advies van de Raad van State niet kan negeren. Een bijkomend advies lijkt verantwoord.

De Raad van State heeft zijn inziens geen grondig advies kunnen uitbrengen : de Raad geeft dit zelf toe. Wel beaamt hij dat een advies niet zaligmakend is. Als decreetgevende macht zal de Vlaamse Raad zelf zijn verantwoordelijkheid moeten nemen. Iedereen streeft naar een grotere autonomie voor de BRT : een juridisch verantwoorde oplossing moet worden gevonden. Hierbij kan worden gedacht aan een lastenboek, een vzw, een beheerscontract.

Het debat moet worden opengetrokken. De Mediaraad en de SERV moeten niet meer worden geraadpleegd. Op de hoorzittingen moeten wel de rechtstreekse en de onrechtstreekse betrokkenen worden gehoord onder meer de VTM en de dag- en de weekbladpers.

Hij wenst ook het Rekenhof bij de besprekingen te betrekken. In de Subcommissie voor Financiën en Begroting uitte de afgevaardigde van het Rekenhof bepaalde bezwaren tegen het pensioenfonds van de BRT. Hij wees hierbij op de financiële repercussies voor de BRT op middellange termijn.

De Voorzitter wijst erop dat de Raad van State evenveel tijd kreeg als de SERV en de Mediaraad om zijn advies uit te brengen. Bovendien komt het aan de Vlaamse Raad toe om de beslissingen te nemen.

De vorige interveniënt repliceert dat een juridisch onderzoek complexer is.

De Voorzitter stemt in met een aanvullend advies over specifieke punten. Met betrekking tot de hoorzittingen is hij voorstander van een brede formule. Alle leden mogen suggesties overmaken. Hij wil nu overgaan tot de inleidingen door de indieners van de twee voorstellen van decreet.

Het vorige lid bepleit een uitstel.

Een ander lid deelt dit standpunt. Nu de algemene bespreking starten is niet zinvol.

De Voorzitter stelt dat de toelichtingen nieuwe gegevens kunnen aanbrengen.

Het vorige lid wijst op het hoofdprobleem : hoe moet de filosofie inzake de autonomie juridisch worden ingekleed. Ook de Executieve wordt met hetzelfde probleem geconfronteerd.

Een lid informeert naar de stand van zaken inzake het mediadossier binnen de Executieve.

De Gemeenschapsminister stelt dat de werkgroep ad hoc zal vergaderen voor een laatste bespreking over het dossier van de vrije radio's. Hij zal voorstellen om ook het BRT-statut te bespreken.

Een lid informeert of de Executieve een voorstel voor de regeling van de BRT-financiering zal uitwerken.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat op basis van de richtlijnen van de Europese Gemeenschap een voorontwerp van decreet wordt uitgewerkt over de reclame en sponsoring, dit zowel voor de lokale, de commerciële en de openbare omroepen. De basis van het voorontwerp was een tekst van de Vlaamse Mediaraad. Dit maxi-decreet is dus een louter technisch decreet. Ook moet er vóór 3 oktober 1991 nog een decreet worden aangenomen over onder meer het wederwoord.

De Voorzitter vraagt dat de fracties zich zouden beraden over de bijkomende vragen die aan de Raad van State moeten worden voorgelegd. Deze kunnen nog vóór het reces aan de Raad van State worden overgemaakt. Ook zouden er eventueel een aantal hoorzittingen kunnen worden ingericht.

De Commissie stemt met deze voorstellen in.

II. INLEIDING VAN EEN MEDE-INDIENER VAN HET VOORSTEL VAN DECREET VAN DE HEREN P. CHEVALIER EN E. VAN ROMPUY C.S.

Het lid herinnert eraan dat sinds 1985 in deze Commissie veel over de toekomst van de BRT werd gedebatteerd. Er werd gewezen op het gebrek aan dynamisme van de openbare omroep en op de aanpassingen die ingevolge het gewijzigde medialandschap nodig zijn.

Oorspronkelijk vond hij dat de BRT zelf de nodige voorstellen moest formuleren om, binnen het bestaande BRT-decreet van 28 december 1979, aan de openbare omroep meer soepelheid te waarborgen. Maar in deze Commissie groeide het inzicht dat er een aantal decretale wijzigingen noodzakelijk waren.

Na besprekingen tussen de CVP- en de SP-fractie kwamen tot het besluit om aan de BRT een grote mate van autonomie met betrekking tot de dagelijkse werking van de instelling te verlenen. Het Vlaams Regeerprogramma van 2 februari 1989 beklemtoonde reeds de beheersautonomie van de BRT. Dit impliceert gevolgen voor het personeelsstatuut, voor de dwangvoogdij van de Executieve inzake de begroting en voor het dagelijks beheer waar de Gemeenschapscommissaris momenteel de instelling kan blokkeren.

Deze autonomie is de grote filosofie van dit voorstel van decreet. Zoals de Raad van State het uitdrukt krijgt de BRT een statuut sui generis en is niet meer aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut onderworpen. Er blijft enkel een controle op de wettelijkheid bestaan, niet langer op de opportuniteit van de beleidskeuzen.

De openbare omroep moet ook in de toekomst de opdracht tot informatie, vorming en ontspanning invullen. Het statuut van de BRT dient bij decreet te worden geregeld, terwijl de bestuurders op voordracht van de fracties door de Vlaamse Raad worden benoemd. Dit vormt de beste waarborg voor het pluralisme binnen de Raad van Bestuur. De huidige samenstelling van de Raad van Bestuur blijft dus behouden.

De Vaste Commissie blijft eveneens behouden. De mogelijkheid wordt ingevoerd dat fracties die niet in de Vaste Commissie zijn vertegenwoordigd bij de werkzaamheden worden betrokken. Alhoewel het geen verplichting is, bevordert deze regeling de representativiteit binnen de Vaste Commissie.

Ook de bevoegdheden van de Raad van Bestuur worden beter gedefinieerd. De Raad is bevoegd voor :

- het meerjarenplan, de begroting, de balans en de resultaatrekening ;
- de personeelsformatie, het personeelsstatuut en de benoemingen ;
- het toezicht op de aanstelling van het contractueel personeel ;
- het algemeen programmabeleid.

Het voorstel van decreet geeft bovendien aan de Raad van Bestuur een decretale basis om in een reglement te bepalen op welke wijze hij zijn bevoegdheid uitoefent.

Op het financiële vlak steunt de werking van de BRT op een meerjarenplan. Het wordt jaarlijks bijgesteld en door de Vlaamse Raad goedgekeurd, dit vóór 30 mei. De begroting wordt aan de Vlaamse Raad en de Executieve medege-deeld, niet goedgekeurd. De begroting omvat immers meer dan de dotatie. Deze wordt door de Vlaamse Raad aangenomen als onderdeel van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Een blancomandaat wordt dus niet gegeven. Dit is tevens een repliek op de opmerkingen van de Raad van State. Een der sancties kan een niet-uitbetaling van een der schijven van de dotatie zijn. Voor de Gemeenschapscommissaris van Financiën zal het in de toekomst niet meer mogelijk zijn om steeds een veto te stellen.

III ALGEMENE BESPREKING

Een lid vraagt of de Gemeenschapscommissaris voor Financiën buiten het louter budgettaire optreedt.

De Gemeenschapsminister informeert of de Gemeenschapscommissaris voor Financiën voor veel uitgaven een visum moet geven. Dan blijft hij in de mogelijkheid om veel dossiers te blokkeren.

Een ander lid wijst erop dat de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap bij decreet op 51,5 procent van het aan de Vlaamse Gemeenschap toegewezen gedeelte van het kijk- en luistergeld bedraagt. Aan dit bedrag kan in geen geval worden getornd.

Een lid verwijst naar artikel 13, § 3. De Vlaamse Raad moet zich niet uitspreken over de BRT-begroting. Maar de Vlaamse Raad moet jaarlijks wel de dotatie aan de BRT aannemen. Het niet-respecteren van het meerjarenplan kan dus bepaalde sancties tot gevolg hebben, namelijk het uitstellen van de uitbetaling van een schijf van de dotatie. Bij het overschrijden van de universitaire budgetten bijvoorbeeld kan de Executieve immers ook een deel van de subsidies inhouden.

Het vorige lid repliceert dat een door de Vlaamse Raad goedgekeurd meerjarenplan enkel een raming is. Van concrete cijfers is hierin geen sprake. Ook gebeurt er telkens een evolutie.

Er is hier dus een beetje sprake van „wishfull thinking”. Bij een meerjarenplan valt de rigide voogdij weg ; een automatisch systeem komt hier in de plaats. Toch blijft een vorm van toezicht nodig.

Een lid vraagt wat er zal gebeuren als de BRT zijn opdracht niet uitvoert.

Een lid antwoordt dat in dit geval het meerjarenplan niet wordt uitgevoerd. Dit behelst het geheel van de infrastructuur, de begroting, enzovoort. Een sanctiemogelijkheid is nodig. Men mag echter niet vervallen in het oude systeem met een visum voor iedere uitgave.

De rol van de Gemeenschapscommissaris is beperkt tot het controleren van de wettelijkheid van de beslissingen. De notie „algemeen belang” is te ruim en laat te veel interpretatie toe. De huidige formule kan in de toekomst niet worden weerhouden.

Een ander lid dringt aan op het voorzien van sanctiemogelijkheden indien beslissingen van het meerjarenplan afwijken. Kan voor die afwijkende beslissingen niet worden gesteld dat de Vlaamse Mediaraad deze voorafgaandelijk moet goedkeuren ?

Een lid oordeelt dat er na manifeste overtredingen moet kunnen worden gesanctioneerd.

Een lid wijst erop dat ingevolge artikel 13, § 3 de Raad van Bestuur de personeelsformatie, het administratie en het geldelijke statuut alsmede het personeelsstatuut bepaalt. De Raad van State stelt zich hierbij vragen en wijst op de budgettaire gevolgen hiervan.

Kan een Raad van Bestuur van een openbare instelling zelf deze regelingen opstellen zonder de voogdij van een hogere overheid ?

Het betreft hier echter een openbare instelling die in concurrentie treedt met een privé-bedrijf. Ook de RTT zal in

de toekomst met een formule van beheerscontracten werken ; de RTT zal echter overheidssubsidies blijven ontvangen.

De Raad van State stelt echter dat men bezwaarlijk een openbare instelling met een zo grote autonomie in ruime mate met overheidsgelden kan subsidiëren. De BRT moet echter tegen de concurrentie worden gewapend. Bovendien is de mediamaterie geen technisch dossier zoals dit wel met de PTT en de NMBS het geval is. Indien men de Raad van State volgt dan is het onmogelijk de BRT tegenover de concurrentie te wapenen.

De spreker geeft toe dat het voorstel van decreet vaag is over de contractuelen ; een verduidelijking is hier nodig. Maar ook de statutaire personeelsleden moeten beter worden beloond : daarom voorziet artikel 13. § 3 een grotere autonomie inzake het personeelsbeleid. Indien dit echter onmogelijk blijkt en tevens de opportuniteitscontrole, vertrekkend vanuit de notie „algemeen belang“, moet behouden blijven alsmede de dwangvoogdij inzake de begroting en de voogdij van de nationale Minister van Openbaar Ambt dan is het beter dit voorstel van decreet in te trekken. Als decreetgever moet men creatief zijn. De Raad van State interpreteert artikel 16 verkeerd. Zo kan de Vlaamse Executieve de dotatie *niet* eigenmachtig verhogen : de Vlaamse Raad moet steeds hiertoe beslissen.

Een ander lid merkt op dat dit een technische opmerking is. Acht de Raad van State het voldoende dat de tussenkomst van de nationale overheid bijvoorbeeld wordt beperkt tot de goedkeuring van de personeelsformatie van de statutaire personeelsleden alsmede de vaststelling van hun weddeschalen en tot het bepalen van het globaal kader van de contractuelen ?

De Vlaamse Raad moet zich wapenen tegen een gebeurlijke klacht voor het Arbitragehof.

De vorige spreker repliceert dat de flexibiliteit waarvan de Nationale Bank geniet ook hier moet mogelijk zijn. dit binnen het kader van de budgettaire bepalingen.

Een lid herinnert eraan dat de vaste adviescommissie voor kijkers en luisteraars een vereiste van de cultuurpactwet van 16 juli 1973 is. De Mediaraad kan deze niet vervangen.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat men bij decreet moet bepalen wat kijkers en luisteraars zijn. Eenzelfde probleem stelt zich bij de organisaties die de lokale radio's vertegenwoordigen.

Het vorige lid stelt voor om de begrippen „kijkers en luisteraars“ in artikel 2 te omschrijven.

Een lid stelt verder dat de BRT-controle over de derden verdwijnt. De Vlaamse Executieve erkent de derden. Wel worden er beperkingen inzake de zendtijd doorgevoerd. De gezamenlijke zendtijd die ter beschikking gesteld wordt van de erkende verenigingen bedraagt minimaal 2 procent van het totaal aantal televisiezenduren van de instelling in het voorafgaande jaar met een maximum van 100 uren, en dient evenwichtig gespreid over de verschillende netten.

Momenteel bedraagt de TV-zendtijd van de derden 124 uren : er wordt dus een vermindering met 20 procent doorgevoerd.

De uitzenduren op de radio blijven nagenoeg ongewijzigd.

Het voorstel van decreet regelt wel expliciet welke soorten derden er kunnen worden gemachtigd om uit te zenden. De

BRT beslist over het zendschema. De evenwichtige spreiding van de zendtijd kan worden vertaald in eenderde op het eerste TV-net en tweederde op het tweede net. De autonomie van BRT ter zake mag echter niet tot een slechte programmatie van de uitzendingen door derden leiden. De laatste maanden zijn hierdoor de kijkcijfers van de uitzendingen door derden met 25 procent gedaald.

Hij pleit daarom voor korte uitzendingen op betere uren, onder meer om de concurrentie met het BRT-journaal te vermijden. Wel mag de eigen BRT-programmatie evenmin onder de uitzendingen door derden lijden. Daarom moet de gastprogrammaraad worden gehoord.

Hij besluit met te stellen dat de BRT de concurrentie moet aankunnen. Indien het advies van de Raad van State wordt gevolgd en veralgemeend dan is dit nadelig voor de volledige overheidssector.

De basisfilosofie van het voorstel van decreet moet daarom, met de nodige aanpassingen, behouden blijven.

De vorige spreker herinnert eraan dat de Executieve het probleem van de vzw's die door de Vlaamse Gemeenschap werden opgericht bij decreet wil regelen. Kan de Gemeenschapsminister deze formule toelichten ?

De Gemeenschapsminister stelt dat dit probleem in de Subcommissie voor Financiën en Begroting aan bod kwam. In de culturele sector bestaan er veel culturele instellingen met een vzw-structuur, dit om aan de rigide regeling van de wet van 16 maart 1954 te ontsnappen.

De Executieve is bezig met het opstellen van een voorontwerp van decreet teneinde een statuut sui generis te ontwerpen waarbij de autonomie van de vzw's wordt gewaarborgd en toch een minimale controle wordt behouden. Hij zal dit voorontwerp van decreet aan de Commissie voor de Media overmaken.

IV. PROCEDUREDEBAT OMTRENT DE BIJKOMENDE VRAAGPUNTEN AAN DE RAAD VAN STATE

De Voorzitter deelt mee dat hij van een lid een brief heeft ontvangen. Hierin vraagt dit lid dat de Raad van State zich zou uitspreken over de wijze waarop een openbare instelling met een verregaande autonomie kan worden verenigd.

De Voorzitter vindt deze formulering echter te vaag. Bovendien komt het aan de decreetgever toe om beleidsopties te formuleren.

Een lid wijst erop dat de Raad van State bij de beide voorstellen van decreet stelde dat de beoogde graad van autonomie onbestaanbaar is met het openbaar karakter van die instelling.

Hoe kan men een eventuele politieke optie voor een grote autonome instelling, die met gemeenschapsgelden functioneert en aan een aantal voorwaarden gebonden is, legistiek vertalen ?

De Voorzitter wijst op 4 belangrijke elementen in het advies van de Raad van State :

1. toezicht op de instelling ;
2. financiële middelen van de instelling ;
3. personeelsproblematiek ;
4. toepassing van het Cultuurpact.

Andere opmerkingen, die betrekking hebben op de formulering of de plaats, zijn gemakkelijk te verhelpen.

Ook is er een opmerking over onvoldoende tijd om een advies uit te brengen. Daarom stelt de Voorzitter een aantal vragen voor.

Het is de vaste bedoeling van de Commissie voor de Media van de Vlaamse Raad om aan de openbare omroep een zo ruim mogelijke autonomie te verlenen.

Er wordt echter bijkomend advies gevraagd door de Commissie over de vraag of de volgende amenderingen aan het voorstel van decreet, waardoor de controle zou worden verscherpt, aan de kritiek van de Raad van State zouden tegemoet komen :

- aan de Vlaamse Raad moet jaarlijks door de instelling verslag worden uitgebracht over de uitvoering van het meerjarenplan en dit verslag moet door de Vlaamse Raad worden goedgekeurd ;

- de leden van de Raad van Bestuur worden benoemd en afgezet door de Vlaamse Raad ;

- er wordt uitdrukkelijk verwezen naar het toezicht van het Rekenhof.

Inzake de personeelsproblematiek wordt ervan uitgegaan dat het de bedoeling is om een zo ruim mogelijke autonomie te verlenen aan de BRT, ook op het vlak van het personeelsbeleid.

Kan in de huidige stand van de wetgeving bij decreet worden bepaald dat bepaalde personeelscategorieën of het geheel van het personeel van de instelling op contractuele basis worden aangeworven, naast de statutaire aangeworven personeelsleden en dit binnen voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve (bijvoorbeeld maximum weddeschalen) zonder dat een dergelijke regeling de goedkeuring moet krijgen van de nationale Regering ?

Kan in de huidige stand van de wetgeving bij decreet aan de Vlaamse Executieve opdracht worden gegeven een ruim, algemeen kader vast te stellen, waarbinnen het personeelsbeleid door de Raad van Bestuur van de instelling kan worden gevoerd ? Moet voor dit algemeen, ruim kader, waarbinnen een grote autonomie van de instelling wordt nagestreefd, het akkoord van de nationale Regering worden verkregen en kan de nationale Regering, rekening houdend met de niet-uitvoering van artikel 87, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, aan deze procedure haar goedkeuring verlenen ?

Dit zijn de vragen die door de Voorzitter worden gesuggereerd.

Een verslaggever wijst erop dat de Raad van State stelt dat er geen sanctionering wordt ingebouwd. Hoe kan de autonomie aan een sanctionering door de Vlaamse Raad of de Vlaamse Executieve worden gekoppeld ?

Een lid suggereert dat bij het niet-eerbiedigen van het meerjarenplan een bepaalde schijf van de dotatie niet zou worden uitbetaald. Als politieke optie bestaat de mogelijkheid dat de Executieve de BRT-begroting moet goedkeuren. Vormt dit een bijkomende waarborg ?

De Gemeenschapsminister wijst erop dat, indien de BRT zijn engagementen niet respecteert, er op het repressieve vlak een aantal beslissingen moeten worden genomen. Er moet in een voogdij worden voorzien terwijl de instelling zelf de nodige autonomie moet krijgen.

Wel stelt hij een aantal vraagtekens achter de haalbaarheid van de voorgestelde sancties. De BRT heeft ongeveer 2.000 personeelsleden : hij acht het onwaarschijnlijk dat een schijf van de dotatie niet zou worden uitbetaald.

De Voorzitter repliceert dat hij deze uitspraak niet kan aanvaarden. Indien de VTM het kabeldecreet overtreedt dan moet de zendvergunning worden ingetrokken. Sancties zijn er om te worden toegepast.

Een lid oordeelt dat hoe zwaarder de mogelijke sancties zijn, hoe voorzichtiger er zal worden opgetreden.

Indien de BRT zware fouten begaat zal de Vlaamse Raad moeten oordelen of de dotatie al dan niet volledig wordt uitbetaald.

De Gemeenschapsminister suggereert dat men de bestuurders zou verantwoordelijk stellen.

De vorige spreker oordeelt dat ook deze suggestie aan de Raad van State moet worden overgemaakt.

Een lid vraagt of het zinvol is, gelet op de gewenste autonomie, om een andere structuur dan deze die nu wordt gebruikt te hanteren : bijvoorbeeld een stichting, een regie, enzovoort.

Hoe kan de instelling zelf haar personeelskader en statuut bepalen ?

De Voorzitter oordeelt dat dit niet aan de Raad van Bestuur toekomt, maar aan de Executieve. Binnen het door de Executieve uitgetekend kader kan de BRT autonoom werken.

De vorige interventie wijst erop dat het voorstel van decreet stelt dat de Raad van Bestuur zelf het statuut van de vaste en de contractuele personeelsleden bepaalt. Dit is een enorme innovatie en moet dus aan de Raad van State worden overgemaakt.

Hoe kan de controle van het Rekenhof worden georganiseerd ?

Met betrekking tot de sanctioneringsmogelijkheid acht hij het blokkeren van de dotatie niet uitvoerbaar. Hij suggereert het verantwoordelijk stellen van de bestuurders en pleit voor reële sancties. Preventieve sancties zijn onmogelijk maar het Rekenhof moet in het beleid kunnen tussenkomen. Kan de BRT de begroting overschrijden zonder instemming van de Executieve ? De bevoegdheden van het Rekenhof ter zake moeten worden onderzocht. Het Rekenhof past ook op de vzw's die van de overheid afhangen een bepaald systeem toe.

De Raad van State kan uiteraard ook op ieder artikel een aanvullend advies uitbrengen.

Een lid herinnert aan de tweede vraag in het schrijven van een lid van deze Commissie. De regels met betrekking tot de journalistieke plichtenleer liggen niet vast. Ze hebben met andere woorden geen juridische inhoud. Een nadere precisering ervan kan dus niet aan de Raad van State worden gevraagd.

Een lid suggereert dat in een decreet aan de beroepsvereniging van de journalisten zou worden opgedragen om deze inhoud te bepalen.

De Voorzitter vindt dit te verregaand. Men mag niet in corporatisme vervallen.

Het vorige lid stelt voor om aan de Raad van State te vragen of de Vlaamse Raad bevoegd is om dit begrip nader te preciseren.

De Commissie stemt hiermee in. De Voorzitter van de Commissie zal aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad vragen om deze bijkomende vragen aan de Raad van State over te maken, (zie bijlage 3)

V. INLEIDING VAN EEN MEDE-INDIENER VAN HET VOORSTEL VAN DECREET VAN DE HEER A. DENYS, MEVROUW A.-M. NEYTS-UYTTEBROECK, DE HEREN D. VAN MECHELEN EN G. VERHOFSTADT

De mede-indiener is tevreden over het feit dat de BRT-problematiek nu wordt besproken maar hij betreurt dat dit zolang werd uitgesteld. Reeds in 1988 drong hij aan op het houden van een globaal mediadebat. Iedere fractie formuleerde, ten gevolge van de doorlichting van de BRT, een aantal eigen voorstellen. Ingevolge de meningsverschillen tussen twee fracties trad er een plotse stilte in. Deze verdeeldheid is de oorzaak van het lange talmen om de BRT-problematiek te regelen. Intussen is het medialandschap verder geëvolueerd en daardoor liep de BRT een grote achterstand op de commerciële televisie op. Bij het debat over de BRT moet worden afgestapt van het probleem van de grootte van de middelen van de openbare omroep : dit vormt slechts een klein onderdeel van de gehele problematiek. Belangrijker zijn de taken en de opdrachten van de BRT, een efficiëntere werking en de verhouding met de politiek. Zijn fractie heeft ook als doelstelling de openbare omroep aan de evolutie aan te passen. Men beweerde steeds dat zijn fractie tegen de BRT ageerde. Dit is echter onjuist : zijn fractie is niet tegen de openbare omroep, maar voor de concurrentie. Een slagvaardige BRT is wenselijk, daarom moeten de middelen op de meest efficiënte wijze worden aangewend en beheerd.

Hij betreurt de grote politisering uit het verleden, de te sterke invloed van de vakbonden en de structurele machteloosheid waardoor goede ideeën niet werden gerealiseerd. Verder was er een grote onduidelijkheid inzake de kostprijsberekening. De BRT vertoont nu alle kenmerken van een slecht functionerend overheidsbedrijf.

Men kan de openbare omroep op een zachte manier aanpassen of een meer diepgaande hervorming doorvoeren. Het voorstel van decreet dat zijn fractie indiende opteert voor een meer drastische hervorming dan het voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy c.s. Dit laatste voorstel van decreet wil aan de BRT een grotere autonomie verlenen zonder dat aan de openbare omroep bijkomende verplichtingen worden opgelegd. Zijn fractie wil echter de zekerheid hebben dat de BRT betere resultaten behaalt en tevens dat de doeleinden van de openbare omroep duidelijker worden afgebakend. De overheid moet ter zake meer waarborgen ontvangen.

Het voorstel van decreet van zijn fractie wil van in de beginfase iedere onduidelijkheid wegwerken. De huidige eenheidsstructuur wordt uitgesplitst naar afzonderlijke structuren voor radio en televisie. Verder wordt de technische dienst uit de televisiestructuur gelicht en geprivatiseerd. Naast deze twee grote stappen wordt ook de zeer grote politisering afgebouwd. Het huidige systeem van de gepolitiseerde Raad van Beheer vormt een politiek verlengstuk van

de fracties binnen de BRT zelf. Dit is één der grootste nadelen van de bestaande structuur. Hij betreurt dat het voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy c.s. dit probleem niet ten gronde aanpakt. De invloed van de politiek moet worden beperkt tot het louter aanduiden van vijf managers die tevens beheerders worden. Het geheel is dus een statuut sui generis. Nu bestaat er een Raad van Beheer voor de algemene zaken en een Vaste Commissie voor het dagelijks bestuur. Door het voorgestelde statuut sui generis wordt de juridische mogelijkheid gecreëerd om de politieke beïnvloeding te beperken. Tevens worden er waarborgen voor de gewenste autonomie voorzien door het stelsel van het beheerscontract, dat concreter en aan een termijn van vijf jaar is gebonden. Toch is het voorstel van decreet van zijn fractie op een aantal punten nog te weinig geconcretiseerd zodat er amendementen zullen worden ingediend onder meer rond de programmatorische behoeften, het aandeel van de eigen produkten en duidelijker percentages.

De grote beleidskeuzen en de opties van de managers moeten worden gecontroleerd in het jaarlijks verslag en overeengekomen in het beheerscontract. De vijf managers moeten bij consensus over de beleidskeuzen beslissen : een politieke beïnvloeding wordt hierdoor vermeden. Ook deze bepalingen moeten in het voorstel van decreet worden verwerkt.

Met betrekking tot de financiële controle stelt de mede-indiener dat de binding aan een termijn van vijf jaar een soort ingebouwde sanctie is. Hij beaamt echter dat de financiële controle moet worden geperfectioneerd onder meer door het jaarlijks inschakelen van het Rekenhof.

Voor de openbare opdracht van de BRT is het inhoudelijke belangrijk en niet de technische omkadering. Daarom ook is het privatiseren van de technische dienst belangrijk. Het behoud van het ambtenarenstatuut heeft evenmin iets te maken met de openbare opdracht van de BRT. Het verwijderen van de technische dienst uit de BRT-structuur zou ook meer duidelijkheid geven over de exacte kostprijsberekening.

Het voorstel van decreet van zijn fractie stapt af van de uitzendingen door derden. Oorspronkelijk had de BRT een monopolie, maar deze situatie veranderde door de opkomst van de VTM. Bovendien werden de doelstellingen van de uitzendingen door derden niet altijd nageleefd. De filosofische programma's voldoen niet aan de opdrachten waarvoor zij werden bedoeld terwijl de uitzendingen van de politieke derden slechts minimale kijkcijfers halen. Daarom opteert hij voor een parlementair programma zoals „Den Haag vandaag". Hij is ook grondig tegen de uitzendingen van de SERV-derden. Hier is er sprake van verzuiling en hun standpunten kunnen tijdens andere uitzendingen aan bod komen.

Ten slotte wordt ook de benaming van de openbare omroep aangepast.

VI. VOORTZETTING VAN DE ALGEMENE BESPREKING

De Voorzitter vraagt of de vorige spreker zich kant tegen uitzendingen met een levensbeschouwelijk karakter zoals bijvoorbeeld de erediensten.

Het lid verduidelijkt dat deze uitzendingen niet onder de uitzendingen door derden vallen. Het is geenszins zijn bedoeling om alle levensbeschouwelijke programma's uit de programmatie te verwijderen.

De Voorzitter oordeelt dat de constructie met vijf managers onduidelijk is. Ze worden door de Vlaamse Raad voorgedragen zodat er hier toch ook sprake is van een politieke tussenkomst. Bovendien zijn die vijf personen zowel manager als beheerder terwijl men in de privé-sector meestal een onderscheid maakt tussen het management en het beheer. Bovendien vreest hij een inflatie van managers : daarom pleit hij voor de nodige voorzichtigheid.

Het vorige lid repliceert dat de aanstelling van de managers de enige politieke tussenkomst is die overblijft. In de huidige situatie is dit niet tot die enige stap beperkt. Hij geeft toe dat de situatie in het bedrijfsleven anders is, maar een overheidsbedrijf is geen privé-bedrijf. Daarom is een nieuwe constructie nodig. Bovendien is er een grotere gevoeligheid tegenover de BRT dan ten overstaan van een ander overheidsbedrijf. Ook is er een grotere invloed van de politici vast te stellen dan bij een ander overheidsbedrijf wat de nodige voorzichtigheid vereist. Daarom is een totaal andere aanpak nodig.

Het verschil met de privé-sector inzake het aantal managers wordt ook verantwoord door het feit dat de cultuurpactwet van toepassing is zodat een bepaald evenwicht nodig is. Hij oordeelt verder dat er ook vijf takenpakketten moeten worden voorzien : een aanvulling van het voorstel van decreet is ook hier noodzakelijk. Het geheel vormt echter een goede formule om de geest van het Cultuurpact te respecteren en tevens de nodige doeltreffendheid te waarborgen.

Een ander lid vraagt waarom juist vijf managers worden voorzien.

De vorige spreker verduidelijkt dat indien men de mening is toegedaan dat zes managers, ieder met hun eigen takenpakket, beter de geest van de Cultuurpactwet respecteren hij bereid is om dit cijfer te aanvaarden. De bedoeling van zijn fractie bestaat in het uitwerken van een compromis waarbij zowel de toepassing van de Cultuurpactwet wordt gewaarborgd als de managers vrijheid optimaal gerealiseerd. Ook daarom is het nodig om takenpakketten vast te leggen.

Een lid kan bepaalde punten van het voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck en de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt bijtreden, onder meer wat betreft het voorzien van een vijftal managers. In 1987 heeft hij reeds een gelijkaardige formule voorgesteld.

Aan de indieners van de twee voorliggende voorstellen van decreet vraagt hij welke conclusies ze uit het aanvullend advies van de Raad van State (Stukken 349 (1989-1990) - Nr. 5 - en 316 (1989-1990) - Nr. 5) trekken. De Raad van State bevestigt immers zijn stelling van het eerste advies. Beide voorstellen van decreet worden op een gelijklopende wijze door de Raad van State benaderd. Zolang de BRT een openbare instelling blijft, en dus met openbare middelen wordt gefinancierd, zal men de Raad van State nooit kunnen ontwijken. Dit geldt ook voor de controle van het Rekenhof.

De Cultuurpactwet stelt dat de gebruikers bij de openbare omroep moeten worden betrokken. Het BRT-decreet werd op dit punt echter nooit uitgevoerd.

Met betrekking tot het inrichten van hoorzittingen stelt hij voor om niet alleen de Raad van Beheer van de BRT te horen maar ook de verantwoordelijken van de technische diensten, de creatieve sector en de administratie. Ook de VTM moet worden gehoord. Dit was volgens hem reeds afgesproken. Bovendien mag de BRT-problematiek niet los van het geheel van het medialandschap worden bekeken.

Een bepaalde fractie verklaarde zich voorstander van de concurrentie tussen de BRT en de VTM. Maar de kans bestaat dat de VTM in de toekomst concurrentie van „Veronique" zal ondervinden. Nu doet zich de laatste kans voor om het geheel van het medialandschap naar 1992 toe te reorganiseren. Hij opteert voor een samenwerkingsvorm tussen de BRT en de VTM en verwijst naar de Astoria-akkoorden. Beide instellingen moeten naast elkaar kunnen functioneren. Nu bestaat er een reëel gevaar dat de Vlaamse commerciële televisie in een groter geheel opgaat. Ook de BRT loopt de kans om een gecamoufleerde commerciële zender te worden die in handen van de grote mediaconcerns dreigt te vallen. Daarom moet het geheel van het medialandschap opnieuw worden bekeken en moet er een contractuele verstandhouding groeien. Vlaanderen kan zich immers geen twee amusementszenders veroorloven : beiden zouden binnen een aantal jaren finaal door internationale groepen worden opgeslorpt.

De Voorzitter kant zich niet tegen het raadplegen van de technische diensten. Toch mag men niet, met beperkte middelen, de BRT-doorlichting overdoen. De intentie om de VTM te horen kadert echter in een bespreking over het geheel van het medialandschap. De huidige discussie heeft echter betrekking op de BRT : het is niet aangewezen de concurrent van de openbare omroep bij deze besprekingen te betrekken.

Een lid repliceert dat het horen van de technische dienst niet het aanhoren van de klachten betekent. De vraag kan worden gesteld wat deze personeelsleden over een afzonderlijke functionering van hun dienst denken. Aan de VTM kan worden gevraagd op welke wijze ze eventueel positief wil samenwerken met de BRT. Bij het opstellen van het nieuwe BRT-statuuut kan hiermee gebeurlijk rekening worden gehouden.

De Voorzitter herinnert eraan dat de VTM momenteel druk lobbyt. De commerciële televisie voelt de buitenlandse concurrentie en is daarom in een samenwerking met de BRT geïnteresseerd. Daarom poogt de VTM de leden van deze Commissie te beïnvloeden.

Waarom echter zou de VTM de geprivilegieerde partner van de BRT moeten zijn en niet bijvoorbeeld een andere buitenlandse zender ? Dit is uiteraard een academische vraag.

Het vorige lid stelt dat hij reeds herhaalde malen tijdens de Openbare Vergadering van de Vlaamse Raad heeft gewaarschuwd voor het in het gedrang komen van de VTM. Men heeft dit toen steeds weggewuifd. De VTM bestaat echter en kan niet meer worden ontweken. Men moet vermijden dat de VTM een filiaal wordt van een internationaal mediabedrijf waarop de Vlaamse Gemeenschap, ook op cultureel gebied, geen invloed meer zou hebben. Daarom pleit hij voor een samenwerking tussen de twee instituten. Ook betreurt hij dat de BRT nu zoveel belang hecht aan de kijkcijfers.

Een lid repliceert dat alle kranten hierop inspelen.

Een ander lid herinnert aan het advies van de Raad van State waarin wordt gesteld dat een instelling die met overheidsmiddelen functioneert niet zo autonoom op financieel gebied en inzake het personeelsbeleid kan optreden. De twee voorstellen van decreet beogen het toepassingsveld van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut te verminderen. In welke mate

kan men van de toepassing van deze wet afwijken om de BRT meer autonomie op financieel gebied en inzake personeelsbeleid te waarborgen ? Vooraleer met de BRT-instansies te praten moet men eerst op juridisch vlak de nodige zekerheid hierover hebben. Daarom moet voorafgaandelijk binnen deze Commissie een antwoord op die vraag worden gevonden zodat de voorliggende voorstellen van decreet kunnen worden aangepast.

Hij merkt echter op dat het aanvullend advies van de Raad van State geen antwoord geeft op de gestelde vragen met betrekking tot het personeelsstatuut. Er zouden wel bepaalde afwijkingen op de wet van 16 maart 1954 mogelijk zijn. Van de controle door het Rekenhof en de tussenkomst van de nationale Minister die het openbaar ambt onder zijn bevoegdheid heeft kan echter niet worden afgeweken. Het aanvullend advies van de Raad van State maakt enkele suggesties : een jaarlijks verslag dat door de Vlaamse Raad wordt goedgekeurd, een precieser meerjarenplan, de afzetting van de beheerders, de controle door het Rekenhof. Deze denkpluizen maken het noodzakelijk dat aan de voorstellen van decreet een aantal correcties worden aangebracht.

Zo zou de BRT-begroting door de Executieve en de Vlaamse Raad moeten worden goedgekeurd in plaats van een loutere mededeling. Nu bepaalt de Vlaamse Raad enkel de omvang van de dotatie. Indien deze dotatie bij decreet vastligt gebeurt er evenmin een beknotting van de autonomie van de BRT.

Het meerjarenplan moet beter worden omschreven. Oorspronkelijk dacht ook hij aan een beheerscontract, maar uiteindelijk opteerde hij voor een meerjarenplan. Bovendien moet er een toezicht bestaan op de uitvoering van het meerjarenplan. Ter zake denkt hij aan een jaarlijkse goedkeuring door de Vlaamse Raad. Hij stemt in met de controle door het Rekenhof.

Het lid verwerpt echter iedere dwangvoogdij vanwege de Gemeenschapsafgevaardigde en de Afgevaardigde van Financiën. Dit zou de dagelijkse werking van de BRT onder voogdij plaatsen. De invoering van de notie „algemeen belang", met andere woorden de opportuniteit van de beleidskeuzen, is echter te verregaand. Inzake de financiële controle zijn oplossingen mogelijk die een dagelijkse soepele werking mogelijk maken. Hij dringt erop aan dat alle indieners en alle fracties, evenals de Gemeenschapsminister van Cultuur, hiertoe samenwerken.

Inzake het personeelsbeleid stelt hij vast dat het bij de vastbenoemde personeelsleden niet mogelijk is om een totale autonomie inzake het geldelijk statuut na te streven. Daarom hecht hij groot belang aan de contractuelen. In de voorstellen van decreet moet een bepaling worden voorzien waarbij het contractueel statuut decretaal wordt omschreven zonder controle vanwege de Executieve of de Gemeenschapsafgevaardigde. Op dit punt is een juridisch advies van het Rekenhof wenselijk. Het moet bovendien mogelijk zijn dat vastbenoemden naar een contractueel statuut overstappen.

Hij suggereert ook een bepaling waarbij de Vlaamse Raad de bestuurders kan ontslaan. Voor iedere delegatieregeling zou men een goedkeuring door de Vlaamse Executieve kunnen voorzien ; dit kan echter verregaande gevolgen hebben.

Ingevolge de Cultuurpactwet zal er een adviesorgaan van kijkers en luisteraars moeten worden voorzien. Deze bepaling blijft echter onuitvoerbaar. Hij suggereert om de uitvoering van deze bepaling aan de Executieve over te laten.

Hij vraagt de medewerking van alle fracties om op al deze opmerkingen een antwoord te formuleren en dit vooraleer de dialoog met de BRT-instanties wordt gevoerd.

De Gemeenschapsminister van Cultuur verduidelijkt dat men in de schoot van de Executieve en in de werkgroep media reeds veel werk had verricht met betrekking tot het nieuwe BRT-statuuut. Om politieke redenen bleek een consensus onmogelijk.

Een streven naar consensus binnen de Vlaamse Raad lijkt mogelijk. Persoonlijk heeft ook hij een grote mate van autonomie voor de BRT voorgesteld. Hij wil dus geen ideologische exclusieve stellen en belooft alle medewerking te verlenen. Aan de bezwaren van de Raad van State moet maximaal worden tegemoetgekomen ; een volledige tegemoetkoming is echter niet mogelijk. Hij wijst er tevens op dat ook bij het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 een consensus tussen de vier fracties werd bereikt.

Een lid dringt aan op concrete besprekingen naar een resultaat toe, meer bepaald in het licht van de opmerkingen van de Raad van State. Allerlei informatieve gespreksronden zijn derhalve niet opportuun. Dat de VTM denkt aan het voeren van gesprekken over een gebeurlijke samenwerking met de BRT is hun taak maar het is de BRT die moet adviseren over zijn statuut. De omgekeerde redenering werd ook niet gevolgd tijdens de besprekingen van het kabeldecreet. Wel is het zijns inziens delicaat om de afzonderlijke geledingen van de omroep te horen. Het ware wel nuttig om advies te vragen over de nu voorliggende problemen.

Een ander lid wijst erop dat zijn fractie steeds bereid is om over alle partijgrenzen heen samen te werken. Bij het dossier van de vrije radio's bleek dit echter niet mogelijk. Hij hoopt dat de vier fracties een gezamenlijk voorstel van decreet zullen uitwerken.

Met betrekking tot het horen van zowel de BRT als de VTM merkt hij op dat een vergelijking met het bedrijfsleven niet opgaat. De VTM moet worden gehoord specifiek over de financiële problematiek. In het voorstel van decreet dat door zijn fractie werd ingediend zijn er een aantal financiële voorstellen verwerkt die raakvlakken vertonen met de VTM-financiering. Aan de tijdsduur van 18 jaar die de VTM heeft verkregen wil hij echter niet raken.

Hij beaamt dat men bij het consulteren van de BRT concrete voorstellen ter tafel moet leggen. Hij suggereert dat niet alleen de Raad van Beheer moet worden geconsulteerd maar bijvoorbeeld ook de voorzitter van de journalistenbond en een maker van goede informatieve programma's bij de BRT. Het ware interessant om zijn drijfveren te aanhoren.

Een lid merkt op dat deze persoon een contractueel statuut bezit. Vooraleer hij eventueel kan worden gehoord moet men weten welk personeelskader er juridisch volgens de Raad van State mogelijk is. Men moet dus het financieel en het personeelsbeleid juridisch-technisch vastleggen.

Het vorige lid suggereert ook het horen van een persoon die van de VTM naar de BRT is overgestapt. De mensen die gestalte geven aan de inhoud van de programma's moeten worden gehoord. De financiële middelen moeten minder aan de technische omkadering worden uitgegeven en meer naar de inhoud van de programma's zelf gaan.

Hij vraagt zich af hoe men juridisch aan de bezwaren van de Raad van State kan tegemoetkomen voornamelijk dan op inhoudelijk gebied. Hij pleit voor het zoeken naar een even-

wicht tussen meer autonomie en het behoud van een zekere vorm van controle. Zijns inziens gaat de term „beheerscontract" in de goede richting, toch dient het voorstel van zijn fractie concreter te worden omschreven. Is het niet mogelijk dat de Executieve de taakomschrijving en de doelstellingen van de openbare omroep zou opstellen ? Deze concrete lijst kan dan bij de bepalingen omtrent het beheerscontract in het voorstel van decreet worden gevoegd. Deze suggestie komt zijn inziens inhoudelijk tegemoet aan de Raad van State en laat een duidelijke controle toe. Kan de Executieve een dergelijke beheerscontract of lastenboek opstellen onder de vorm van decreetartikelen ?

De Gemeenschapsminister van Cultuur oordeelt dat dit mogelijk is. De bekommernis van de Raad van State ligt in het feit dat de BRT een openbare instelling is die een dotatie ontvangt : hierop moet er controle worden uitgeoefend. De Gemeenschapsminister stelt echter dat deze controle niet wurgend mag zijn. Buiten de grote doelstellingen die in het decreet moeten worden omschreven moet er een periode van bijvoorbeeld 3 of 5 jaar worden ingevuld. Dit vormt een contract dat de openbare omroep bindt. Ook de goedkeuring door de Vlaamse Raad moet worden voorzien alsmede de controle door de voogdij. Het moet mogelijk zijn om deze ideeën in decreetbepalingen te omschrijven. Het zal echter niet mogelijk zijn om de Raad van State volledig te volgen. Wel meent hij dat de tussenkomst van de nationale Minister geen probleem meer vormt.

Een lid heeft geen bezwaar tegen de voorgestelde procedure : de impasse rond de huidige-voorstellen van decreet kan hierdoor worden doorbroken.

Er kan worden gewerkt via het goedkeuren door de Vlaamse Raad van een jaarlijks lastenboek, dit met behoud van het amenderingsrecht. Na verloop van een jaar kan een tweede lastenboek worden voorgelegd en verslag uitgebracht over de voorbije periode. Wel moet worden voorkomen dat er tijdens de betreffende periode op een aantal details zou worden tussengekomen. Noodzakelijk is echter dat men weet hoe de financiële middelen worden besteed en dat bijstellingen mogelijk blijven. Ook moeten de beheerders verantwoordelijk kunnen worden gesteld.

Het personeelsprobleem ligt enigszins moeilijker. Van de diverse personeelscategorieën moeten enkele personen worden geraadpleegd (producers, administratie, technische diensten) en hun reacties op bepaalde eventualiteiten moeten worden uitgetoetst. Zijn ze bijvoorbeeld bereid om in een naamloze vennootschap te werken ? Of opteren ze eerder voor een mobiliteitsformule ? Op hun reacties kan worden ingespeeld. Dit impliceert geenszins dat de Raad van Beheer zelf voorafgaandelijk moet worden gehoord, maar eerder het personeel zelf. De huidige problemen binnen de BRT zijn gekend maar men moet moeilijkheden in de toekomst vermijden. De BRT moet goed functioneren. Het lid pleit voor de oprichting van een werkgroep.

De VTM heeft uiteraard een aantal raaklijnen met het nieuwe BRT-statuuut, meer bepaald inzake de financiering. Wel ware het aangewezen om na te gaan hoe de VTM denkt over een samenwerking met de BRT. Het medialandschap zal vanaf 1992 zeker worden opengetrokken. De gebeurlijke bereidheid tot samenwerking van de VTM kan eventueel in het nieuwe BRT-decreet worden opgevangen.

Een ander lid repliceert dat zijn fractie enkel de VTM wil horen over de financiering van de BRT. Het eventueel realiseren van een samenwerking tussen de twee zenders is niet

de visie van zijn fractie : men opteert eerder voor de concurrentie.

De vorige spreker oordeelt dat dit een historische stelling is. De VTM zal in de nabije toekomst andere concurrenten krijgen.

De Voorzitter concludeert uit deze discussie dat de wil in deze Commissie aanwezig is om aan de juridische bezwaren van de Raad van State tegemoet te komen en dit vooraleer tot een consultatie van de belanghebbenden wordt overgegaan. Hij stelt de oprichting voor van een werkgroep ad hoc bestaande uit 1 lid per fractie, de Gemeenschapsminister van Cultuur en een afgevaardigde van het Rekenhof (voor de financiële problematiek).

Het vorige lid stelt voor om ook het kabinet van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt bij de besprekingen uit te nodigen (voor de personeelsproblemen).

De Commissie aanvaardt de oprichting van de aldus samengestelde werkgroep ad hoc.

De werkgroep vergaderde op 16 oktober 1990 (zie bijlage 1).

De Voorzitter deelt mee dat een tweede vergadering van de werkgroep was gepland. Ingevolge de tussenkomsten van een aantal leden van de werkgroep is die vergadering niet kunnen doorgaan. Om deze reden heeft de Voorzitter opnieuw de volledige Commissie bijeengeroepen.

Een lid herinnert eraan dat de werkgroep ad hoc een oplossing voor twee knelpunten diende te zoeken.

Vooreerst wil men de BRT in de mogelijkheid stellen om een soepel personeelsbeleid te voeren door zelf het geldelijk en administratief statuut te bepalen en een contractueel kader te voorzien.

De Raad van State wees op een probleem. De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen stelt in artikel 87 onder meer het volgende :

„§ 1. Onverminderd artikel 88 beschikt iedere Executieve over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel.

...

§ 4. Een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na advies van de Executieven, wijst die algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het Rijkspersoneel aan, welke van rechtswege van toepassing zullen zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals op het personeel van de publiekrechtelijke rechtspersonen, die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten, met uitzondering van het personeel bedoeld in artikel 17 van de Grondwet."

Dit koninklijk besluit, het zogenaamde „KB-Langendries" is dus nodig, maar het werd nog niet uitgevaardigd. Eens dit is gebeurd en het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid door de Vlaamse Raad is aangenomen wordt een soepel en contractueel kader mogelijk. Het „KB-Langendries" zal voor het einde van het jaar worden uitgevaardigd. Vanaf de eerste helft van januari 1991 zal de BRT de bevoegdheid krijgen om een soepel personeelsbeleid te voeren. Er is dus geen beletsel tegen de uitvoering van artikel 13, § 3. Wel zal de voorliggende tekst moeten worden geamendeerd.

Het lid verwijst eveneens naar het verslag van de commissiebesprekingen inzake het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid (stuk 395 (1989-1990) - Nr. 9). De discussie die men hier voert werd ook in de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften gevoerd. Artikel 87, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 luidt als volgt :

„Onverminderd § 4, stellen de Gemeenschappen en de Gewesten de regeling vast die betrekking heeft op het administratief en geldelijk statuut van hun vast, tijdelijk en hulppersoneel, met uitzondering van de pensioenregeling. Inzake de pensioenregeling is hun personeel onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het vast, tijdelijk en hulppersoneel van het Rijk.”.

Deze paragraaf is belangrijk voor de BRT.

Een tweede opmerking van de Raad van State had betrekking op de onvoldoende controlemogelijkheden van de Executieve en de Vlaamse Raad op begrotingsvlak.

In de werkgroep ad hoc suggereerde het Rekenhof twee zaken. Vooreerst dat de BRT-begroting zou worden goedgekeurd door de Executieve. De politieke verantwoordelijkheid van de Executieve tegenover de Vlaamse Raad moet worden gewaarborgd. De Vlaamse Raad moet immers een gesprekspartner hebben indien er vragen over de BRT worden gesteld. Deze opmerking impliceert een aanpassing van het voorgestelde artikel 18, § 1.

Ook moet de controle ter plaatse van het Rekenhof opnieuw worden voorzien. Er moeten ook sancties worden bepaald indien het meerjarenplan niet wordt gerespecteerd. Daarom suggereerde het Rekenhof de opsplitsing van de jaarlijkse dotatie van 51,5 procent van het geristorneerde kijk- en luistergeld in twee delen : een jaarlijkse basisdotatie enerzijds en een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage anderzijds. Het lid denkt hierbij aan jaarlijkse dotatie van 49,5 procent, wat een subjectief trekkingsrecht van de BRT ten overstaan van de Vlaamse Gemeenschap impliceert en een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage, dus een facultatieve subsidie die in het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap kan worden ingeschreven.

Het decreet van 13 juni 1990 tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en televisiedistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie, het zogenaamde „mini-decreet”, gebruikte een niet-correcte redactie. Men bedoelde de gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld en niet de getransfereerde opbrengst.

Bij het voorstel van het lid blijft de basisdotatie een verplicht en vast gegeven. De facultatieve subsidie (hier twee procent) blijft het voorwerp van een politieke besluitvorming.

De decreetgever moet de mogelijkheid hebben om het meerjarenplan van de BRT bij te sturen en te beïnvloeden.

Hij meent dat, ingevolge de Cultuurpactwet van 16 juli 1973, in het nieuw BRT-decreet, een conform artikel 15 van het BRT-decreet van 28 december 1979, adviesraad van kijkers en luisteraars moet worden voorzien. De Raad van State heeft hierop gewezen.

Met het voorgestelde systeem valt de dwangvoogdij van de Executieve weg. Een voorafgaandelijk visum is niet nodig. De Gemeenschapsafgevaardigde kan niet meer tussenkomen

in de opportuniteit van de dagelijkse beslissingen ; hij moet enkel over de wettelijkheid van de beslissingen waken. De dagelijkse werking van de BRT gebeurt op een autonome wijze. Ook het personeelsbeleid zal flexibel worden ingevolge het decreet op het bestuurlijk beleid en het koninklijk besluit-Langendries. Op die wijze zal er ook aan de bezwaren van de Raad van State worden tegemoetgekomen.

De Commissie beslist unaniem met 8 stemmen het voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy c.s. houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 1) als basis voor de artikelsgewijze bespreking te nemen.

VII. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel wordt unaniem aangenomen.

Artikel 2

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt in de tekst tegenover de negende streep op de derde regel na het woord „omroepactiviteiten” de woorden „of met de vervaardiging van audiovisuele produkties” in te voegen.

De indieners verwijzen hiervoor naar het advies van de Raad van State. Dit amendement, alsmede het gewijzigde artikel 2, wordt telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 3

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt in § 2 op de eerste regel het woord „instellingen” door het woord „instelling” te vervangen.

Dit amendement, alsook het gewijzigde artikel 3, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikelen 4 en 5

Deze artikelen worden, zonder opmerkingen, telkens unaniem aangenomen.

Artikel 6

De Gemeenschapsminister wijst erop dat door de voorgestelde tekst van het voorstel van decreet het onmogelijk is voor de BRT om te participeren in nieuwsagentschappen zoals Belga. Een meerderheidspositie in de beslissingsorganen kan immers niet worden verkregen. Toch zullen er in het nieuwe medialandschap samenwerkingsverbanden nodig zijn. De eis tot het innemen van een meerderheidspositie is nadelig voor de openbare omroep ; echte autonomie voor de BRT vereist dat hiervan wordt afgestapt.

De Voorzitter repliceert dat in de studie voor een nieuw statuut voor de RTBF ook de eis tot een participatie van 50 procent wordt gesteld en zelfs tot de verplichting om 75 procent van de beheersmandaten uit te oefenen.

De Gemeenschapsminister herinnert aan de Europese samenwerking van de openbare omroepen van de kleinere landen in het DAVID-project. Indien dit project tot een echte onderneming zou worden uitgebouwd dan zou de BRT hierin niet kunnen participeren omdat een meerderheidspositie onmogelijk kan worden verworven. Verder is ook een samenwerking rond bijvoorbeeld de educatieve omroep niet mogelijk.

De Voorzitter suggereert een uitzondering voor de participatie in internationale ondernemingen waarvan het werkingsveld het nationale territorium overschrijdt.

Hierop wordt door de heer E. Van Rompuy een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt in fine van § 3 de zin „De Vlaamse Executieve kan hierop afwijkingen toestaan" toe te voegen.

De verantwoording stelt dat de BRT ertoe zou kunnen worden verplicht, gelet op de ontwikkelingen van de media, een minderheidsparticipatie te nemen in internationale media-instellingen, bijvoorbeeld in nieuwsagentschappen.

Dit amendement, alsmede het gewijzigde artikel 6, worden hierop telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 7

Verwijzend naar het advies van de Raad van State worden door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy twee amendementen ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6).

Het eerste strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door wat volgt :

„§ 1. De instelling kan, met het oog op het vervullen van haar taak, goederen verwerven, vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen.".

Het tweede amendement wil paragraaf 3 weglaten.

De twee amendementen, alsmede het gewijzigde artikel 7, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 8

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt artikel 8 te vervangen door wat volgt :

„Artikel 8

De instelling wordt geleid door de Raad van Bestuur die is samengesteld uit twaalf titelvoerende leden die door de Vlaamse Raad worden benoemd en desgevallend ook ontslagen.".

Aan de Vlaamse Raad moet ook de mogelijkheid worden geboden om aan het mandaat van een lid van de Raad van Bestuur voortijdig een einde te maken wanneer daartoe een ernstige reden bestaat, aldus de verantwoording.

De Gemeenschapsminister herinnert aan de tegenstrijdige standpunten ter zake van het eerste en het tweede advies van de Raad van State.

Persoonlijk is hij van mening dat artikel 8 een cruciaal artikel is. Indien de BRT niet goed functioneert dan ligt de oorzaak hiervan bij het beheer van de openbare omroep. Naar de toekomst toe moet dit dus veranderen. Ook verschillende BRT-medewerkers delen die mening. Nu wordt de

BRT beheerd door ambtenaren of door personen die slechts een halve dag per maand aanwezig zijn. Dit systeem functioneert niet. Verder zijn de topambtenaren geen beheersverantwoordelijken ; ze kunnen hun verantwoordelijkheid niet ten volle opnemen. De beheersverantwoordelijkheden van de Vaste Commissie zijn slechts een halve dag per week op de BRT aanwezig.

Een lid oordeelt dat dit feit eigen is aan alle overheidsinstellingen, ook bijvoorbeeld in de milieusector.

De voorzitter merkt op dat het niet de leden van de Raad van Beheer zijn die de televisie- en radioprogramma's maken.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat de Directeur-generaal Televisie en de Directeur-generaal Radio belangrijke ambtenaren zijn. Maar impliceert het opmaken van de begroting finaal niet het opmaken van de programma's ? Het ene is immers het gevolg van het andere. Nu moeten de belangrijke ambtenaren zich te veel met andere zaken dan de programmering bezig houden. Een systeem van vijf professionele managers valt echter ook niet te verdedigen.

De Voorzitter oordeelt dat niet de structuur van de omroep, maar de inhoud van de programma's belangrijk is. Hij betreurt echter het niveau van de programma's, die bij het Vlaamse publiek aanslaan. Het kan ook niet de bedoeling zijn dat de BRT kwalitatief goede programma's brengt voor slechts 20.000 kijkers. Zeven miljard frank hiervoor uitgeven zou gevaarlijk en elitair zijn. Hij oordeelt dat het succes van de VTM-programma's het failliet van ons onderwijssysteem aantoonst.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort pleit voor een minder bevoogdend optreden door de Raad van Beheer bij het opmaken van de programma's. De Raad van Beheer moet enkel de grote lijnen aangeven en geen richtlijnen aan de redactie geven. Dit geldt ook voor de nieuwsuitzendingen. Het amenderen van de programma's door de Raad van Beheer is fnuikend voor de programmamakers. De leden van de Raad van Beheer treden zo op door de politisering van het systeem.

De Gemeenschapsminister treedt dit standpunt bij. De leden van de Raad van Beheer leiden nu niet in de eerste plaats de BRT, maar ze moeten wel de fractie, door welke ze werden aangesteld, tevreden stellen. Deze vaststelling geldt voor alle fracties. Dit gebeurt ook bij de buitenlandse omroepen, zelfs bij de BBC. Maar wij spannen hierbij de kroon. Hij beaamt dat in onze maatschappij over het pluralisme moet worden gewaakt. Toch zijn er specialisten nodig die dagelijks aanwezig zijn. Hij pleit ook voor het betrekken van de programmamakers bij de Raad van Beheer.

De Voorzitter oordeelt dat deze uiteenzetting de stelling van het voorstel van decreet onderschrijft. Precies de grotere autonomie die aan de instelling wordt verleend, dit versus de politieke wereld, maar ook de interne reorganisatie waarbij de Raad van Bestuur een bepaalde taak krijgt toebedeeld, moeten dit waarborgen.

Indien de dagelijkse werking onder de bevoegdheid valt van vijf managers dan bestaat er geen enkel controle-orgaan meer. Bovendien, kan men vijf managers zonder enige politieke aanhangigheid wel vinden ? Zelfs bij de VTM heeft iedereen belangen, maar dan wel financiële of zakelijke.

Een lid oordeelt dat de democratie door de aanduiding van de leden via de Vlaamse Raad wordt gewaarborgd.

De Gemeenschapsminister herinnert aan het NOS-systeem

in Nederland. De vijf leden van de Raad van Bestuur zijn voltijdse bestuurders. De NOS heeft vijftig procent van de totale zendtijd.

De Voorzitter stelt dat de zendgemachtigde verenigingen (TROS, KRO, VARA, Veronica, ...) een veel belangrijkere positie innemen. Dit wordt door de kijkcijfers bewezen. Hij wijst bovendien op de algemene regel dat niet personen die in een firma of onderneming werken in de Raad van Bestuur zetelen, maar wel personen met belangen.

De Gemeenschapsminister repliceert dat aan de NOS bepaalde verplichte uitzendingen worden opgelegd.

Een mede-indiener oordeelt dat het voorliggend voorstel van decreet het voorstel van de laatste kans is. Het geeft aan de BRT de mogelijkheid om met contractuelen te werken. In de toekomst zal de openbare omroep geen verontschuldigheden meer kunnen invoeren. De Raad van Bestuur zal zijn rol kunnen spelen.

Ook bij de VTM kan men een enorme centralisatie van macht vaststellen, dit ook bij de nieuwsuitzendingen. De BRT bevond zich jarenlang in een monopoliepositie. Panorama behaalde toen een kijkcijfer van 2 miljoen ; dit cijfer daalde tot 600.000 kijkers. Telefacts daarentegen steeg tot 600.000 kijkers. Hij oordeelt dat de „verlinking” van de BRT vele kijkers heeft afgeschrikt. De VTM is de gezinszender in Vlaanderen geworden. Het werken met contractuelen die een hogere wedde zullen ontvangen zal leiden tot een sanering ten gronde. Het kijkcijfer is in zoverre van belang dat er zich een probleem zou stellen indien de BRT minder dan 20 procent zou behalen.

Een lid oordeelt dat indien men het belang van de kijkcijfers overschat een vervlakking hiervan het gevolg zal zijn.

De vorige spreker wijst op het hypocriete gedrag van een aantal personen die resoluties stemmen en toch aan praatshows deelnemen.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort informeert of de Raad van Bestuur zelf het personeelskader zal aanpassen en eventueel tot afvloeiingen kan besluiten. Hij is de mening toegedaan dat men vastbenoemden niet kan ontslaan : dit komt neer op contractbreuk. Afvloeiingen zijn enkel mogelijk via het niet-vervangen van personeel.

De vorige spreker sluit zich bij die stelling niet aan. De BRT voorziet zelf het eigen personeelskader. Dit geldt eveneens voor alle modaliteiten. De BRT zal een ruim contractueel kader moeten uittekenen. Van de dotatie op basis van het kijk- en luistergeld vloeit 80 procent naar de uitbetaling van lonen en wedden. Een gedeeltelijke personeelsafvloeiing zal nodig zijn.

De Gemeenschapsminister repliceert dat van de zogenaamde hogere wedden bij de VTM 20 procent voor een groepsverzekering is bestemd. Met dit feit moet worden rekening gehouden. Voor het personeelsbestand van de BRT is ook de EG-richtlijn „TV zonder grenzen” van belang. Een verhouding van 10 procent van de eigen produkties zal bij de privé-sector moeten worden aangekocht. Bij de BRT bedraagt deze verhouding momenteel 2 à 3 procent. De openbare omroep zal dus financiële middelen nodig hebben.

De Gemeenschapsminister wijst er verder op dat er onafhankelijke produktiehuizen worden opgericht. Ook de BRT zal produkties moeten kopen : dit zal gevolgen hebben voor het personeelsbestand van de openbare omroep.

In verband met de grootte van de personeelseffectieven stelt hij dat de optie kan worden genomen om de natuurlijke

afvloeit niet te vervangen. De BRT bezit een exacte raming van deze cijfers. Veel personeelsleden zullen op termijn afvloeien. De recente beslissing rond het personeelsfonds was daarom een goede beslissing. Uiteraard kunnen de statutaire personeelsleden niet worden ontslagen.

Het vorige lid stelt dat een ruim contractueel kader, dat 20 à 30 procent hogere wedden ontvangt, een vermindering van de personeelsformatie impliceert, zelfs rekening houdend met de natuurlijke afvloeit.

De Gemeenschapsminister repliceert dat dit voor het geheel van de Vlaamse Gemeenschap weinige budgettaire gevolgen zal hebben. Ook bij de VLOS werden personeelsleden in disponibiliteit gesteld. De Vlaamse Gemeenschap heeft de lasten hiervan op zich genomen (1 miljard frank) via een lening die op 20 jaar wordt afbetaald.

De BRT heeft nu een selectieve aanwervingsstop ingesteld en werkt aan een nieuw personeelsstatuut waarbij naast statutaire ook contractuelen zullen worden voorzien, dit voor de creatieve personeelsleden die geen vastheid van betrekking krijgen maar wel een betere verloning. Over een periode van vijf à zes jaar zal de openbare omroep een goede operatie realiseren.

Na een aantal jaren gunstige boekhoudkundige resultaten te hebben gerealiseerd boekt de BRT nu opnieuw een deficit. Dit is gedeeltelijk te wijten aan de verhoging van de kosten en de stijgende prijzen op de wereldmarkt. Een nieuw aangepast kader moet mogelijk zijn zonder te veel financiële lasten. Dit veronderstelt de nodige discipline bij de programmamakers.

Bij de BRT heerst te veel een mentaliteit als zouden de oudere personeelsleden niet meer bruikbaar zijn. Daarom neemt men voortdurend nieuwe personeelsleden in dienst. Een strak beleid is echter nodig : de omroep weet welke personeelsformatie er nodig is en dat er meer produkties buitenshuis zullen moeten worden aangekocht. Ook het DAVID-project is uitermate belangrijk. De BRT denkt nog te weinig aan de mogelijke afzet. Het DAVID-project is belangrijk voor Europa : vroeger dreigde een Amerikaanse en nu een Franse en Duitse media-invasie. De privé-industrie is meer van dit gevaar bewust dan de BRT-top. Die vrees leeft wel bij het middenkader van de openbare omroep.

De Gemeenschapsminister kant zich ook tegen het creëren van diensten louter om promoties mogelijk te maken.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort vraagt of men ook van het technische en administratief personeel contractuelen zal maken. Of betreft het hier enkel de programmamakers ?

De mede-indiener van het voorstel van decreet verduidelijkt dat de BRT het geldelijk en administratief statuut van het personeel zal bepalen. Een creatief personeelslid zal de mogelijkheid krijgen om contractueel te worden zo hij meer wil verdienen. Ook het decreet bestuurlijk beleid voorziet de mogelijkheid om mensen met een uitzonderlijke creativiteit aan te trekken.

Het amendement van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy, en bijgevolg het aldus gewijzigde artikel 8, wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 9

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy worden twee amendementen ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr.

6). Het eerste strekt ertoe in § 2, eerste lid op de derde regel het woord „ordonnanceringsgevende" door het woord „ordonnantiegevende" te vervangen.

Het tweede amendement wil aan § 2 een nieuw derde lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Een uitzondering hierop betreft een functie of mandaat bedoeld in de samenwerkingsovereenkomsten voorzien in artikel 6, § 3."

Een mede-indiener verantwoordt dit door te stellen dat ook aan de beheerders de mogelijkheid moet worden gegeven om eventueel mee te besturen in nieuw opgerichte regies.

De Voorzitter verduidelijkt het begrip „persbedrijf". Dit is een vennootschap of vereniging die dagbladen en kranten uitgeeft. De notie „gemeenschaps- en gewestadministraties" slaat duidelijk op de zes departementen.

Op vraag van de Gemeenschapsminister stelt de Voorzitter dat ambtenaren-generaal van parastatale instellingen in de Raad van Bestuur kunnen zetelen.

De Gemeenschapsminister herinnert aan de moeilijke samenstelling van vroegere Raden van Beheer van de BRT.

De twee amendementen, alsmede het aldus gewijzigde artikel 9, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 10

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 11

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt, ingevolge het advies van de Raad van State, een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt paragraaf 2 te vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. De titelvoerende raadsleden en hun plaatsvervangers worden gekozen uit de personen die zich kandidaat hebben gesteld bij het Bureau van de Vlaamse Raad binnen dertig dagen nadat een oproep daartoe in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt."

De commissie aanvaardt dit amendement en het aldus gewijzigde artikel 11 telkens met eenparigheid van stemmen.

Artikel 12

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 13

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt artikel 13, § 3 te vervangen door wat volgt :

„§ 3. Hij stelt binnen de perken van de begroting en het meerjarenplan de personeelsformatie vast. Hij bepaalt, onverminderd de bepalingen van artikelen 87 en 88 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, het

administratief en geldelijk statuut van het personeel dat ofwel een publiekrechtelijke ofwel een privaatrechtelijke rechtsband met de instelling heeft. Hij benoemt die personeelsleden, met uitzondering van de personeelsleden bedoeld in artikelen 14 en 15 ; hij houdt toezicht op de aanstelling van het contractueel personeel."

De Raad van Bestuur van de BRT zal zich bij de vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel met reglementair en contractueel regime, moeten richten naar het koninklijk besluit bedoeld in artikel 87, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De aanneming van het onderhavige decreetsvoorstel geschiedt onder dezelfde politieke optie als die betreffende het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid, gelet op de analogie van de omstandigheden, aldus de verantwoording.

Een mede-indiener verwijst naar het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid en naar het aangekondigde koninklijk besluit van de nationale Minister van Openbaar Ambt. Meer in het bijzonder herinnert hij aan het verslag dat de heren M. Olivier en L. Peeters hebben uitgebracht over het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid (Stuk 395 (1989-1990) - Nr. 9). In de inleiding door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt (Stuk 395 (1989-1990) - Nr. 9, blz. 6, 7 en 9) ontwikkelt de Minister voldoende argumenten om de autonomie van de Gewesten en de Gemeenschappen inzake het opstellen van het geldelijk en administratief statuut van het personeel te rechtvaardigen. Dit geldt dus ipso facto ook voor de BRT.

Het amendement, alsmede het gewijzigde artikel 13, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 14

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy worden twee amendementen ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6).

Het eerste amendement strekt ertoe in fine van § 1 de woorden „en de Vaste Commissie" toe te voegen.

Dit gebeurt ingevolge een suggestie van de Raad van State.

Het tweede amendement vloeit voort uit de gewijzigde redactie van artikel 7. Het strekt ertoe in § 3 op de tweede en derde regel de zinsnede „onverminderd het bepaalde in artikel 7, § 3" weg te laten.

Beide amendementen, alsmede het gewijzigde artikel 14, worden door de Commissie telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 15

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 15bis

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt een nieuw artikel 15bis in te voegen waarvan de tekst luidt als volgt :

„Artikel 15bis

§ 1. Een adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht, die tot taak heeft de Raad van Bestuur te adviseren in verband met de algemene inhoud en programmatie van de radio- en televisieuitzendingen.

De adviesraad bestaat uit vijftientig leden. Deze worden voor een termijn van vier jaar door de Vlaamse Executieve benoemd, op voordracht van de Raad van Bestuur, uit socio-culturele kringen. De benoemingen gebeuren overeenkomstig artikel 19, tweede alinea, van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 2. De adviesraad vergadert op eigen initiatief binnen het kader van zijn bevoegdheid. Hij verstrekt eveneens advies over de vraagstukken die hem worden voorgelegd door de Minister of door de Raad van Bestuur. Hij vergadert ten minste viermaal per jaar.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan, op voorstel van de Raad van Bestuur, raadgevende commissies oprichten, hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard.

§ 4. De leden van deze commissie worden benoemd door de Vlaamse Executieve uit een dubbele lijst, voorgedragen door de Raad van Bestuur."

De verantwoording verwijst naar het advies van de Raad van State.

De wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen wordt gewaarborgd is van toepassing op de radio- en de televisie-omroep.

In het bijzonder moet worden gewezen op de bepalingen van hoofdstuk VIII van die wet dat waarborgen bevat betreffende het gebruik van de communicatiemiddelen. Artikel 19, tweede lid, bepaalt bijvoorbeeld : „De bestuurs- en beheersorganen (van de instituten voor radio en televisie) moeten worden bijgestaan door een vaste adviescommissie waarin alle erkende verenigingen van gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. Die adviescommissie heeft recht op volledige informatie over de daden van de bestuurs- en beheersorganen". Het decreet van 28 december 1979 dat door het voorstel wordt opgeheven, bevatte in zijn artikel 15 een regeling waardoor werd voldaan aan het bepaalde in artikel 19 van de wet van 16 juli 1973. Daarom wordt voorgesteld deze regeling opnieuw op te nemen.

Dit artikel 15 van het bestaande BRT-decreet werd echter nooit uitgevoerd.

Het amendement en bijgevolg het nieuwe artikel 15bis wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Ingevolge hernummering wordt artikel 15bis artikel 16.

Artikel 16 (nieuw artikel 17)

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy worden er op artikel 16 vier amendementen ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6).

Het eerste strekt ertoe § 1,1° te vervangen door de volgende bepaling :

„1° de jaarlijkse basisdotatie voor de werking, ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;".

Het tweede wil na 1° een nieuw punt 1°bis invoegen dat luidt als volgt :

„1°bis een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;”.

Het derde amendement strekt ertoe paragraaf 3 te vervangen door de volgende bepaling :

„§ 3. De jaarlijkse basisdotatie voor de werking wordt vastgesteld op 49,5 procent van de in het Nederlands taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld, verhoogd zoals voorzien in artikel 37, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten.”.

Het vierde wil na § 3 een nieuwe § 3bis en 3ter invoegen die luiden als volgt :

„§ 3bis. Een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage van minimaal 2 procent van de in het Nederlands taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten wordt, als facultatieve toelage, met haar bedrag ingeschreven in een speciale bepaling van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3ter. De Vlaamse Executieve bepaalt de tijdstippen en de wijze waarop de jaarlijkse basisdotatie voor de werking en de jaarlijkse aanvullende werkingstoelage worden verevend.”.

De verantwoording van deze amendementen stelt dat behalve een legistische correctie (in het oorspronkelijk voorstel was — overeenkomstig de tekst van het decreet van 13 juni 1990 — ten onrechte sprake van „toegewezen gedeelte van het kijk- en luistergeld”, hoewel in feite „gelokaliseerde opbrengst” was bedoeld) de nieuwe tekst een nieuwigheid invoert.

De jaarlijkse basisdotatie, die fungeert als een subjectief trekkingsrecht van de BRT ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap, wordt afgebouwd (van 51,5 procent naar 49,5 procent) ten einde plaats te maken voor een jaarlijkse, aanvullende, facultatieve werkingstoelage. In dit verband blijft de basisdotatie voor de Vlaamse Gemeenschap een verplichte uitgave, terwijl de facultatieve toelage elk jaar het voorwerp is van een politieke besluitvorming in het kader van de begrotingsbesprekingen.

Door zich de vaststelling van een gedeelte van de middelenvoorziening voor te behouden, schept de decreetgever voor zichzelf de mogelijkheid om de bijsturing van de algemene oriëntering van het meerjarenplan van de BRT te beïnvloeden ter gelegenheid van de bespreking van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Dit komt tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State.

De terminologie gebruikt voor de facultatieve toelage werd ontleend aan de Cultuurpactwet van 16 juli 1973.

Het percentage van 51,5 van de in het Nederlandse taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld wordt, volgens de indiener van het amendement, nergens vermeld. Er ontstaat dus geen subjectief recht van 51,5 procent in hoofde van de BRT. Dit is de prijs die de BRT betaalt voor het verwerven van de financiële autonomie.

De Voorzitter verduidelijkt dat er wordt teruggekomen op de 51,5 procent zoals voorzien in het zogenaamde „mini-decreet”.

Een mede-indiener van het amendement verduidelijkt dat

er voor 1991 geen enkel budgettair probleem kan oprijzen : de dotatie ligt immers vast. De discussie zal gebeuren rond de begroting 1992. Nu wordt echter de mogelijkheid ingebouwd dat het percentage hoger zal zijn dan 51,5 procent.

De jaarlijkse dotatie aan de BRT, met andere woorden het subjectief recht in hoofde van de openbare omroep, bedraagt dus 49,5 van de in het Nederlandse taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld. De facultatieve toelage van minimum 2 procent wordt afhankelijk gemaakt van het vervullen van een aantal voorwaarden. Deze facultatieve subsidie en de inschrijving van dit bedrag in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap heeft slechts de waarde van wat vroeger gold als een „principiële belofte van subsidiëring“. Begrotings-technisch bestaat die procedure in de Vlaamse Gemeenschap niet meer. Het moet mogelijk blijven om de 2 procent niet toe te staan maar bij toekenning moet het ten minste 2 procent zijn. Bij een hoger percentage (bijvoorbeeld 3 procent) wordt het amenderingsrecht van elk lid van de Vlaamse Raad gevrijwaard.

De Commissie aanvaardt de vier amendementen, alsmede het aldus gewijzigde artikel 16, telkens met eenparigheid van stemmen.

Artikel 17 (nieuw artikel 18)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 18 (nieuw artikel 19)

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy worden drie amendementen ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6)

Het eerste strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. De instelling stelt jaarlijks een ontwerpbegroting op die aansluit bij het recentste meerjarenplan. De begroting wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve en meege-deeld aan de Vlaamse Raad.“.

Het tweede wil paragraaf 2 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. De instelling maakt jaarlijks een uitvoeringsrekening van de begroting op, alsmede een balans en een resultatenrekening, opgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening in de ondernemingen. Deze rekeningen worden goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, die ze ter controle aan het Rekenhof doet geworden. Het Rekenhof kan een controle ter plaatse organiseren.“.

Het derde amendement strekt ertoe paragraaf 3 te vervangen door de volgende bepaling :

„§ 3. De certificatie van de getrouwheid en volledigheid van de jaarrekening wordt aan de Vlaamse Executieve mee-gedeeld. De leden van het college van commissarissen worden benoemd door de Vlaamse Executieve onder de leden, natuurlijke en rechtspersonen, van het Instituut der Bedrijfs-revisoren.“.

De verantwoording bij deze amendementen stelt dat het statuut sui generis van de BRT verplicht tot het opnemen in het voorstel van decreet van een aantal beginselen die eigen

zijn aan een overheidsinstelling. De politieke aansprakelijkheid van de leden van de Vlaamse Executieve tegenover de Vlaamse Raad, die ook inzake de BRT onverkort blijft gelden, vraagt om een goedkeuring van de begroting en van de rekening door de Executieve.

De controle van het Rekenhof wordt in zijn huidige vorm in stand gehouden.

De drie amendementen, alsmede het als dusdanig gewijzigde artikel 18, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikelen 19 (nieuw artikel 20) en 20 (nieuw artikel 21)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen door de Commissie telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 21 (nieuw artikel 22)

Dit artikel regelt de mededelingen van de Vlaamse Executieve.

De Gemeenschapsminister merkt op dat er geen regeling wordt uitgewerkt voor mededelingen van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve. Moet dit niet worden voorzien ? De mediawerkgroep ad hoc binnen de Vlaamse Executieve behandelde de uitzending van boodschappen van algemeen nut. Dit bleek een zeer moeilijk probleem te zijn.

Het is echter niet mogelijk om alleen aan de Nederlandstalige leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve toegang tot de BRT te verlenen.

De Voorzitter oordeelt dat dit probleem misschien aan het Overlegcomité Regering — Executieven moet worden voorgelegd. De Brusselse Hoofdstedelijke Executieve is niet bevoegd om zelf een regeling uit te werken. Daar de Vlaamse Raad niet over dezelfde mogelijkheden beschikt als de Vlaamse Executieve stelt hij voor dat de regeling van dit probleem aan de Vlaamse Executieve wordt overgelaten.

De Commissie neemt dit artikel met eenparigheid van stemmen aan.

Artikelen 22 (nieuw artikel 23), 23 (nieuw artikel 24), 24 (nieuw artikel 25) en 25 (nieuw artikel 26)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen door de Commissie telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 26 (nieuw artikel 27)

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt dit artikel te vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 26

Het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 30 juni 1982, 1 februari 1989 en 13 juni 1990 wordt opgeheven."

De Commissie neemt dit amendement, en bijgevolg het gewijzigde artikel, met eenparigheid van stemmen aan.

Artikel 27 (nieuw artikel 28)

Door de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy wordt een amendement ingediend (Stuk 349 (1989-1990) - Nr. 6) dat ertoe strekt op de eerste regel de woorden „1 januari 1991" te vervangen door de woorden „1 februari 1991".

Dit amendement, alsmede het aldus gewijzigde artikel, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

VIII. VERKLARINGEN VOOR DE EINDSTEMMING

De Voorzitter dankt de leden van de Commissie voor de Media voor de vruchtbare samenwerking.

De mede-indiener van het voorstel van decreet sluit zich hierbij aan. Niettegenstaande de moeilijke situatie binnen de Vlaamse Executieve worden er inzake de mediaproblematiek door de Vlaamse Raad goede resultaten geboekt. In de toekomst moet men in die geest blijven voortwerken.

IX. EINDSTEMMING

Het gehele aldus gewijzigde voorstel van decreet wordt door de Commissie unaniem met 10 stemmen aangenomen.

De Verslaggevers,

A. LEYSEN

D. VAN MECHELEN

De Voorzitter,

P. CHEVALIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Inleiding en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 59bis van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder

— omroep : de verzorging van programma's die inzonderheid langs elektronische weg verspreid worden naar het algemeen publiek ;

— verzorging : het produceren of verwerven, samenstellen en verspreiden of doen verspreiden van programma's ;

— programma : het geheel van geluids- en/of beeldinhouden of andere signalen, in welke vorm ook, dat onder afzonderlijke titel door de verzorger wordt aangeboden ;

— merchandising-activiteiten : activiteiten gericht op het behalen van voordeel uit de bekendheid van programma's ;

— nevenactiviteiten : alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de opdracht ;

— handelsreclame : de door een overheidsbedrijf of particuliere onderneming tegen vergoeding of soortgelijke betaling uitgezonden boodschap — in welke vorm ook — in verband met de uitoefening van enige commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of van een vrij beroep met het oog op de bevordering van de levering van goederen of diensten tegen betaling, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen ;

— niet-commerciële reclame : de collectieve reclameboodschappen die branchebevorderende reclame bevatten en uitgaan van beroepsverenigingen en waarbij geen individueel produkt- of dienstenmerk, firma- of handelsnaam voorkomt ;

— facilitaire diensten : het ter beschikking stellen van materialen en het leveren van diensten door ondernemingen, instellingen en personen bij het tot stand komen van een bepaalde produktie, zonder dat de onderneming, instelling of personen die deze materialen ter beschikking stellen of deze diensten verlenen daarbij inspraak hebben of invloed hebben op de inhoud van het programma ;

— sponsoring : elke bijdrage van een overheidsbedrijf of particuliere onderneming die zich niet bezighoudt met omroepactiviteiten of met de vervaardiging van audiovisuele produkties aan de financiering van programma's met het doel zijn naam, handelsmerk, imago, activiteiten of realisaties meer bekendheid te geven ;

— boodschappen van algemeen nut : elke boodschap die uitgaat van een overheid en openbare instelling, vereniging of vennootschap die een meerderheid van overheidsvertegenwoordigers in haar Raad van Bestuur heeft, in verband met haar beleid, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze, alsmede elke boodschap die uitgaat van humanitaire verenigingen ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze ;

— coproductie : het gezamenlijk opzetten en/of realiseren van een radio- of televisieproductie waarvoor de omroep alsmede de partner de nodige materiële, immateriële of financiële middelen ter beschikking stellen, daarin begrepen een inbreng in kennis of arbeid in hoofde van beide partners ;

— cofinanciering : coproductie waarbij de inbreng van de partners uitsluitend bestaat uit financiële middelen en waarvoor de cofinancier exploitatierechten verwerft.

HOOFDSTUK II

Oprichting, opdracht en bevoegdheid

Artikel 3

§ 1. Er wordt onder de benaming „Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap", een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna te noemen „de instelling".

§ 2. De zetel van de instelling is gevestigd in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Hoofdstad-Brussel.

Artikel 4

De instelling is belast met de openbare omroep. Zij verzorgt informatieve, educatieve en amusementsprogramma's.

Artikel 5

De instelling stelt haar programma-aanbod en -schema vast.

Artikel 6

§ 1. De instelling bezit met het oog op de vervulling van haar opdracht de volle rechtsbekwaamheid.

§ 2. Ze mag zich verenigen met andere openbare instellingen, deelnemen aan de oprichting van verenigingen zonder winstoogmerk, voor zover het maatschappelijk doel beantwoordt aan de oorspronkelijke opdracht van de instelling.

§ 3. Ze mag samenwerkingsovereenkomsten sluiten met particuliere ondernemingen waarvan de activiteit bijdraagt tot het vervullen van haar opdracht. Wanneer deze samenwerking gepaard gaat met een participatie in het maatschappelijk kapitaal zal dit resulteren in een meerderheidspositie in de beslissingsorganen van deze ondernemingen. De Vlaamse Executieve kan hierop afwijkingen toestaan.

§ 4. Ze mag ook merchandising- en nevenactiviteiten verrichten.

Artikel 7

§ 1. De instelling kan, met het oog op het vervullen van haar taak, goederen verwerven, vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen.

§ 2. De instelling kan met machtiging van de Vlaamse Executieve onroerende goederen onteigenen tot algemeen nut.

HOOFDSTUK III

Organisatie

Artikel 8

De instelling wordt geleid door een Raad van Bestuur die is samengesteld uit twaalf titelvoerende leden die door de Vlaamse Raad worden benoemd en desgevallend ook ontslagen.

Artikel 9

§ 1. De raadsleden moeten de Belgische nationaliteit bezitten en tot de Vlaamse Gemeenschap behoren, en op het ogenblik van de benoeming de leeftijd van volle 65 jaar niet bereikt hebben.

§ 2. Het lidmaatschap van de Raad van Bestuur is onverenigbaar met dat van een wetgevende en/of decreetgevende en/of ordonnantiegevende vergadering en van het Europese Parlement, met het ambt van minister, gemeenschapsminister, gewestminister en staatssecretaris, met het ambt van provinciegouverneur, van vice-gouverneur van Brabant, of lid van de bestendige deputatie, met het ambt van provinciegriffier, van ambtenaar-generaal van de ministeriële departementen en van de gemeenschaps- en gewestadministraties, van lid van een ministerieel kabinet, met het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van het OCMW van een gemeente van meer dan 30.000 inwoners.

Het lidmaatschap van de Raad van Bestuur is eveneens onverenigbaar met dat van vast en contractueel personeel van de instelling. Het is ook onverenigbaar met een functie of mandaat, uitgeoefend in een persbedrijf, de elektronische media inbegrepen, in een advertentie- of reclamebedrijf, of met een leidende functie of mandaat in een produktiefirma die toelevert aan de elektronische media, en in enige andere onderneming die aan het instituut diensten levert, leveringen doet of er werken voor uitvoert.

Een uitzondering hierop betreft een functie of mandaat bedoeld in de samenwerkingsovereenkomsten voorzien in artikel 6, § 3.

Artikel 10

De looptijd van het mandaat van de titelvoerende raadsleden bedraagt vier jaar. Het mandaat kan voor één aansluitende periode van vier jaar worden verlengd. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt er geen rekening gehouden met de voortzetting door een plaatsvervanger van het mandaat van een titelvoerend raadslid.

Artikel 11

§ 1. Voor ieder titelvoerend raadslid kunnen maximaal twee plaatsvervangers worden aangewezen door de Vlaamse Raad. Niemand kan tegelijk titelvoerend raadslid en plaatsvervanger zijn. Dezelfde persoon kan als plaatsvervanger voor twee of meer titelvoerende raadsleden worden aangewezen.

§ 2. De titelvoerende raadsleden en hun plaatsvervangers worden gekozen uit de personen die zich kandidaat hebben gesteld bij het Bureau van de Vlaamse Raad binnen dertig dagen nadat een oproep daartoe in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

§ 3. De titelvoerende raadsleden die voortijdig ermee ophouden hun mandaat uit te oefenen, worden in de vastgestelde volgorde definitief vervangen door hun plaatsvervanger. De plaatsvervangers voltooien het mandaat van hun voorganger.

§ 4. De titelvoerende raadsleden die gedurende meer dan twee maanden verhinderd zijn hun mandaat uit te oefenen, worden voor de duur van de verhindering in de vastgelegde volgorde vervangen door hun plaatsvervanger.

Artikel 12

§ 1. De Raad van Bestuur kiest uit zijn titelvoerende leden, bij afzonderlijke en geheime stemmingen en bij volstreekte meerderheid, overeenkomstig artikel 19 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden, die samen de Vaste Commissie uitmaken. Indien bij de berekening van de evenredige vertegenwoordiging blijkt dat fracties uit de Raad niet vertegenwoordigd zijn in de Vaste Commissie, kan de Raad een vertegenwoordiger van die fracties verkiezen als bijkomend lid van de Vaste Commissie.

Onder dezelfde voorwaarden en op dezelfde wijze duidt de Raad van Bestuur uit zijn midden voor elk lid van de Vaste Commissie een plaatsvervanger met stemrecht aan. De plaatsvervanger vervangt het effectief lid indien dit lid verhinderd is de Vaste Commissie bij te wonen. In geval een lid van de Vaste Commissie in de Raad van Bestuur de enige vertegenwoordiger is van een fractie, kan hij voor de werking van de Vaste Commissie door zijn eerste plaatsvervanger worden vervangen.

§ 2. De Vaste Commissie is belast met het administratief en financieel beheer, alsmede met het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Bestuur worden voorgelegd ; ze bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van de uitzendingsprogramma's volgens de aanwijzingen van de Raad van Bestuur.

§ 3. Elke beslissing, die in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt, wordt naar de Raad van Bestuur verwezen.

§ 4. Elke beslissing van de Vaste Commissie wordt aan de leden van de Raad van Bestuur meegedeeld. Elk lid van de Raad van Bestuur kan volgens de modaliteiten vastgelegd door het in artikel 13, § 4 van dit decreet bedoelde reglement, de beslissing van de Vaste Commissie opschorten en verwijzen naar de Raad van Bestuur.

Artikel 13

§ 1. De Raad van Bestuur legt, rekening houdend met de in artikel 4 geformuleerde opdracht, het algemeen programmabeleid vast.

§ 2. Hij stelt het meerjarenplan en de begroting op, bedoeld in artikelen 18 en 19, § 1 en waakt over de uitvoering ervan. Hij stelt de balans en de resultatenrekening op, bedoeld in artikel 19, § 2.

§ 3. Hij stelt binnen de perken van de begroting en het meerjarenplan de personeelsformatie vast. Hij bepaalt, onverminderd de bepalingen van artikelen 87 en 88 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instel-

lingen, zoals gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, het administratief en geldelijk statuut van het personeel dat ofwel een publiekrechtelijke ofwel een privaatrechtelijke rechtsband met de instelling heeft. Hij benoemt die personeelsleden, met uitzondering van de personeelsleden bedoeld in artikelen 14 en 15 ; hij houdt toezicht op de aanstelling van het contractueel personeel.

§ 4. Hij bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent. Het reglement bepaalt inzonderheid de grenzen binnen welke en de vormen waarin de Raad van Bestuur sommige van zijn bevoegdheden kan overdragen aan andere organen van de instelling of aan leden van het personeel.

Artikel 14

§ 1. Het dagelijks bestuur van de instelling is in handen van de administrateur-generaal, die inzonderheid belast is met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Bestuur en de Vaste Commissie.

§ 2. De administrateur-generaal wordt benoemd door de Vlaamse Executieve, de Raad van Bestuur gehoord. De Raad van Bestuur kan zelf kandidaten voordragen.

§ 3. Hij vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Artikel 15

§ 1. Onder het gezag van de administrateur-generaal staan drie directeurs-generaal, onderscheiden belast met de leiding van de radio, van de televisie en van de technische diensten.

§ 2. De directeurs-generaal worden benoemd door de Vlaamse Executieve, de Raad van Bestuur gehoord. De Raad van Bestuur kan zelf kandidaten voordragen.

Artikel 16

§ 1. Een adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht, die tot taak heeft de Raad van Bestuur te adviseren in verband met de algemene inhoud en programmatie van de radio- en televisieuitzendingen.

De adviesraad bestaat uit vijftientwintig leden. Deze worden voor een termijn van vier jaar door de Vlaamse Executieve benoemd, op voordracht van de Raad van Bestuur uit socio-culturele kringen.

De benoemingen gebeuren overeenkomstig artikel 19, tweede alinea, van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 2. De adviesraad vergadert op eigen initiatief binnen het kader van zijn bevoegdheid. Hij verstrekt eveneens advies over de vraagstukken die hem worden voorgelegd door de minister of door de Raad van Bestuur. Hij vergadert ten minste viermaal per jaar.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan, op voorstel van de Raad van Bestuur raadgevende commissies oprichten, hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard.

§ 4. De leden van deze commissies worden benoemd door de Vlaamse Executieve uit een dubbele lijst, voorgedragen door de Raad van Bestuur.

HOOFDSTUK IV

Inkomsten, meerjarenplan, begroting en toezicht

Artikel 17

§ 1. De instelling heeft inzonderheid als bronnen van inkomsten :

1° de jaarlijkse basisdotatie voor de werking, ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

3° de schenkingen en legaten ;

4° de leningen die enkel met de machtiging van de Vlaamse Executieve kunnen worden aangegaan ;

5° de opbrengst van de verkoop van eigen publikaties, van eigen klank- en beeldopnamen of de reproductie hiervan, de opbrengst van de verkoop en de verhuring van zijn produkties, alsook de vergoeding voor diensten die de instelling in het kader van zijn opdracht heeft geleverd, evenals uit de exploitatie van haar infrastructuur en uit het verkopen en verhuren van goederen ;

6° de opbrengst van de sponsoring, zoals bepaald in § 6 ;

7° de opbrengst van de handelsreclame en de niet-commerciële reclame op radio ;

8° de opbrengst van het uitzenden van boodschappen van algemeen nut ;

9° de opbrengst voortvloeiend uit coproductie en co-financiering, zoals bepaald in § 8.

§ 2. De instelling mag geen inkomsten verkrijgen uit andere bronnen en inzonderheid niet uit handelsreclame of niet-commerciële reclame op televisie. Bij overtreding van dit verbod wordt de in § 1 bedoelde dotatie verminderd met de in strijd met dit verbod verkregen inkomsten. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen voor de toepassing van deze bepaling.

§ 3. De jaarlijkse basisdotatie voor de werking wordt vastgesteld op 49,5 procent van de in het Nederlands taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld, verhoogd zoals voorzien in artikel 37, § 1 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten.

§ 4. Een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage van minimaal 2 procent van de in het Nederlands taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld wordt, op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, als facultatieve toelage, met haar bedrag ingeschreven in een speciale bepaling van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. De Vlaamse Executieve bepaalt de tijdstippen en de wijze waarop de jaarlijkse basisdotatie voor de werking en de jaarlijkse aanvullende werkingstoelage worden vereffend.

§ 6. De instelling mag op televisie alleen gebruik maken van sponsoring door openbare instellingen, verenigingen en vennootschappen die een meerderheid van overheidsvertegenwoordigers in hun Raad van Bestuur hebben. Radio- en televisiejournaals en politieke informatieprogramma's mogen niet worden gesponsord.

Gesponsorde programma's moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° dat een programma is gesponsord moet worden vermeld. Deze vermelding mag uitsluitend voorkomen in het begin en/of op het einde van het programma, alsmede in de aankondigingsspot van het programma ;

2° de vermelding in een programma of in een aankondigingsspot mag en moet uitsluitend de benaming van de sponsor bevatten, op televisie aangevuld met het logogram, zonder enige verwijzing naar een produkt of een dienst. Die vermelding mag geanimeerd zijn en mag niet langer dan vijf seconden per sponsor en tien seconden in totaal bedragen ;

3° inhoud en programmering van het gesponsorde programma mogen nimmer dusdanig door de sponsor worden beïnvloed dat daardoor de verantwoordelijkheid en de redactionele onafhankelijkheid van de instelling ten aanzien van zijn programma's worden aangetast ;

4° de gesponsorde programma's mogen niet aansporen tot aankoop of huur van produkten of diensten van de sponsor of van derden, in het bijzonder door specifieke aanprijzingen van die produkten of diensten ;

5° elke vermelding van benamingen en logogrammen die rechtstreeks of onrechtstreeks verwijzen naar alcoholhoudende dranken, tabakswaaren of geneesmiddelen is verboden.

§ 7. Wanneer de instelling voor zijn programma's rechten betaalt voor uitzendingen van door derden georganiseerde manifestaties, mag het de naam en het logogram van deze derden-organisatoren en van hun sponsors, ongeacht hun privaats- of publiekrechtelijk statuut, in de begin- en/of eindgeneriek vermelden, alsmede in de aankondigingsspot van het programma zonder verwijzing naar een produkt of dienst.

§ 8. Wanneer de instelling een beroep doet op coproductie en/of cofinanciering, dient de instelling zich te houden aan de regels inzake scherm- of ethervermelding, zoals bepaald in § 7 met dien verstande dat scherm- en ethervermelding van coproductanten en/of cofinanciers in aankondigingsspot verboden is.

§ 9. Wanneer de instelling een beroep doet op facilitaire diensten, mag het de naam van de onderneming, instelling of personen die materialen ter beschikking stellen of diensten verlenen vermelden in het begin en/of op het einde van het programma.

Artikel 18

De instelling dient een meerjarenplan op te stellen. In dit plan worden de vooruitzichten inzake de uitzendingen van de radio en de televisie en de behoeften inzake personeel, infrastructuur en financiën geschetst, en het programmabeleid toegelicht. Het meerjarenplan wordt jaarlijks bijgesteld en elk jaar vóór 30 mei aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring voorgelegd.

Artikel 19

§ 1. De instelling stelt jaarlijks een ontwerpbegroting op die aansluit bij het recentste meerjarenplan. De begroting wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve en meege-deeld aan de Vlaamse Raad.

§ 2. De instelling maakt jaarlijks een uitvoeringsrekening van de begroting op, alsmede een balans en een resultaten-

rekening, opgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening in de ondernemingen. Deze rekeningen worden goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, die ze ter controle aan het Rekenhof doet geworden. Het Rekenhof kan een controle ter plaatse organiseren.

§ 3. De certificatie van de getrouwheid en volledigheid van de jaarrekening wordt aan de Vlaamse Executieve meegedeeld. De leden van het college van commissarissen worden benoemd door de Vlaamse Executieve onder de leden, natuurlijke en rechtspersonen, van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

§ 4. De instelling kan in haar boekhouding rekeningen openen voor de stijving van fondsen met een bijzondere bestemming. Het is de instelling ook toegestaan een reservefonds zonder bijzondere bestemming aan te leggen. Deze fondsen worden beheerd volgens de modaliteiten vastgesteld door de Raad van Bestuur.

Artikel 20

§ 1. De Vlaamse Executieve wijst een Gemeenschapsafgevaardigde aan die er op toeziet dat de wetten, decreten en besluiten worden nageleefd. Hij ziet in het bijzonder ook toe op de beslissingen die betrekking hebben op artikel 6, §§ 2 en 3, en op de bepalingen van artikel 23 § 18. Hij woont met raadgevende stem de vergaderingen van de Raad van Bestuur bij.

§ 2. Binnen een termijn van vier vrije dagen kan hij bij de Vlaamse Executieve een gemotiveerd beroep instellen tegen elke beslissing van de Raad van Bestuur, waarvan hij meent dat zij niet strookt met de wetten, decreten en besluiten. De Vlaamse Raad wordt onmiddellijk door de Vlaamse Executieve in kennis gesteld van het beroep. Het beroep schort de beslissing op. Heeft de Vlaamse Executieve binnen een termijn van twintig vrije dagen, ingaand op dezelfde dag als de termijn waarover de gemeenschapsafgevaardigde beschikt, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief. In voorkomend geval worden het beroep en de nietigverklaring binnen de gestelde termijn aan de Vlaamse Raad en aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur meegegeeld.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen inzake de programma's

Artikel 21

De informatieuitzendingen alsmede de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, als ook alle informatieve programma-onderdelen, dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden.

HOOFDSTUK VI

Mededelingen van de Vlaamse Executieve

Artikel 22

§ 1. De instelling is verplicht tot hoogstens twee uur per maand kosteloos mededelingen van de Vlaamse Executieve

uit te zenden. De mededelingen worden uitgezonden in aansluiting op een hoofdjournaal. Eenzelfde mededeling wordt slechts éénmaal uitgezonden.

§ 2. De mededelingen strekken tot voorlichting ; zij hebben betrekking op aangelegenheden van algemeen belang of op maatregelen die de Vlaamse Executieve heeft genomen of zal nemen. De instelling draagt geen verantwoordelijkheid voor de mededelingen van de Executieve.

§ 3. De mededelingen dienen naar de vorm te voldoen aan de voorwaarden en de regels vast te stellen door de Vlaamse Executieve. Ze dienen duidelijk herkenbaar te zijn en mogen geen aanleiding geven tot verwarring met de eigen programma's van de instelling. Vóór en na de mededelingen wordt gemeld dat ze vanwege de Vlaamse Executieve zijn verstrekt.

§ 4. De aanmaakkosten van de mededelingen worden gedragen door de Executieve.

§ 5. Behoudens voor de door de Raad erkende gevallen van overmacht en rampen, wordt de in § 1 bedoelde verplichting opgeschort tijdens de periode die begint de veertigste dag vóór en eindigt op de dag van de verkiezingen voor de samenstelling van het Europees Parlement, de wetgevende, de decreetgevende en ordonnancerende vergaderingen, de provincieraden en de gemeenteraden.

HOOFDSTUK VII

Uitzendingen door derden

Artikel 23

§ 1. Aan derden wordt de mogelijkheid gegeven televisieprogramma's te verzorgen. Deze derden zijn niet-commerciële verenigingen en stichtingen die uitsluitend tot doel hebben programma's uit te zenden die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van opiniëring vanuit representatieve sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

§ 2. In overeenstemming met de in dit artikel vastgestelde normen en voorwaarden beslist de Vlaamse Executieve over de aanvragen tot machtiging bij in de Executieve overlegd besluit.

§ 3. Een gastprogrammaraad, bestaande uit afgevaardigden van de erkende verenigingen en stichtingen, adviseert de Raad van Bestuur over alle aangelegenheden in verband met de opdracht en de werking van deze verenigingen en stichtingen en wordt in het bijzonder geraadpleegd over de modaliteiten vermeld in § 16 en het uitzendschema. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop de gastprogrammaraad zijn bevoegdheid uitoefent.

§ 4. De Vlaamse Executieve erkent één vereniging of stichting per politieke fractie van de Vlaamse Raad.

§ 5. De Vlaamse Executieve erkent twee levensbeschouwelijke verenigingen of stichtingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen.

§ 6. De Vlaamse Executieve erkent één vereniging of stichting voor elke beroepsorganisatie die vertegenwoordigd is in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen.

§ 7. De Vlaamse Executieve erkent bovendien verenigingen of stichtingen met levensbeschouwelijk karakter, andere dan die erkend overeenkomstig § 5.

§ 8. Het verzoek tot erkenning moet binnen de dertig dagen na de oproep, die daartoe in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werd, bij de Vlaamse Executieve ingediend worden. Het verzoek moet gesteund zijn door ten minste drie leden van de Vlaamse Raad, voor de verenigingen en stichtingen vermeld in §§ 4, 5 en 6 van dit artikel, en door ten minste twee leden van ten minste twee politieke fracties van de Vlaamse Raad voor de verenigingen en stichtingen vermeld in § 7 van dit artikel.

§ 9. De Vlaamse Executieve wijst aan de gemachtigde derden een dotatie toe waarmee ze hun programma's moeten verwezenlijken.

§ 10. De Vlaamse Executieve bepaalt jaarlijks bij een in de Executieve overlegd besluit, de zendtijd van de erkende verenigingen. De gezamenlijke zendtijd die ter beschikking gesteld wordt van de erkende verenigingen, bedraagt minimaal 2 % van het totaal aantal televisiezenduren van de instelling in het voorafgaande jaar met een maximum van 100 uren, en dient evenwichtig gespreid over de verschillende netten.

§ 11. In de periode van vier weken die de gemeenteraads-, wetgevende en Europese verkiezingen voorafgaat, worden uitzendingen door derden opgeschort.

§ 12. In de periode vermeld in § 11 kan de instelling zendtijd toewijzen aan de in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde politieke partijen. De verdeling van de zendtijd gebeurt voor de helft overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Vlaamse Raad en voor de andere helft gelijk.

§ 13. De Vlaamse Executieve bepaalt, de Raad gehoord, de regels volgens welke derden kunnen worden gemachtigd om radioprogramma's te verzorgen.

§ 14. De Vlaamse Executieve bepaalt jaarlijks bij een in de Executieve overlegd besluit, de zendtijd van de derden bedoeld in § 13. De gezamenlijke zendtijd bedraagt ten hoogste 80 zenduren.

§ 15. De bepalingen van §§ 11 en 12 zijn ook van toepassing op de radioprogramma's vermeld in § 13.

§ 16. De instelling stelt gratis het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking volgens door de Raad vastgestelde modaliteiten.

§ 17. De Raad van Bestuur bepaalt het uitzendschema van de uitzendingen van de gemachtigde derden rekening houdend met het bepaalde in § 10 van dit artikel.

§ 18. De Gemeenschapsafgevaardigde waakt erover dat de uitzendingen door derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op de radio- en televisieuitzendingen van toepassing zijn. In spoedeisende gevallen zal hij voorafgaandelijk aan de geplande uitzending en in overleg met twee afgevaardigden van de gastprogrammaraad, hierover uitspraak doen. Bij betwisting kan de uitzending worden opgeschort. Deze maatregel wordt meegedeeld aan de Vlaamse Executieve, die binnen een termijn van twintig vrije dagen na de normaal geplande uitzenddatum een definitieve beslissing neemt.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 24

De activa en passiva, de personeelsleden, evenals de rechten en verplichtingen van de instelling bedoeld in het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gaan over naar de in dit decreet bedoelde instelling.

Artikel 25

De titelvoerende leden van de Raad van Bestuur en hun plaatsvervangers van de instelling bedoeld in het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, voleindigen hun mandaat in dezelfde hoedanigheid bij de in dit decreet bedoelde instelling. Het aldus voleindigd mandaat kan voor één aansluitende periode van vier jaar worden verlengd.

Artikel 26

In artikel 1, B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut worden de woorden „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen" weggelaten.

Artikel 27

Het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 30 juni 1982, 1 februari 1989 en 13 juni 1990, wordt opgeheven.

Artikel 28

Dit decreet treedt in werking op 1 februari 1991, met uitzondering van artikel 23 dat op 1 september 1991 in werking treedt.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Werkgroep ad hoc — BRT

Vergadering van dinsdag 16 oktober 1990

Proceduredebat

Een lid pleit er voor om het debat niet te beperken tot hetgeen in de uitnodigingsbrief voor deze vergadering vermeld staat, namelijk het vinden van oplossingen voor de juridische problemen waarop de Raad van State heeft gewezen. Hij opteert voor een ruimer debat om, over de partijgrenzen heen, een overeenkomst over het nieuwe BRT-statuuat te bereiken.

De Voorzitter van de Commissie voor de Media wijst erop dat de opmerkingen van de Raad van State op de twee voorstellen van decreet betrekking hebben ; beide worden met dezelfde problemen geconfronteerd. Hij is van mening dat de optie om over de partijgrenzen heen een nieuw BRT-statuuat uit te werken niet de taak is van de hier aanwezige personen : het betreft hier immers een politieke oplossing.

Voorafgaandelijk moeten de opmerkingen van de Raad van State worden beantwoord en naderhand kunnen er politieke opties worden genomen. Enkele politieke knelpunten zullen immers steeds overblijven, onder meer de samenstelling van de Raad van Bestuur ; de hier aanwezige specialisten kunnen hiermee niet worden belast.

Het vorige lid oordeelt dat het niet nodig is om voor de opmerkingen van de Raad van State een werkgroep ad hoc op te richten : de hierdoor noodzakelijke besprekingen kunnen in de Commissie voor de Media gebeuren. Een werkgroep heeft alleen zin indien een ruime overeenkomst over het nieuwe BRT-statuuat wordt beoogd.

Een lid treedt de Voorzitter bij. De adviezen van de Raad van State hebben twee problemen opgeworpen met name de financiële controle en het personeelsstatuuat. Naarmate deze twee problemen worden benaderd zullen er eventueel mogelijkheden worden gevonden om de noties beheerscontract en meerjarenplan met elkaar te verbinden en om de technische diensten eventueel uit de BRT-structuur te lichten. Door het zoeken naar verdere oplossingen kunnen de verschillende standpunten eventueel dichter bij elkaar geraken. Ten gevolge van deze besprekingen kan gebeurlijk, in volle consensus, een compromis worden bereikt. Maar de technici moeten eerst de knelpunten wegwerken.

Een lid is de mening toegedaan dat men in de plenaire commissie niet voor niets naar het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 heeft verwezen. Hij is eveneens van oordeel dat deze werkgroep ad hoc een ruimere opdracht moet hebben. Nu moet de mening van de technici over de twee gestelde problemen worden gevraagd. De volgende vergadering van de werkgroep kan dan een „politieker" karakter dragen. Hij herinnert eraan dat ook de naamsverandering van de BRT, zoals afgesproken, opnieuw moet worden besproken.

Een ander lid wil dat vandaag wordt bepaald waarover er in de werkgroep zal worden gediscussieerd. Zijn fractie wil praten over de samenstelling van het beheerscomité, de discussie over het beheerscontract en het meerjarenplan alsmede over het probleem van de contractuelen en de privatisering van de technische diensten.

Bespreking

De Voorzitter opent de discussie over de technische opmerkingen van de Raad van State met name omtrent het personeelsstatuuat en de financiële autonomie van de BRT ten overstaan van de Executieve en de Vlaamse Raad.

Een afgevaardigde van het Rekenhof, wil de besprekingen aanvatten met de algemene problematiek van het BRT-statuuat en de mate van zelfstandigheid van deze instelling. De verhouding tussen de BRT en zijn personeel is hiervan een afgeleide. Het is zinvol om de verschillende keuzemogelijkheden te bekijken.

In het algemeen meent hij dat, sinds de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de rechtspraak van de Raad van State, zoals blijkt uit een aantal adviezen van 1984 uitgebracht bij de decreten ter oprichting van de VDAB, Kind en Gezin en het Commissariaat Generaal voor Toerisme, stelt dat de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut geen verplicht model meer is. Dit niettegenstaande artikel 13 van de bijzondere wet.

Sui generis-modellen zijn dus mogelijk. Een belangrijke voorwaarde hiervoor is echter dat de Executieve of de Vlaamse Raad het bewijs moet leveren dat de consequenties van de wet van 16 maart 1954 onverenigbaar zijn met de beleidsdoelstellingen. In de drie aangehaalde voorbeelden werd er echter geen bewijs hiervan aangevoerd. Ook de vroegere Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap heeft instellingen met rechtspersoonlijkheid opgericht.

Sedert de wijzigingswet van 8 augustus 1988 beschikken gemeenschappen en gewesten a fortiori over meer mogelijkheden om sui generis-modellen in te voeren. Dit gebeurde bij de oprichting van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde, de ARGO en de DIGO. Niet alleen in de cultuur- en persoonsaangelegenheden bleek dit het geval maar ook in de meer economische domeinen namelijk de oprichting van de SERV, de GOM en de GIMV. Dit zijn allemaal niet-klassieke voorbeelden.

In de Subcommissie voor Financiën en Begroting wees hij reeds op het feit dat men te vaak niet het ganse gamma van mogelijkheden, dat de wetgeving biedt, onderzoekt om nadien een passende keuze te maken. Binnen de rechtspersoon van de Vlaamse Gemeenschap kan men opteren voor de drie figuren, met hun varianten, die de comptabiliteitswet voorziet met name de diensten van algemeen bestuur, de diensten met afzonderlijk beheer (bijvoorbeeld het MINA-fonds) en het staatsbedrijf. Van dit laatste model is er in ons land slechts één voorbeeld, met name de stuwdam van Nisramont in Wallonië.

Indien deze drie modellen niet voldoen kan men, los van de Vlaamse Gemeenschap zelf, een afzonderlijke rechtspersoon creëren en hierbij decretaal de noodzakelijke basisvoorwaarden vastleggen. Hij stelt vast dat het bijzonder decreet van 21 december 1988 betreffende de oprichting van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs nietszeggend is met betrekking tot het opleggen aan de ARGO en de DIGO van bepaalde verplichtingen inzake begroting.

Ten slotte heeft men nog de modellen A, B en C van de wet van 16 maart 1954. Artikel 96 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 laat toe dat de Vlaamse Raad deze modellen zelf wijzigt.

Deze basiskeuze heeft gevolgen op diverse terreinen : wie beslist over de begroting, wie voert ze uit en controleert ze, wat is de relatie tussen de overheid en het personeel. Het personeelsstatuut is dus een gevolg van de basiskeuze. Men moet dus geval per geval onderzoeken welke de gevolgen van de basiskeuze zullen zijn. De Filharmonie van Antwerpen was oorspronkelijk een VZW. Men dacht eraan om de VZW te parasitiseren maar uiteindelijk werd het opnieuw een VZW. Ook voor de VLOS opteerde men voor de VZW-vorm. Beide zijn echter de facto gemeenschapsinstellingen.

Wel is er een behoefte aan een decretale bevestiging van hun statuut. Een eventuele creatie van een privé-rechtelijk statuut moet decretaal worden bevestigd. Persoonlijk denkt hij ook aan een of andere vorm van vennootschap. Op vraag van de Voorzitter bevestigt hij dat een vennootschapsvorm, die decretaal wordt ondersteund, aanvaardbaar is.

Een lid oordeelt dat een zo groot mogelijke autonomie voor de openbare omroep toch een vorm van controle moet mogelijk maken. Welke formule lijkt hiertoe het meeste geschikt. Hij herinnert aan de oplossing die men in de culturele sector toepast.

De Gemeenschapsminister van Cultuur verduidelijkt dat de VZW-formule soms voordelen biedt. Een VZW waarborgt flexibiliteit, soepel beheer. Wel is een decretale bevestiging vereist. Twee oplossingen zijn mogelijk : ofwel een decreet per instelling, ofwel een algemeen decreet voor alle culturele instellingen. Nu wordt er gewerkt aan een ontwerpdecreet COZU (culturele overheidsinstelling zonder uitkering van winst).

De Voorzitter merkt op dat de grens tussen de private en de openbare rechtspersonen vervaagt.

Het vorige lid herinnert aan de problemen van het Festival van Vlaanderen.

De Gemeenschapsminister stelt dat er hier sprake was van een ongeoorloofde reservvorming. Ter zake werd een regeling uitgewerkt die deze reservvorming mogelijk maakt : zoniet zouden goed beheerde initiatieven worden benadeeld.

Een ander lid is de mening toegedaan dat alles mogelijk is via een decreet. Dit was zijn stelling die hij in de Subcommissie voor Financiën en Begroting heeft verdedigd. Men moet abstractie maken van de oplossingen binnen de eigen rechtspersoon van de Vlaamse Gemeenschap en deze binnen de wet van 16 maart 1954. Hij is voorstander van een sui generis-oplossing die ook door de twee voorstellen van decreet wordt beoogd. De Raad van State oordeelt echter dat de autonomie te ver gaat en dat de

financiële controle niet is uitgebouwd. De BRT blijft echter een overheidsinstelling zodat de constructie in orde moet zijn. Zijn er bepaalde gedachten mogelijk ? De bedoeling bestaat om de BRT op halflange termijn (5 jaar) zekerheid te verschaffen over het pakket aan middelen dat hem toekomt. Bovendien wordt van de BRT een vijfjarenplan verlangd. Het is de Vlaamse Raad, en niet de Executieve, die dit vijfjarenplan goedkeurt. Anderzijds moet de Vlaamse Raad jaarlijks dit bedrag ter tafel leggen. Het systeem moet nog worden verfijnd : voor ieder jaar moet er een soort beheerscontract of lastenboek worden opgesteld dat de Vlaamse Raad moet goedkeuren en/of eventueel corrigeren. Dit is dus een soort jaarlijkse begroting. Blijft men volgens het Rekenhof met een dergelijk systeem binnen de geëigende financiële controle ?

Een lid voegt hier aan toe dat de belangrijkste belemmering voor de BRT het feit is dat voor iedere beslissing de Gemeenschapsafgevaardigde van Financiën zijn fiat moet geven. Als Vlaamse Raad wordt meer inspraak verlangd bij de begroting, de gemeenschapsafgevaardigde voor financiën verdwijnt echter. Dit is zo in de twee voorstellen van decreet. Ook de notie „algemeen belang" wordt verlaten.

Een afgevaardigde van het Rekenhof repliceert dat door het mini-decreet van 13 juni 1990, dat op een organieke wijze een deel van de opbrengst van het kijk- en luistergeld aan de openbare omroep toewijst, reeds een subjectief recht in hoofde van de BRT werd gecreëerd. De idee van een beheerscontract is dus voorbijgestreefd, tenzij dit mini-decreet wordt gewijzigd. Indien dit niet gebeurt kan de BRT voor de rechtbank het vastgelegde bedrag afdwingen. Er is hier dus sprake van een langlopende verbintenis (meer dan 5 jaar). Wel is het zo dat het feit dat in een organiek decreet een subjectief recht in hoofde van de BRT vastligt niet uitsluit dat op vijfjarige basis of jaarlijks een aanvullend pakket middelen kan worden toegekend. Ook zou het in het mini-decreet vastgelegde percentage kunnen worden verminderd terwijl er een jaarlijkse aanvulling wordt voorzien.

Hij wijst er verder op dat de Vlaamse Raad bij decreet de wet van 16 maart 1954 kan wijzigen. Door het verdwijnen van de Gemeenschapsafgevaardigde van Financiën verliest enkel de Executieve een controlemiddel op de BRT. De garantie aan de Vlaamse Raad wordt door de controle van het Rekenhof gewaarborgd en niet door de Gemeenschapsafgevaardigde van Financiën. Het lijkt hem toe dat de intentie niet bestaat om het Rekenhof te verwijderen uit de controle op de BRT. Enkel de Executieve moet dus een standpunt bepalen over het verdwijnen van de Gemeenschapsafgevaardigde van Financiën.

De Voorzitter vraagt of de controle door de Vlaamse Raad en het Rekenhof als voldoende kan worden beschouwd.

De afgevaardigde van het Rekenhof antwoordt dat de controle door het Rekenhof steeds post factum gebeurt. Het Rekenhof kan niet beletten dat er een bepaalde uitgave geschiedt. De Gemeenschapsafgevaardigde handelt echter in naam van de Executieve, niet in opdracht van de Vlaamse Raad. In de mate dat de controle vanwege de Executieve wordt afgebouwd vergroot echter de verantwoordelijkheid van de bevoegde Gemeenschapsminister en de autonomie van de instelling.

De Gemeenschapsminister stelt dat hier van een opportuniteitskwestie sprake is. Men wil meer autonomie aan de BRT verlenen en de Gemeenschapsafgevaardigde voor Financiën en Begroting afschaffen. De Executieve zal dus geen opportuniteitsvragen meer kunnen stellen. Een vorm van controle achteraf zal moeten blijven bestaan. Zo bepaalde begrotingsposten worden overschreven zal men sanctionerend moeten optreden. Het eventueel verdwijnen van de Gemeenschapsafgevaardigde moet gepaard gaan met het invoeren van andere mechanismen die het de Executieve of de bevoegde Gemeenschapsminister mogelijk maken om te interveniëren indien de BRT van het beheerscontract afwijkt.

De afgevaardigde van het Rekenhof wijst op het model van de Zoo van Antwerpen. De Zoo was een naamloze vennootschap, de enige die nog op de Code Napoleon stoelt. Naast de NV werd een VZW gecreëerd : vanuit het departement toerisme kon men immers geen NV subsidiëren. In 1985 vond men een nieuwe formule in het decreet van 30 mei 1985 betreffende de subsidiëring van de VZW Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen. De subsidiëring gebeurt nu met respect voor de privaatrechtelijke structuren van de Zoo : op voorwaarde dat een overeenkomst wordt ondertekend en een waarnemer in de beheersorganen wordt opgenomen waarborgt de overheid een subsidie. Dit is dus een subjectief recht in hoofde van de Zoo. De Executieve heeft nu een waarnemer ; hij kan ervoor zorgen dat een bepaalde beslissing gedurende zeven dagen geen uitwerking krijgt.

De Gemeenschapsminister wijst op het verschil tussen sanctioneren en preventief optreden. Dit laatste heeft tot gevolg dat bepaalde zaken worden lamgelegd zodat de openbare omroep niet concurrentieel kan optreden. Welke sancties moeten er worden ingebouwd ? Zijn er verschillende gradaties mogelijk zoals de aansprakelijkheid van de beheerders of het inhouden van een deel der dotatie ?

Op verzoek van de Gemeenschapsminister verduidelijkt de afgevaardigde van het Rekenhof dat het reeds is gebeurd dat parastatalen een minister voor de rechtbank brengen. Ingevolge het mini-decreet heeft de BRT een subjectief recht ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap verworven. Met betrekking tot het onderscheid tussen opportuniteits- en legaliteitscontrole merkt hij op dat een post factum opportuniteitscontrole niet functioneert, enkel een legaliteitscontrole is mogelijk. Indien bijvoorbeeld de ARGO ten onrechte wedden uitbetaalt dan worden deze gerecupereerd op de ARGO-dotatie : dit is dus de sanctie die wordt toegepast. Ook bij de aannemerscontracten wordt er een financiële penaliserende voorzien. Het forfaitair vastgelegd bedrag wordt dus verminderd met de foutieve bedragen.

De Voorzitter vraagt hoe dit begrotingstechnisch wordt vastgelegd.

De afgevaardigde van het Rekenhof antwoordt dat dit een bestuurlijke daad is. Het gebeurt na een correspondentie en een betoog. Het behoort tot de politieke verantwoordelijkheid van een minister of er een bedrag wordt ingehouden.

Een lid stelt vast dat de BRT een trekkingsrecht bezit : een meerjarenplanning is bijgevolg mogelijk. Het mini-decreet bepaalt dat het huidige percentage zal moeten worden geëvalueerd en eventueel aangepast. Dit laatste is via het lastenboek mogelijk. Een sanctie zou hierin kunnen bestaan verkeerd uitgegeven bedragen naderhand, via het volgend lastenboek te recupereren. Indien er echter geen supplementaire bedragen worden voorzien kan echter geen enkele recuperatie van foutief uitgegeven bedragen gebeuren, dit ingevolge het subjectief recht van de BRT. Het door afgevaardigde van het Rekenhof voorgestelde systeem betreffen echte burgerrechtelijke contracten. De BRT is echter een openbare instelling.

Alle fracties in de Vlaamse Raad willen afzien van een opportuniteitscontrole. Bedragen die niet conform het lastenboek werden uitgegeven kunnen achteraf niet worden gesanctioneerd. Het betreft hier geen contractueel systeem. Bijna jaarlijks wordt een volmacht gegeven zonder dat er een zekerheid bestaat dat het lastenboek wordt gevolgd. De vraag naar de sancties is niet eenvoudig.

Deze rem op het systeem springt indien men het vast percentage van het kijk- en luistergeld laat springen. Indien het wordt behouden blijft enkel de verantwoordelijkheid van de leden van de Raad van Bestuur over : als sanctie is dit niet realistisch. De enige sanctie ware immers het evoceren van het mandaat van een lid of meestal van de meerderheid binnen de Raad van Bestuur. Dit is onwerkzaam.

De afgevaardigde van het Rekenhof repliceert dat deze rechtsfiguur bij de ARGO werd ingebouwd. Dit is eveneens het geval bij het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs — II en in het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991. Dit is dus een pecuniaire sanctie naar een groot zelfstandig orgaan toe waardoor de beheersorganen worden verplicht om te zoeken naar compenserende ontvangsten of naar een besparing.

De auteur van de BRT-begroting is de Raad van Bestuur. De Gemeenschapsminister van Cultuur keurt deze begroting goed en deelt ze aan de Vlaamse Raad mee. Indien men de goedkeuring gedurende vijf jaar vervangt door een decretaal vastgelegd akkoord over vijf jaar dan is alles in orde. Momenteel mag de BRT het percentage van 51,5 procent opeisen : de openbare omroep staat juridisch zeer sterk.

Een lid verduidelijkt dat de BRT ruim met contractuelen moet kunnen werken ; aan een aantal vastbenoemde personeelsleden moet een contractueel statuut kunnen worden aangeboden waardoor zij een hogere wedde kunnen ontvangen. Dit financieel engagement zal er echter toe leiden dat het meerjarenplan in de komende jaren wordt overschreden.

De Executieve kan nu iedere uitgave voorafgaandelijk blokkeren ; de Vlaamse Raad kan louter post factum reageren. Hoe kan de Vlaamse Raad in de toekomst erop wijzen dat de BRT financiële engagementen aangaat die het meerjarenplan overschrijden ?

De afgevaardigde van het Rekenhof oordeelt dat de wederzijdse informatiestroom tussen de Vlaamse Raad en de BRT decretaal moet worden geregeld waardoor de BRT-activiteiten op de voet kunnen worden gevolgd.

Het vorige lid informeert naar de wijze waarop eventuele sancties kunnen worden ingebouwd.

De dotatie is echter een globaal bedrag ; de BRT moet dus de machtiging hebben om de begroting op de individuele posten uit te voeren. Daarom stelt hij voor dat de Vlaamse Raad de BRT-begroting jaarlijks zou goedkeuren. Indien de begroting niet wordt goedgekeurd kan de BRT wel de dotatie ontvangen maar de begroting niet uitvoeren.

De afgevaardigde van het Rekenhof oordeelt echter dat, indien men enige zinvolle inhoud wil geven aan de dimensie van vijf jaar, men een repetitie van het aantal jaarlijkse goedkeuringen moet vermijden. Zoniet verdwijnt de waarde van het akkoord.

De vorige interveniënt breekt een lans voor een jaarlijkse goedkeuring van de uitvoering van het meerjarenplan. Indien het meerjarenplan enkel vijfjaarlijks wordt medege-deeld, zonder enige goedkeuring van de begroting, dan kan de Vlaamse Raad niet meer optreden. Daarom moet de begroting door de Vlaamse Raad worden goedgekeurd.

De afgevaardigde van het Rekenhof repliceert dat dit voorstel strenger is dan het bestaande systeem. Deze optie, namelijk dat de BRT-begroting een jaarlijkse akte van de Vlaamse Raad vereist, leidt tot het creëren van een staatsbedrijf : voor de rest geldt dan een commerciële exploitatie. Hij dacht dat men in de verschillende fracties eerder op een grotere autonomie voor de BRT aandringt, waarbij, ingevolge de organieke bepalingen, een bepaald percentage decretaal wordt gewaarborgd en eventueel een supplement via een akkoord kan worden toegestaan. Hij doet echter geen uitspraak over de opportuniteit van de grootte van het percentage, noch over de grootte van het supplement.

Contractueel kunnen zekere termijnen en sancties worden ingebouwd. Hiervoor heeft men twee mogelijkheden : enerzijds op het vlak van de dotatie, dus tegen de BRT zelf, en anderzijds tegen de mandatarissen, maar niet op hun eigen vermogen.

Zal men decretaale waarborgen bieden voor de financiële toestand van de BRT ? Indien de openbare omroep een financiële misstap begaat waardoor de BRT zijn financiële verplichtingen niet meer aankan, zal dan de gemeenschapswaarborg gelden ? Dit is het geval bij de ruilverkavelingscomités. Het Gewest belooft een vaste toelage, maar het tekort van de comités wordt door het Gewest bijgepast. Anders komen de tekorten ten laste van de eigenaars en de vruchtgebruikers. Ook aan dit probleem moet de nodige aandacht worden besteed.

Een lid verwijst naar het voorbeeld van de Zoo van Antwerpen. Door het instellen van een waarnemer die de beslissingen gedurende zeven dagen kan blokkeren is een preventief, maar tijdgebonden optreden mogelijk.

De Gemeenschapsminister stelt vast dat de toetsing aan het algemeen belang zal wegvallen. De controle op de overschrijding van de begroting, met andere woorden op het overschrijden van het decreet zal blijven bestaan : de Gemeenschapscommissaris kan er zich tegen verzetten. Deze toetsing kan voorafgaandelijk blijven gebeuren en is geen opportuniteitstoetsing. Hoe kan men post factum corrigeren ? Meer autonomie leidt tot meer verantwoordelijkheid en het eventueel corrigeren op de volgende schijf. Het overschrijden van het budget is meetbaar. Voor de Vlaamse Raad is het moeilijker om na te gaan of de doelstellingen van het meerjarenplan, ook indien de BRT binnen zijn budget blijft, worden gerealiseerd.

Zijns inziens is enkel het afzetten van de beheerders als sanctie mogelijk.

De afgevaardigde van het Rekenhof bevestigt dat de subsidies afhankelijk maken van meetbare gegevens zeer moeilijk is. Aan de basis kan een gewaarborgde geldstroom liggen en jaarlijks een toetsbare, aanvullende subsidie waarover kan worden gesproken. Daardoor kan de Vlaamse Raad de niet-meetbare gegevens van het contract appreciëren.

Voor die facultatieve subsidie kan de Vlaamse Raad jaarlijks in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een basisallocatie voorzien. Deze facultatieve subsidie is een jaarlijkse machtiging en tevens een waarborg voor de Vlaamse Raad.

Een lid merkt op dat de vaste subsidie nu 51,5 procent bedraagt. Dit zou dus eventueel decretaal verminderd kunnen worden tot 40 à 45 procent en de rest zou facultatief kunnen worden toegekend.

De afgevaardigde van het Rekenhof bevestigt dat dit technisch zeer eenvoudig te realiseren is.

De Voorzitter vindt dit toch een gevaarlijke operatie. Indien bijvoorbeeld een in het akkoord bepaalde Wetstraatrubriek er niet zou komen dan zou een gedeelte van de facultatieve subsidies kunnen worden ingehouden. Hij waarschuwt voor dergelijke zaken.

Een lid merkt op dat er zich twee keuzemogelijkheden stellen ofwel richt men een staatsbedrijf op, dat de grootste autonomie bezit met een jaarlijks door de Vlaamse Raad te stemmen begroting ofwel opteert men voor een of ander mechanisme dat hier werd besproken.

De afgevaardigde van het Rekenhof oordeelt dat dergelijk voorafgaand onderzoek zeer interessant is. Bij de idee van de staatsbedrijven had men oorspronkelijk bedrijven zoals de PTT, de RTT en de NMBS voor ogen. Dit leverde echter bepaalde personeelsproblemen op. Mogelijk zal het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid hiervoor een oplossing bieden.

Het vorige lid herinnert aan het bestaan van de regies.

De afgevaardigde van het Rekenhof antwoordt dat de categorie A van de wet van 16 maart 1954 wel een soepele werking waarborgt, onder meer inzake het verschuiven der begrotingsposten maar een staatsbedrijf is nog soepeler. Als men opteert voor categorie A dan is dit in vele gevallen kiezen voor structuren en diensten die in de grond zuivere administratieve diensten zijn. Een staatsbedrijf wordt gekenmerkt door de commerciële aard der daden. Een staatsbedrijf heeft geen rechtspersoonlijkheid maar functioneert binnen de rechtspersoon van de gemeenschap.

In de huidige structuur van de Vlaamse Raad behoort de BRT-begroting tot de verantwoordelijkheid van de Executieve. De Vlaamse Raad doet geen uitspraak over de begroting zelf. Hoe kan de Gemeenschapsminister tot een akkoord komen met een partner die op decretale basis een subjectief recht heeft verworven ? Men kan dit probleem omzeilen door het vast percentage te laten dalen en een supplement toe te kennen, dit mits bepaalde voorwaarden worden vervuld. Ook België betaalt aan bepaalde supranationale organisaties soms meer dan de verplichte bijdrage. Op deze wijze wordt het mogelijk om de globaliteit van het contract jaarlijks te toetsen. Zoniet verzeilt men in een academische discussie. Indien de huidige financiering ongewijzigd blijft, hoe kan men dan de engagementen bespreken ?

Bij de Zoo van Antwerpen is men omgekeerd tewerk gegaan : het contract werd eerst getekend en nadien ontstond de geldstroom. Bij de BRT is dit echter onmogelijk.

Op vraag van een lid deelt hij mee dat het personeel van een staatsbedrijf personeel van het algemeen bestuur is.

Een lid wijst erop dat door de groeiende concurrentie vanwege de VTM een aantal BRT-personeelsleden worden weggekocht. Hoe kan men de BRT inzake de bezoldigingen en het personeelsstatuut wapenen om de concurrentiestrijd met de VTM aan te gaan ? Voor de artiesten, de journalisten en de technici moet via een decretale regeling een contractueel statuut worden omschreven waarbij ook de mogelijkheid moet worden voorzien om een contractueel statuut, met een hogere wedde, aan vastbenoemden te kunnen aanbieden. De Raad van State oordeelt dat de wetten en reglementen betreffende het openbaar ambt moeten worden nageleefd. Hoe kan men een decretaal statuut ontwerpen dat het mogelijk maakt om contractuelen aan te werven en dat de vastbenoemden toelaat om een contractueel statuut te verwerven.

De Voorzitter voegt hier aan toe dat de Raad van State van mening is dat het voorgestelde statuut niet meer verenigbaar is met het karakter van een openbaar instituut. Ook is het akkoord van de nationale Minister van het Openbaar Ambt vereist.

Een lid merkt op dat de Franse zender „Antenne 2" bij aanwerving de keuze heeft tussen vastbenoemden en contractuelen.

De afgevaardigde van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wijst erop dat in het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid aan de Executieve mogelijkheden worden gegeven om de wedderegeling voor sommige personeelsleden ruimer te zien.

Volgens de Raad van State geldt artikel 13 van de bijzondere wet : voor de wedden impliceert dit het akkoord van de nationale minister die het openbaar ambt onder zijn bevoegdheid heeft. De Raad van State zal een nieuw advies over het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid uitbrengen. In de toekomst zullen, ingevolge de artikelen 87, § 3 en 4 van de bijzondere wet, de Executieve eigen statuten kunnen vaststellen. Zolang artikel 87, § 4 niet is uitgevoerd, met andere woorden in de tussenperiode, liggen de zaken moeilijk. De Vlaamse Raad heeft in het verleden reeds decretale voorstellen vanuit het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, zelfs al gingen die verder dan het wettelijk kader, eenparig aangenomen.

De desbetreffende beroepen die door de nationale overheid bij het Arbitragehof werden ingediend, werden grotendeels verworpen.

Een andere afgevaardigde van het Rekenhof stelt dat — in de vooronderstelling dat voor de BRT geopteerd wordt voor het statuut van publiekrechtelijk rechtspersoon inzake administratieve en budgettaire controle onderworpen aan (sommige bepalingen van) de wet van 16 maart 1954 dan wel aan een sluitende sui generis regeling — in de huidige wettelijke context de Raad van Bestuur de bevoegdheid kan worden toegewezen om het administratief en geldelijk statuut uit te vaardigen evenals de organieke personeelsformatie te bepalen.

Indien de Raad van Bestuur die bevoegdheid toegewezen krijgt is hij uiteraard verplicht hieraan uitvoering te geven.

In de huidige stand van de wetgeving kan de Raad die bevoegdheid niet volkomen autonoom uitoefenen. In een overgangsregeling moet op grond van artikel 13, § 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de (nationale) Minister van Openbaar Ambt zijn akkoord verlenen aan het administratief en geldelijk statuut. Deze overgangsregeling geldt tot op het ogenblik van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit dat in uitvoering van artikel 87, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het rijkspersoneel aanwijst.

Voor de vaststelling van het personeelsstatuut moet eveneens worden rekening gehouden met artikel 87, § 5 van de bijzondere wet. Hieruit volgt dat de bevoegdheid inzake de regeling van de betrekkingen tussen de openbare overheid en de syndicale organisaties een nationale materie is.

Aangezien artikel 13, § 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 gelieerd is aan artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 dient gewezen op het standpunt van het Rekenhof dat het personeelsstatuut in beginsel een publiekrechtelijke rechtsband van het personeel met de instelling impliceert. De contractuelen vormen een uitzondering op de normale regeling.

De vraag beantwoorden of de BRT in de toekomst over de mogelijkheid kan beschikken om (een deel van) zijn personeel — vanuit het uitgangspunt dat voor bijzondere personeelscategorieën als artiesten, technici en journalisten wordt geopteerd voor een contractuele personeelsformatie, strikt afgescheiden van die van het vastbenoemde administratieve personeel — in dienst te nemen met een arbeidsovereenkomst is vooruitlopen op de inhoud van het koninklijk besluit dat de algemene principes moet vaststellen.

In de vooronderstelling dat dit niet onverenigbaar zou zijn met die algemene principes, moet ook voor dit contractueel personeel worden voorzien in een administratief en geldelijk statuut : het aldus ingenomen standpunt impliceert de mogelijkheid om — binnen de perken van dit statuut — te voorzien in een meer gedifferentieerd systeem van verloning zowel voor het contractueel personeel onderling als ten aanzien van het vastbenoemde personeel.

De Voorzitter herinnert eraan dat de voorstellen van decreet het mogelijk willen maken dat de BRT een eigen statuut kan bepalen met eigen weddeschalen. Tevens moet worden voorzien dat de contractuelen hogere wedden krijgen dan de vastbenoemde. Ook vastbenoemden, die afstand doen van hun vaste benoeming, moeten tot het contractueel kader worden toegelaten.

De afgevaardigde van het Rekenhof antwoordt dat het Rekenhof niet aanvaardt dat contractuelen hogere wedden krijgen dan vastbenoemde personeelsleden belast met dezelfde functies.

De Voorzitter vraagt of het Rekenhof het ook onaanvaardbaar vindt dat een vast manager, met een specifieke wedden, wordt aangeworven.

De andere afgevaardigde van het Rekenhof repliceert dat de openbare instituten onder de toepassing van de wet van 16 maart 1954 vallen. Het voorbeeld van de GIMV bewijst dat er andere weddeschalen mogelijk zijn. Dit impliceert echter een statuut sui generis. De term „manager” slaat echter op een naamloze vennootschap.

De Voorzitter stelt dat het verlenen van autonomie aan de BRT om de concurrentie aan te kunnen een statuut sui generis impliceert.

De afgevaardigde van het Rekenhof merkt op dat de wedde van de algemene directeur van de Zoo ook niet door het bestaande koninklijk besluit wordt bepaald. Hij is echter geen ambtenaar.

De andere afgevaardigde van het Rekenhof voegt hier aan toe dat de huidige regeling van het koninklijk besluit van 22 september 1976 voor een aantal categorieën, waaronder

ook artistiek personeel, een werving bij overeenkomst mogelijk maakt. Een soepel optreden is dus mogelijk. Restrictief is wel dat er geen concurrentiële wedde met andere TV-stations kan worden aangeboden. Dit koninklijk besluit kadert in de filosofie van de wet van 28 december 1973.

De Gemeenschapsminister van Cultuur vraagt op welke wijze het mogelijk wordt om door de BRT concurrentiële wedden te laten uitbetalen. Hoe kan dit in het nieuwe decreet worden ingeschreven ? De moeilijkheid ligt in het feit dat het zogenaamde „koninklijk besluit-Langendries" nog niet werd uitgevaardigd.

De afgevaardigde van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap stelt dat de meeste artikelen van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 reeds in werking zijn getreden. Het is niet normaal dat de nationale overheid in gebreke blijft bij de uitvoering van de wet. Is het, gezien de dringendheid van een aantal maatregelen, niet normaal dat de Vlaamse Raad gerechtigd is om aan de Executieve een aantal zaken te delegeren ? Dit is een politieke vraag die de Vlaamse Raad moet beantwoorden.

Een afgevaardigde van het Rekenhof herinnert aan de kritiek van het Rekenhof op de overeenkomst tussen de BRT en de OMOB inzake het BRT-pensioenfonds. Het Rekenhof vraagt de decretale bevestiging van deze overeenkomst. Het is een sui generis-oplossing die goed is voor het personeel : de pensioengelden worden immers losgemaakt van het algemeen bestuur. Binnen de BRT bestond er reeds een afzonderlijk pensioenfonds : zonder decretale basis wordt dit nu aan de OMOB overgemaakt.

Een lid is de mening toegedaan dat de wet de wet blijft. Heel het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid is dus voorbarig.

De afgevaardigde van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap repliceert dat de wet van 16 maart 1954 werkt met modellen die niet alleen zaligmakend zijn. Ook de Raad van State aanvaardt sui generis-modellen. Onder meer de VDAB en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij verwijzen naar de wet van 16 maart 1954, zonder dat ze in deze wet zelf worden ingeschakeld. Onder meer vervangt men ook de term „nationale minister", „minister van Openbaar Ambt" ... door Executieve enzovoort. Het Arbitragehof heeft dit niet veroordeeld.

Met betrekking tot het gebeurlijk indienen door de nationale Regering van een beroep bij het Arbitragehof geeft hij toe dat er op het „koninklijk besluit-Langendries" wordt vooruitgelopen. Dit is echter een politieke optie. De bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest verminderen immers door het in gebreke blijven van de nationale Regering. Diezelfde redenering kan voor de BRT worden gevolgd.

Een afgevaardigde van het Rekenhof merkt op dat de nationale Regering voor andere zaken bij het Arbitragehof in beroep is gegaan.

De afgevaardigde van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap herinnert eraan dat de nationale Regering het in deze dossiers niet heeft gehaald.

BIJLAGE 2

Hoorzitting met de Voorzitter van de Raad van Beheer
en de Administrateur-generaal van de BRT
over de doorlichting van de BRT

VERSLAG

namens de Commissie voor de Media
uitgebracht door de heer F. Sarens

DAMES EN HEREN,

De Commissie hoorde op woensdag 21 maart 1990 de Voorzitter van de Raad van Beheer en de Administrateur-generaal van de BRT, dit op basis van artikel 30, punt 2 van het Reglement. De hoorzitting had betrekking op de doorlichting van de BRT en op het hieruit voortvloeiende BRT-voorstel houdende een nieuw ontwerp van BRT-decreet (zie bijlage).

Inleiding van de Voorzitter van de Raad van Beheer van de BRT

De Voorzitter van de Raad van Beheer betreurt dat de krachtlijnen van het BRT-voorstel houdende een nieuw ontwerp van BRT-decreet reeds in de pers zijn verschenen. De Raad van Beheer besliste om geen communiqué op te stellen, het lek werd niet door de BRT veroorzaakt. Het is evident dat de Raad van Beheer zich bezon over de werking van de BRT. De beheersregels moeten soepeler zijn zodat de openbare omroep autonomer kan optreden. Door het optreden van de concurrentie is deze nood des te prangender geworden. De openbare omroep wil zich door een soepeler statuut en een autonomer optreden handhaven.

De Raad van Beheer liet zich hierbij leiden door het Vlaams Regeerprogramma. De BRT vult in zijn voorstel zelf de opdracht tot vorming, informatie en ontspanning in en regelt op een autonome wijze het personeelsbeheer. Ook hield de Raad van Beheer rekening met het advies van de Mediaraad : hierbij wordt meer in de richting van een onderneming gedacht.

Vervolgens belicht de Voorzitter de grote lijnen van het BRT-voorstel. Aan de BRT-opdracht, het brengen van informatie (met het nieuws), vorming en ontspanning wordt niets gewijzigd. De openbare omroep krijgt het statuut van een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid. Wel zullen een aantal specifieke regelen gelden zodat een statuut sui generis wordt ontworpen. Zo is de BRT niet meer onderworpen aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Dit biedt ruimte aan de autonome instellingen om zonder dwangvoogdij en binnen bepaalde grenzen zelf een personeelsstatuut uit te werken. De Raad van Beheer is voorstander om te werken met een meerjarig beleidsplan. Er werd wel gediscussieerd over de periode, namelijk vier of vijf jaar. Dit plan wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse Raad voorgelegd die de financiering ervan moet waarborgen. Ook de jaarlijkse begroting wordt medegedeeld : deze moet in het meerjarenplan kaderen. Er is dus geen onzekerheid meer over de jaarlijkse begrotingsperikelen.

De omroep krijgt bovendien aanvullende inkomsten uit reclame, sponsoring, coproducties en uit de verkoop of verhuring van eigen produkties. Deze regeling stemt overeen met de beslissing van de Executieve van eind 1989.

De nieuwe bevoegdheidsomschrijving van de BRT, met de erin voorziene grotere autonomie, laat de omroep toe om met openbare en particuliere instellingen en bedrijven structureel samen te werken.

Aan de leiding van de BRT worden geen grote aanpassingen aangebracht. De BRT wordt geleid door een Raad die op een pluriforme wijze wordt samengesteld. Wel worden een aantal onverenigbaarheden vastgelegd. Het mandaat wordt op vier jaar bepaald en is één maal hernieuwbaar.

De bevoegdheid van de Raad wordt expliciet omschreven : de leiding van de BRT, het opstellen van de begroting en de rekening, de personeelsformatie en de benoeming van de personeelsleden en het vastleggen van het algemeen programmabeleid. Op deze wijze kan de Raad soepel werken en zich aan de zich wijzigende omstandigheden aanpassen.

Artikel 12, dat de bepalingen met betrekking tot de Vaste Commissie zal omvatten, moet nog worden ingevuld. Dit is bovendien vrij ingewikkeld zodat de Voorzitter suggereert dat dit langs decretale weg zou gebeuren. Beter is het om de samenstelling van deze commissie niet aan de Raad over te laten. Men moet zich bezinnen over de precieze invulling. Moeten alle ideologische en filosofische stromingen erin vertegenwoordigd zijn ? Moet de Commissie beleidsvoorbereidend werk verrichten of zal ze een meer autonome beslissingsmacht bezitten ? Vertrekt men van een consensus-model of van een meerderheid-minderheidssituatie.

Het dagelijks bestuur wordt door de administrateur-generaal en drie directeurs-generaal uitgeoefend. Er wordt telkens een directeur-generaal voorzien voor de leiding van de radio, de televisie en de technische diensten. Dit is dus een status quo. De juiste terminologie houdt men in beraad om eventueel de specificiteit van de BRT, vergeleken met andere administraties, beter te laten uitkomen. De Voorzitter wijst hier op een minderheidsstandpunt binnen de Raad van Beheer : er werd gepleit om de topambtenaren niet voor het leven te benoemen. De meerderheid opteert echter voor de bestaande situatie.

Inzake de programma's wijst zij op de algemene draagwijdte van het censuurverbod. Ook werd er gesleuteld aan het begrip „objectiviteit“. Dit begrip is zeer moeilijk operationeel te maken. Daarom werd geopteerd voor „onpartijdig en waarheidsgetrouw“. Persoonlijk is zij de mening toegedaan dat deze begrippen even moeilijk in de praktijk kunnen worden omgezet.

De in het BRT-decreet van 28 december 1979 voorziene gastprogramma's en uitzendingen door derden waren een correctief op het nieuwsmonopolie van de BRT. Deze uitzendingen waren een compromis. Door het verdwijnen van dit monopolie is een andere situatie ontstaan. In tegenstelling tot de radio werd er voor de televisie-uitzendingen een stroeve regeling uitgewerkt. De controle over deze programma's en de te ruime zendtijd, zijn voor de BRT zeer hinderlijk.

Daarom wil de Raad van Beheer terug naar de situatie die bestond voor het BRT-decreet. De Executieve moet de regels bepalen om de derden-uitzendingen te laten verzorgen. Het doel van deze uitzendingen is het verschaffen van opiniëring. Zij pleit voorts voor het afschaffen van de controle door de BRT. De machtiging tot het uitzenden van de programma's en de zendtijd moeten door de Executieve worden bepaald. Het BRT-voorstel voorziet ter zake plafonds : voor de radio ten hoogste 80 zenduren per jaar en voor de televisie ten hoogste 2 procent van het totaal aantal zenduren van de twee televisienetten samen in het voorafgaande jaar. Momenteel bedraagt dit 2,8 procent. De Executieve bepaalt de dotatie van de gemachtigde derden. De BRT stelt gratis het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking volgens door de Raad vastgestelde modaliteiten. De BRT bepaalt eveneens hun uitzendschema, dit na het horen van de derden.

Het BRT-voorstel bevat geen overbodige bepalingen. Uiteraard blijven de Cultuurpactwet en een aantal andere wetten van toepassing. Voor de in het voorstel gebruikte definities ging men te rade bij de Vlaamse Mediaraad. Er wordt eveneens een naamswijziging van de BRT doorgevoerd.

De certificatie van de getrouwheid en de volledigheid van de jaarrekening wordt aan één of meer commissarissen opgedragen.

De Executieve kan een beslissing van de Raad binnen een termijn van twintig dagen vernietigen.

Ten slotte worden ook de mededelingen van de Vlaamse Executieve op een stringente wijze geregeld. Hierbij werd ook gedacht aan de mededelingen van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve.

Bespreking

De Voorzitter van de Commissie informeert naar de redenen van het behoud van drie directeurs-generaal. Waarom plaatst men de technische diensten op hetzelfde niveau als de radio en de televisie ? Moeten de technische diensten niet aan de radio en de televisie ondergeschikt worden gemaakt ?

Hoe ziet de Raad van Beheer de controle op de uitzendingen door derden ? Een werkgroep van deze Commissie heeft destijds tal van programma's gevisioneerd. Deze controle kan niet door de Commissie voor de Media noch door de Executieve worden uitgeoefend.

Een lid herinnert er aan dat deze Commissie reeds geruime tijd op concrete voorstellen van de Raad van Beheer wacht. Bij het voorliggend voorstel wordt er dus rekening gehouden met het Vlaams Regeerprogramma en de adviezen van de Vlaamse Mediaraad ; tevens getuigt het van de wens om een grotere autonomie te verkrijgen. Zijn fractie kan sommige suggesties onderschrijven. Hij wijst er op dat, in tegenstelling tot het Regeerakkoord, de hoofdfinanciering bestaat uit een enveloppe gebaseerd op een meerjarenprogramma en een jaarlijkse controle door de Vlaamse Raad. Dit is een goede optie. Het zojuist door de Commissie aangenomen ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie (Stuk 306 (1989-1990) — Nr. 1) hanteert echter het principe van een vast percentage van het kijk- en luistergeld. Waarom werd er op dit punt afgeweken van het Vlaams Regeerprogramma ?

In het BRT-voorstel is het niet duidelijk waar de aanvullende reclame-inkomsten worden gerealiseerd : gebeuren die uitzendingen enkel op de radio of op de radio en televisie ?

De voorgestelde BRT-leiding verschilt in geringe mate van de bestaande situatie. Grotere autonomie moet volgens het lid gepaard gaan met een meer doortastend beleid. De grootte van de BRT-begroting, meer dan 6 miljard frank, impliceert een streven naar een zo gering mogelijke politisering. De BRT-leiding moet de ingesteldheid van een manager bezitten : openbare bedrijven functioneren beter met managers.

Waarom worden de drie grote entiteiten (radio, televisie, technische diensten) niet ontkoppeld ? Ook de BRT-journalisten vormen een groot geheel. Waarom poogt men niet om, los van de discussie over het al of niet privatiseren, radio, televisie en technische diensten afzonderlijk te houden ?

Met betrekking tot de uitzendingen door derden heeft zijn fractie voorgesteld om de SERV-derden uit te sluiten. Enkel de opiniërende derden, met andere woorden de ideologische en filosofische derden, zouden behouden kunnen blijven. Gebruikelijk kunnen ook de ideologische derden verdwijnen, op voorwaarde dat hun informatieve taak door andere BRT-programma's wordt overgenomen. Hij denkt hierbij aan uitzendingen zoals „Den Haag vandaag“. Wel steunt hij het voorstel om het aantal uitzenduren voor de derden te verminderen.

Een lid dat niet tot deze Commissie behoort wijst er eveneens op dat het nieuwe ontwerp van decreet over de BRT-financiering vertrekt van de koppeling van de BRT-dotatie aan de opbrengst van het kijk- en luistergeld. Het door de BRT voorgestelde systeem is echter veel efficiënter. De opbrengst van het kijk- en luistergeld kan immers schommelen. Een meerjarenplan kan hieraan dus niet op een efficiënte wijze worden gekoppeld.

Met betrekking tot de BRT-leiding stelt hij dat de politisering ervan sterk in de hand werd gewerkt door de samenstelling van de beheersorganen. Ook de nu voorgestelde onverenigbaarheden komen neer op een status quo. Het Comité van Experts van de Mediaraad stelde ook een onverenigbaarheid met de vakbonds- en de ziekenfondswereld voor. Welke argumentatie werd er door respectievelijk de meerderheid en de minderheid binnen de Raad van Beheer naar voren gebracht nopens het al of niet vast benoemen van topambtenaren ?

Hoe zal de Raad de personeelsformatie invullen ? Zal men, zoals het nu gebeurt, streven naar een maximale bezetting ? Zal de BRT werk uitbesteden ?

De Voorzitter van de Raad van Beheer betwijfelt, aldus de spreker, of de termen „onpartijdig en waarheidsgetrouw“ in de praktijk beter zijn dan de vroegere notie „objectiviteit“. Waarom probeert de BRT dit probleem niet definitief op te lossen ?

De BRT streeft naar een grotere soepelheid. Hoe wil men dit concretiseren om bij de programmamakers een grotere creativiteit tot stand te brengen ?

Hoe staat de BRT tegenover de uitzendingen door derden en de regeringsmededelingen ? De openbare omroep denkt in de richting van een beperking van deze uitzendingen. Waarom gaat men niet verder in deze richting ? Langs de andere kant zouden er aan de informatiediensten meer opdrachten en middelen kunnen worden toevertrouwd. In dit geval kunnen ook de regeringsmededelingen wegvallen. De kijkers en de luisteraars hebben immers meer vertrouwen in de BRT-informatie dan in de uitzendingen door derden en de regeringsmededelingen. Hij suggereert om die uitzendingen te laten vallen.

Een ander lid ziet weinig verschil tussen het huidige BRT-decreet en het voorliggende voorstel. Hij stemt ermee in dat een rechtspersoonlijkheid sui generis wordt opgericht. Er wordt hier gesteld dat de dwangvoogdij verdwijnt maar het lid stelt vast dat de Gemeenschapsafgevaardigde blijft bestaan. De beslissingen van de Raad worden getoetst aan de conformiteit met de wetten en de decreten. Het is dus een illusie te noemen dat er in de toekomst geen bemoeienissen vanwege de Executieve zouden gebeuren. De voogdij kan enkel worden beperkt door artikel 17 weg te laten.

Hoe zal het voorgestelde meerjarenplan in de praktijk functioneren ? Men zit op dit ogenblik vast aan een financiering voor vijf jaar. Is dit de bedoeling ?

In deze Commissie besliste men onlangs de BRT-dotatie te plafonneren op de huidige situatie, met name 51,5 procent van het aan de Vlaamse Gemeenschap geristorneerde kijk- en luistergeld. Werde er reeds een beleidsplan voor de volgende vijf jaar opge maakt ? Het lid veronderstelt dat de BRT in de toekomst veel op aanvullende inkomsten beroep zal moeten doen. Wil de BRT-leiding de handelsreclame op de radio desnoods tot 10 à 12 minuten per uur opdrijven ?

Met betrekking tot de voorgestelde onverenigbaarheden verwondert het lid zich erover dat er wel wordt bepaald wat de leden van de Raad niet mogen zijn terwijl er nergens een bepaling voorziet in hetgeen ze wel moeten zijn. De Raad is immers een college van twaalf personen die een grote verantwoordelijkheid dragen. De kritiek stelt dat de huidige leden van de Raad van Beheer personen zonder enige competentie zijn die door de politieke partijen worden voorgedragen. Het ware aangewezen om de criteria te bepalen waaraan de raadsleden moeten voldoen. Zo kan er worden gedacht aan de inbreng van de universitaire wereld en de gebruikers. De beschikkingen van artikel 15 van het BRT-decreet van 28 december 1979 om de kijkers en luisteraars bij de openbare omroep te betrekken werden immers nooit uitgevoerd. Universiteiten en gebruikers zouden ieder een derde der leden kunnen afvaardigen, de rest kan, als controle, via de fracties worden aangeduid.

Een Vaste Commissie die zich enkel met het dagelijks bestuur bezighoudt is overbodig. Eventueel kan deze Commissie wegvallen.

Inzake het voorgestelde dagelijks bestuur, namelijk de Administrateur-generaal en de 3 Directeurs-generaal, betreurt hij het gebrek aan vernieuwing. Op dit vlak moet een ingrijpende vernieuwing gebeuren teneinde een modern management mogelijk te maken. De werkzaamheden van de BRT moeten op een andere wijze worden benaderd. Het lid suggereert volgende opsplitsing : administratief, creatief en technisch personeel. Waarom volgt men deze indeling niet ? De categorieën zouden eventueel nog kunnen worden verdeeld tussen de radio en de televisie. Iedere geleding zou door een manager worden geleid. Aan het hoofd van het geheel zou voor een vrij lange termijn de Administrateur-generaal staan. De personeelsleden zouden eventueel van de ene naar de andere geleding kunnen overgaan. Men zou de situatie bij de VTM kunnen bestuderen en nagaan welke ingrepen men hier heeft genomen om een aantal problemen op te lossen.

Objectiviteit, onpartijdigheid en waarheidsgetrouwheid zijn moeilijk definiëerbaar. Belangrijk is dat er een wil aanwezig is om deze begrippen te realiseren. Hij betreurt echter dat er in het BRT-voorstel geen enkele speciale bescherming voor de journalisten is voorzien.

Verder suggereert het lid om de gastprogramma's en de uitzendingen door derden af te schaffen. Met de vrijgekomen middelen kunnen een aantal informatieve programma's worden gerealiseerd. Hij wijst er op dat de uitzendingen door derden geen opiniërende functie meer vervullen. Voldoende nieuws- en duidingsprogramma's moeten er voor zorgen dat alle ideologische, filosofische en sociale geledingen aan bod kunnen komen.

Al de suggesties van het BRT-voorstel kunnen via het BRT-decreet van 28 december 1979 en het nieuwe ontwerp van decreet houdende de BRT-financiering worden gerealiseerd. De Executieve kan immers aan de openbare omroep opdracht geven om een vijfjarenplan op te stellen en hierbij bepalen dat de dotatie aan het lastenboek wordt verbonden. Dit is mogelijk indien de politiek wil hiertoe bestaan.

Een ander lid sluit zich gedeeltelijk aan bij de vorige interveniënt. Zijn fractie heeft herhaaldelijk aangedrongen op het bekendmaken van de BRT-voorstellen, dit in het kader van de autonomie van deze instelling. Er werd ter zake aan de BRT een blanco-mandaat gegeven. De nu voorliggende tekst bevat een aantal positieve bepalingen, voornamelijk met betrekking tot het personeelsstatuut en het grotendeels verdwijnen van de dwangvoogdij. Wel heeft het lid de indruk dat deze soepelheid niet wordt doorgetrokken naar de beheersorganen : in het beheer is er een gebrek aan soepelheid.

Het lid stelt voor om aan de Administrateur-generaal de juridische en politieke mogelijkheden te geven teneinde zijn gezag in het instituut waar te maken. Hij moet een echte manager kunnen zijn. Zo moet de Administrateur-generaal kunnen beletten dat BRT-personeelsleden de openbare omroep in diskrediet brengen. Dit is specifiek de taak van de Administrateur-generaal en niet van de Raad van Beheer. De Administrateur-generaal moet een echte manager zijn en zich niet alleen met administratieve taken bezighouden.

De leden van de toekomstige Vaste Commissie moeten een voltijdse taak uitoefenen en door de Raad worden aangeduid. Zij moeten het echte dagelijks bestuur van de BRT uitmaken. Nu vormt de Vaste Commissie de zwakke schakel van de BRT-leiding. Ingevolge het niet-bereiken van een consensus moeten vele dossiers terug naar de Raad van Beheer : de taak van de Vaste Commissie is nu ook veel te administratief opgevat. In tegenstelling met het door een bepaalde fractie ingediende voorstel van decreet is de fractie van het lid voorstander van het voortbestaan van een openbare omroep. Dit impliceert echter dat de bestaande maatschappelijke evenwichten naar de BRT worden doorgetrokken.

Artikel 13, § 3 van het BRT-voorstel waarborgt een soepel personeelsbeheer. Hoe zal men van dit artikel gebruik maken ? Het lid wijst hier op een artikel in het dagblad „La Libre Belgique" van 21 maart 1990. De voormalige Administrateur-generaal van de RTBF stelt hierin voor om het aantal personeelsleden van deze omroep te verminderen van 3.000 tot 1.500. Hiervan zouden er slechts 1.000 een vast statuut bezitten, de rest zijn contractuelen.

Persoonlijk opteert hij om naar een reductie van het personeelsbestand te streven teneinde meer middelen voor de programma's vrij te maken. De voorliggende tekst gaat uit van een ambtenarenstatuut. Is er ruimte om tot een afslanking van het personeelsbestand te komen ? Een forse reductie, zoals bij andere bedrijven, is nodig. Welke intenties heeft men met betrekking tot de uitvoering van artikel 13, § 3 ? Hij vreest dat dit artikel onvoldoende zal zijn om een reductie te realiseren. Welke intenties heeft men ter zake ?

Wordt er een soort Geschillenraad voorzien ? Een persartikel suggereert dit.

De grote toekomst van de BRT ligt in de sector informatie. De BBC, en ook Nederland, hebben iedere avond hun informatieve programma's. Wat gebeurt er met de directie Informatie ? Hij pleit voor meer samenwerking tussen radio en televisie en suggereert de oprichting van een directoraat-generaal Informatie teneinde de troeven van de BRT maximaal uit te spelen.

Vorig jaar was hij mede-verslaggever van een door de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingestelde commissie over de parlementaire informatie. Hij had hierover een aantal gesprekken met de Administrateur-generaal. Televisie-uitzendingen over de parlementaire werkzaamheden zouden ongeveer 20 à 30 miljoen frank kosten. Verschillende sportuitzendingen kosten meer, dus het budgettaire argument maakt op hem geen indruk. Hier is er sprake van politieke onwil. Indien er geen dergelijke uitzendingen worden voorzien dan zal zijn fractie de BRT hiertoe decretaal verplichten. De reden waarom er nog geen uitzendingen over de parlementaire werkzaamheden gebeuren is de discussie binnen de BRT onder welke redactie deze uitzendingen zullen thuishoren : het nieuws, Panorama of de Zevende Dag. Het Parlement voelt zich beledigd. Sinds oktober 1989 is er in de Kamer van Volksvertegenwoordigers geen televisie-camera meer geweest. Hij hoopt dat deze rubriek na het verlof zal starten. Ook de VTM en de RTL denken aan een soortgelijk initiatief.

Een lid kan, om persoonlijke redenen, moeilijk afstand nemen van het BRT-decreet van 28 december 1979. Bovendien speelde en speelt het instituut een belangrijke rol in onder meer de volksopvoeding. Men moet dus voorzichtig omspringen met het medium van de publieke omroep. Er bestaat een commerciële omroep en een kabeldistributie in Vlaanderen : toch mag men de rol van de openbare omroep niet met de andere zenders vergelijken. De openbare omroep betekent een enorme ondersteuning voor het werk der parlementairen. Hij beaamt dat er een aantal aanpassingen nodig zijn : zo onderschrijft hij het voorstel om de BRT autonoom te maken.

Met betrekking tot de samenstelling van de Raad stelt hij dat de Vlaamse Raad de plicht heeft om de best geschikte personen naar de Raad af te vaardigen. Het beheer van de openbare omroep is echter niet identiek met het dagelijks beheer van een grote firma. De BRT speelt een andere rol : daarom moet worden voorzien in de nodige autonomie. De opdrachten die wij aan de openbare omroep meegeven moeten perfect worden vertaald. De Vlaamse Raad moet ter zake zijn verantwoordelijkheid opnemen. Hij houdt een pleidooi om de looptijd van het mandaat van de raadsleden (artikel 10 van het voorstel) zo dicht mogelijk bij dit van het mandaat van de leden van de Vlaamse

Raad te leggen. De weerslag van de parlementaire verkiezingen op de samenstelling van de raden van bestuur is een reeds sedert jaren gekend probleem. Hoe worden deze raden aangepast aan de grootte van de stromingen en de strekkingen in onze maatschappij ? Ook voor artikel 13 is dit van belang : de Raad kan op deze wijze aansluiten bij de nieuwe visie van een nieuwe meerderheid.

Hij herinnert voorts aan de moeilijke verhouding tussen de technische diensten en de journalisten. De technici zijn evenveel waard, aldus het lid. De technische diensten zijn belangrijk, niet alleen voor de omroep maar ook voor de diensten die aan de buitenstaanders kunnen worden verleend.

Het lid informeert of de in artikel 18, § 1 voorziene Gemeenschapsafgevaardigde identiek is aan de bestaande Regeringscommissaris. Slaan de bepalingen van de artikelen 18 en 19 ook op de mededelingen vanwege de nationale Regering ?

De uitzendingen door derden werden in 1979 door de politieke wereld zelf gewild en waren een correctief op het BRT-monopolie. Ze werden dan ook grondig besproken. Bovendien waren er de voorbeelden van Nederland en het vooroorlogse omroepbestel. De maatschappij is echter voortdurend in evolutie en radio en televisie proberen die te volgen. Ze lopen echter achter op de maatschappelijke realiteiten. In Vlaanderen wordt er iedere zondagmorgen een mis uitgezonden. Het lid poneert dat niet- of anders gelovigen recht hebben op een zelfde programma op andere BRT-netten. Dit werd door verschillende parlementsleden beaamt. Tot op heden werd hiervoor nog niets voorzien, dit niettegenstaande de maatschappelijke evolutie.

Een ander lid merkt op dat de BRT, als enige zender in Europa, geen eigen religieus programma uitzendt.

De Administrateur-generaal van de BRT repliceert dat de erediensten niet onder de uitzendingen door derden ressorteren. Inzake de mededelingen van de nationale Regering wijst hij erop dat deze onder een afzonderlijke wettelijke regeling vallen.

Een lid verduidelijkt de optie van zijn fractie, zoals dit in een voorstel van decreet werd uitgewerkt. Zijn fractie wil de openbare omroep slagvaardiger maken en stelt een beter financieringssysteem voor dan het zojuist in de Commissie goedgekeurde. Het werken met een meerjarenplan heeft eveneens een aantal politieke consequenties.

De voorgestelde personeelsformatie is een gevolg van diverse opmerkingen van de Administrateur-generaal over het te strakke statuut. Zijn fractie opteert voor een uitdovend ambtenarenstatuut.

Ingevolge artikel 14 van het BRT-voorstel wordt de politisering in het bestel van de openbare omroep ingebouwd.

Met betrekking tot de sponsoring van de programma's vraagt hij of deze van openbare of privé-instellingen afkomstig is. Wie betaalt er de reclameboodschappen ?

Er wordt evenmin een organisme voorzien dat de onpartijdigheid en de waarheidsgetrouwheid moet controleren. Is de Raad van Beheer hiervan geen voorstander ?

De Voorzitter van de Raad van Beheer antwoordt vervolgens op diverse vragen en opmerkingen.

De nieuwe naam van de BRT werd niet lichtzinnig gekozen. De Commissie voor de huisstijl heeft op een zo professioneel mogelijke basis gewerkt. Uit het onderzoek blijkt dat de label, de herkenbaarheid, een belangrijk gegeven is. Het is daarom niet opportuun om „BRT" niet meer te gebruiken ; ook internationaal is dit het geval. De vertaling van de letter „V" door „F" zou bijkomende moeilijkheden opleveren. Daarom werd besloten „BRT" te behouden met de toevoeging „Omroep van de Vlaamse Gemeenschap".

Met betrekking tot de financiering ging de Raad van Beheer pragmatisch te werk. Voorstellen die voorbijgestreefd zijn, werden niet weerhouden. Zij pleit voor het toekennen van een dotatie door de overheid, dit los van het feit over het al dan niet koppelen ervan aan de opbrengst van het kijk- en luistergeld. De Mediaraad suggereerde 75 procent van het kijk- en luistergeld terwijl de Executieve voor 51,5 procent opteerde. Dit percentage is echter te laag. Om de BRT-opdrachten niet te fnuiken aanvaardde de Raad van Beheer deze situatie en zocht andere financieringsbronnen. De regeling inzake de sponsoring en de reclame werd bewust niet te concreet geregeld teneinde zoveel mogelijk alternatieven open te laten zoals sponsoring zowel door de openbare als door de niet-openbare instellingen. Dit geldt ook voor de reclame.

Over de kritiek op de te beperkt geachte hervorming van de Raad van Beheer merkt

de Voorzitter op dat de beheerders hun mandaat ernstig uitoefenen. Hieraan mag niet worden getwijfeld : zelfs niet-experten werken zich vlug in de materie in. De leiding vormt dus geen probleem. De kwestie van het eventueel te weinig doortastend optreden van de Raad van Beheer is zeker geen kwestie van een te weinig vergaderen : de Vaste Commissie vergadert wekelijks en kan dus vlug op alle problemen inspelen. Problemen stellen zich echter meestal door het keurslijf waarin de BRT zit : dit geldt onder andere bij de aanbevelingen. Op dit vlak echter zal de Raad veel doortastender kunnen optreden en op alle situaties ogenblikkelijk kunnen inspelen.

Er waren een aantal voorstellen om het aantal directeurs-generaal tot twee te beperken : één voor de radio en één voor de televisie. Toch pleiten een aantal argumenten voor het behoud van de huidige structuur. De technische diensten slaan zowel op de radio als op de televisie. Ze zijn enorm belangrijk en omvatten een uitgebreid gedeelte van de omroep. Daarom moet het hoofd van de technische diensten op het niveau van een directeur-generaal staan.

Inzake de grotere mobiliteit en de managerfunctie wordt volop aan een personeelsbeleid gewerkt. Dit omvat de verhouding statutairen en contractuelen. De Raad van Beheer denkt aan het behoud van statutaire personeelsleden en aan de aanwerving van contractuelen. Een interne audit is gestart en deze leidde tot een zeer positieve ontwikkeling. Verschillende diensten werden reeds doorgelicht : een aantal interne verschuivingen zijn bezig. Het doel is het drukken van de personeelskosten. Ook de vakbonden werken momenteel op een constructieve wijze aan de rationalisatie en de interne verschuivingen mee. Ingevolge de herstructurering van de radio-diensten zijn de directeurs-weggevallen. Zo werd een besparing op de directie-ambten gerealiseerd. Ook de herstructurering van de televisie werd zopas afgerond. Ook hier worden een aantal directie-ambten afgeschaft. Dit wordt aan de herwaardering van de produktieiders gekoppeld. Door het samenvoegen van een aantal diensten vallen er bovendien een aantal produktieiders weg. Ook aan het management wordt niet voorbijgegaan. Bij de opleiding van het personeel besteed men hieraan de nodige aandacht.

Vervolgens behandelt de Voorzitter van de Raad van Beheer het hier opgeworpen gebrek aan innoverende gedachten over de band met de politiek. Zij stelt vooreerst dat zij genuanceerd denkt over de kritiek met betrekking tot de politisering van de omroep. De band tussen de Raad van Beheer en de Vlaamse Raad is reëel. Bij de samenstelling van de Raad moet met de Cultuurpactwet worden rekening gehouden. Dit is een band tussen de openbare omroep en de gemeenschap. Wanneer via het politieke milieu personen worden aangeduid dan oordeelt zij dat hun persoonlijkheid van belang is. Onafhankelijke mensen die het vertrouwen van de politieke wereld krijgen nemen veelal de beste beslissingen. In vele landen, waaronder Groot-Brittannië, gebeuren er dergelijke benoemingen. Alles hangt af van de politieke cultuur en de onafhankelijkheid van die personen.

Zij wijst er bovendien op dat enkel de controversiële punten in de actualiteit komen. Het huidige systeem mag men dus niet te negatief bekijken.

De uitzendingen door derden afschaffen ligt niet zo eenvoudig. Zij vermoedt dat de filosofische uitzendingen, alsmede de uitzending van erediensden, tot een debat zouden kunnen leiden. De BRT pleit ter zake voor een vermindering van de bestaande servitudes.

De interpretatie van het begrip „objectiviteit“ leidt tot een oeverloos debat. Ook in andere landen, waar er zelfs definities werden uitgewerkt, blijkt dit het geval te zijn. Dezelfde problemen zullen bij de twee nieuwe begrippen opduiken. Het aangehaalde probleem vormt een element van de journalistieke deontologie : de controle hierop gebeurt liefst door het instituut zelf en zo weinig mogelijk vanwege de buitenwereld. De persberichten aangaande de oprichting van een specifieke geschillenraad zijn dus niet correct. Binnen de BRT regelen de Administrateur-generaal en, in laatste instantie, de Raad van Beheer de eventuele conflictsituaties.

Met betrekking tot het in diskrediet brengen van de omroep door eigen personeelsleden waarschuwt de Voorzitter van de Raad van Beheer in eigen naam voor een te repressief optreden. Ook met het opleggen van een spreekverbod moet men voorzichtig zijn.

Inzake de uitzendingen rond de politieke actualiteit wil zij iedere vergelijking met de BBC en de NOS uitsluiten. Deze instituten beschikken over veel meer personeel dan de BRT. Onze omroep is in feite een kleine regionale omroep. Binnen de huidige context wordt er goed werk geleverd. Zij beaamt echter dat er te weinig actuele politieke uitzendingen zijn. Dit hangt samen met een aantal interne problemen. De bestuursdirectie Informatie zal worden behouden en beter ingepast, zowel in de televisie als in de radio. Vanaf 1 juli aanstaande zal de radio een ochtendblok van twee uur actualiteit uitzenden. De Voorzitter van de Raad van Beheer betreurt wel dat het buitenlands

journaal en de actualiteitenrubrieken. Het programma „Den Haag vandaag” wordt echter in Nederland niet meer uitgezonden. De Raad van Beheer was verder genoodzaakt om een aantal prioriteiten te leggen. Wel was de Raad eensgezind van oordeel om op korte termijn naar bepaalde oplossingen te zoeken.

Een lid verwondert er zich over dat tegen de naamsverandering van de BRT de bekommernis over de herkenbaarheid en vertalingsproblemen worden ingeroepen. Dit laatste argument noemt hij irrelevant en het laat hem onverschillig.

Inzake de herkenbaarheid oordeelt hij dat de BRT nood heeft aan een nieuw imago. Het moet een benaming zijn die bij de vorige aansluit en tevens de nieuwe staatkundige situatie naar voren brengt. De huidige benaming is staatkundig niet correct. Voor het zoeken naar een nieuwe huisstijl werd door de BRT 80 miljoen frank uitgegeven terwijl men anderzijds beweert geen 20 miljoen frank te vinden om uitzendingen over de parlementaire activiteit te realiseren.

Het lid stelt zich eveneens vragen over de kijkdichtheid van de uitzendingen door derden. Deze kunnen volgens hem gerust worden afgeschaft. Als er godsdienstige uitzendingen behouden blijven dan moeten er ook uitzendingen voor de vrijzinnigen worden geprogrammeerd. De opiniëring kan eventueel in een ander totaalprogramma worden ondergebracht.

Een ander lid wijst er op dat bepaalde kunstprogramma's ook een geringe kijkdichtheid bezitten. Dit vormt echter geen reden om die af te schaffen.

De Voorzitter van de Commissie voegt er aan toe dat opiniëring noodzakelijk is. De uitzendingen door derden hebben zich echter in een bepaalde richting ontwikkeld : de controle over de derden is dus heel belangrijk.

Een vorige interveniënt stelt dat het verleden voldoende bewees dat het binnen de BRT oplossen van een aantal dossiers problematisch is. De geschillenraad of een deontologisch college lijken daarom beter. Persoonlijke journalistieke problemen door de Administrateur-generaal of de Raad van Beheer laten beslechten ware een ongelukkige oplossing. Hij pleit dus voor een onafhankelijk college.

Zelfs indien het BRT-statuut met betrekking tot het ambtenarenkader wordt gewijzigd, zullen de kosten voor de afvloeiing van personeel hoog oplopen. De openbare omroep is immers geen privé-werkgever. De overgang van statutair personeel naar contractuelen impliceert een verschil in sociale bijdragen. Deze operatie is dus op budgettair vlak niet alleen kostenbesparend. Men moet hiermee rekening houden.

Een lid herinnert aan de ideeën van een voormalige Administrateur-generaal van de RTBF. Deze omroep moet over het personeelsbestand toch een studie hebben gemaakt. Denkt de BRT eveneens aan een afvloeiingsplan ?

Een ander lid houdt een pleidooi voor een uitdovend ambtenarenstatuut. Op korte termijn kunnen er zich moeilijkheden voordoen, op langere termijn komt dit de flexibiliteit ten goede.

De Voorzitter van de Raad van Beheer verduidelijkt dat de huisstijloperatie nu in de startblokken staat. De verschillende radio- en televisienetten zoeken naar een eigen profilering. Zo zou TV2 zich meer naar specifieke doelgroepen richten, zonder echter een getto-zender te worden. Dit onderzoek werd uitbesteed omdat de BRT niet altijd voldoende „know how” bezit. Het adviesbureau zal ook het imago binnenin het instituut evalueren, dit onder meer aan de hand van een aantal kritische interviews.

Een lid stelt dat het debat over de naamsverandering van de BRT binnen deze Commissie reeds werd beslist. De meerderheid binnen de Commissie besliste om de naam „BRT” te behouden.

De Voorzitter van de Raad van Beheer komt terug op de uitzendingen door derden. Als de Vlaamse Raad beslist om deze uitzendingen af te schaffen en de hiervoor voorziene 64 miljoen frank aan de BRT over te dragen om meer actualiteitsprogramma's te verzorgen dan zal de omroep deze middelen met dank aanvaarden.

Met betrekking tot de objectiviteit van de journalisten heeft zij persoonlijk nog geen problemen ondervonden. Dit probleem evolueert dus in de goede richting. De Raad van Beheer opteert echter niet voor de oprichting van een soort geschillenraad om eventuele problemen op te lossen : dit dient binnen de BRT zelf te gebeuren.

De personeelskosten omvatten nu 56 procent van het BRT-budget. Televisie of radio kunnen niet zonder personeelsleden worden gerealiseerd. Producers en regisseurs zijn hiervoor nodig. In deze overhead-kosten zijn ook de technici begrepen. De Raad van

Beheer nam nog geen standpunt in over gebeurlijke afvloeiingen. Hoe het kader er in de toekomst zal uitzien, met andere woorden welke statutaire ambten er zullen behouden blijven, is nog niet uitgemaakt. Wel werkt de BRT reeds met contractuelen. Ook bestaan er denkoefeningen over een aantal interne verschuivingen.

De Administrateur-generaal noemt de, conform de operatie bij de RTBF, gesuggererde afvloeiingsoperatie niet noodzakelijk efficiënt. De voorziene 51,5 procent van het kijk- en luistergeld betekent een verhoging van de dotatie met 320 miljoen frank. Met het huidig personeelsbestand zal er echte 350 miljoen frank meer nodig zijn om te voldoen aan alle wettelijke personeelsverplichtingen. Dit betekent een deficit dat op de programmatie zal moeten worden verhaald. Vandaar werd er reeds met de vakbonden gesproken over de noodzakelijke interne verschuivingen en de bijscholing die hiervan het gevolg zal zijn. Minder statutair personeel is echter niet identiek aan een goedkoper personeelsbeheer. Zo zijn er te weinig ENG-ploegen. Deze zijn echter noodzakelijk voor de informatieve programma's. De hiervoor noodzakelijk goede technici worden echter niet gevonden : in vergelijking met hetgeen de concurrentie biedt is een ambtenarenstatuut financieel niet interessant. Deze vaststelling impliceert dat er meer werk wordt uitbesteed, een feit dat eveneens kostenverhogend werkt. Hoe meer werk er wordt uitbesteed, hoe meer er dus zal moeten worden betaald.

De bedoeling van het voorgestelde artikel 13, § 3 is dat de Raad, binnen de wettelijke voorschriften, het aantal personeelsleden en hun vergoeding kan bepalen. Als het voordelig zou blijken om minder statutair personeel te hebben kan de Raad tot een afslankingsoperatie beslissen. Persoonlijk opteert hij voor een behoorlijke kern vastbenoemd personeel met er rond de programmamakers als contractuelen, zodat de niet meer gemotiveerden onder hen gemakkelijker kunnen worden ontslagen. Toen de BRT een monopoliepositie innam had de openbare omroep een grotere verantwoordelijkheid tegenover dit personeel.

De Voorzitter van de Raad van Beheer verduidelijkt echter dat dit debat nog niet werd gevoerd.

Een lid stelt dat, zoals in de overheidssector en het onderwijs, een aantal mensen niet meer gemotiveerd zijn. Dit is een algemeen probleem dat niet eenvoudig op te lossen is. Hij verzet zich tegen het simplisme van de commerciële sector op dit terrein.

De Administrateur-generaal voegt hieraan toe dat ook de privé-sector met dit probleem wordt geconfronteerd. De overheid en de BRT hebben echter minder mogelijkheid om dit fenomeen op te vangen. De privé-sector kent onder andere het systeem van de „gouden handdruk“. Misschien biedt het muteren van dit personeel een aantal oplossingen.

De Voorzitter van de Commissie vraagt of de Executieve de intentie heeft om de BRT-voorstellen te bespreken.

De Gemeenschapsminister van Cultuur heeft de BRT-voorstellen ontvangen. Binnen de Executieve werd de discussie, onder meer over de voorziene timing, gestart. Toevallig heeft de Commissie voor de Media een zelfde timing voorzien. Hij zal de BRT-voorstellen zo spoedig mogelijk op de agenda van de Vlaamse Executieve plaatsen. De Executieve zal moeten beslissen of er al dan niet een ontwerp van decreet wordt ingediend. Eventueel kan de BRT-tekst hiervoor als basis dienen.

De Voorzitter vreest dat het dossier vertraging zal oplopen als het naar een interministeriële werkgroep wordt verzonden. Bestaat er zekerheid over de door de Gemeenschapsminister voorgestelde procedure ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit niet het geval is. De Vlaamse Raad hoeft zich niet in te laten over de wijze waarop de Executieve dit dossier bespreekt. Hij wil niet over zijn intenties worden ondervraagd.

Een lid wijst op het door zijn fractie ingediend voorstel van decreet. Andere fracties kunnen eveneens hun voorstellen indienen zodat er snel een debat kan worden gevoerd.

Een ander lid herinnert er aan dat zijn fractie lang heeft gewacht op de BRT-voorstellen. De BRT bestempelt deze problematiek als dringend. De Vlaamse Raad moet het initiatief nemen voor de bespreking van de hervormingsvoorstellen.

Hij stelt voor om, binnen deze Commissie een kleine werkgroep met vertegenwoordigers der verschillende fracties samen te stellen teneinde op relatief korte termijn een aantal belangrijke bepalingen te formuleren. Ook hij vreest dat de Executieve te traag zal werken. Bovendien liggen er nu een aantal concrete teksten ter beschikking.

De Voorzitter van de Raad van Beheer van de BRT dankt de Commissie voor de Media voor dit bijzonder constructief debat.

De Verslaggever,

F. SARENS

De Voorzitter,

P. CHEVALIER

BIJLAGE

Ontwerp van nieuw BRT-decreet

HOOFDSTUK I

Inleiding en definities

Artikel I

Dit decreet regelt een aangelegenheid, bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van de decreet wordt verstaan onder

- omroep : de verzorging van programma's die inzonderheid langs elektronische weg verspreid worden naar het algemeen publiek ;
- verzorging : het produceren of verwerven, samenstellen en verspreiden of doen verspreiden van programma's :
- programma : het geheel van geluids- en/of beeldinhouden of andere signalen, in welke vorm ook, dat onder afzonderlijke titel door de verzorger wordt aangeboden :
- merchandising-activiteiten : activiteiten gericht op het behalen van voordeel uit de bekendheid, van programma's ;
- nevenactiviteiten : alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de opdracht :

HOOFDSTUK II

Oprichting, opdracht en bevoegdheid

Artikel 3

§ 1. Er wordt onder de benaming „Belgische Radio en Televisie. Nederlandse Uitzendingen, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap", een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna te noemen „de instelling".

§ 2. De zetel van de instelling is gevestigd in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Hoofdstad-Brussel.

Artikel 4

De instelling is belast met de openbare omroep. Zij verzorgt informatieve, educatieve en amusementsprogramma's.

Artikel 5

De instelling stelt haar programma-aanbod en -schema vast.

Artikel 6

§ 1 De instelling bezit met het oog op de vervulling van haar opdracht de volle rechtsbekwaamheid.

Ze mag zich verenigen met andere openbare instellingen, deelnemen aan de oprichting van particuliere ondernemingen of participeren in het maatschappelijk kapitaal van bestaande particuliere ondernemingen waarvan de activiteit bijdraagt tot het vervullen van haar opdracht. Ze mag ook merchandising- en nevenactiviteiten verrichten.

Artikel 7

§ 1. De instelling beschikt in eigendom of anderszins over de onroerende goederen die ze gebruikt. Zij kan, met het oog op de vervulling van haar taak, goederen verwerven, vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen.

§ 2. De instelling kan met machtiging van de Vlaamse Executieve onroerende goederen onteigenen tot algemeen nut.

§ 3. De ambtenaren van de administratie van de BTW, registratie en domeinen zijn bevoegd om op te treden namens de instelling voor het vestigen en vervreemden van zakelijke rechten. Zij zijn gemachtigd om zonder kosten, voor rekening van de instelling, alle akten te verlijden die aan de hypothecaire formaliteit zijn onderworpen.

De voorzitters van de aankoopcomités van onroerende goederen voor rekening van de staat zijn bevoegd om de instelling in rechte te verdedigen.

HOOFDSTUK III

Organisatie

Artikel 8

De instelling wordt geleid door een Raad die is samengesteld uit twaalf titelvoerende leden benoemd door de Vlaamse Raad.

Artikel 9

§ 1. De raadsleden moeten de Belgische nationaliteit bezitten en tot de Vlaamse Gemeenschap behoren.

§ 2. Het lidmaatschap van de Raad is onverenigbaar met dat van een wetgevende en/of decreetgevende vergadering en van het Europees parlement, met het ambt van minister, gemeenschapsminister, gewestminister en staatssecretaris, met het ambt van provinciegouverneur of lid van de bestendige deputatie, met het ambt van provinciegriffier, van ambtenaar-generaal van de ministeriële departementen en van de Gemeenschaps- en Gewestadministraties, van lid van een ministerieel kabinet, met het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van het OCMW van een gemeente van meer dan 30.000 inwoners.

Het lidmaatschap van de raad is eveneens onverenigbaar met dat van vast en contractueel personeel van de instelling. Het is ook onverenigbaar met een functie of mandaat, uitgeoefend in een persbedrijf, de elektronische media inbegrepen, in een advertentie- of reclamebedrijf, of met een leidende functie of mandaat in een produktiefirma die toelevert aan de elektronische media, en in enige andere onderneming die aan het instituut diensten levert, leveringen doet of er werken voor uitvoert.

Artikel 10

De looptijd van het mandaat van de titelvoerende raadsleden bedraagt vier jaar. Het mandaat kan voor één aansluitende periode van vier jaar worden verlengd. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt er geen rekening gehouden met de voortzetting door een plaatsvervanger van het mandaat van een titelvoerend raadslid.

Artikel 11

§ 1. Voor ieder titelvoerend raadslid kunnen maximaal twee plaatsvervangers worden aangewezen door de Vlaamse Raad. Niemand kan tegelijk titelvoerend raadslid en plaatsvervanger zijn. Dezelfde persoon kan als plaatsvervanger voor twee of meer titelvoerende raadsleden worden aangewezen.

§ 2. De titelvoerende raadsleden en hun plaatsvervangers worden gekozen op een lijst van personen die zich binnen dertig dagen na de publikatie van de oproep in het Belgisch Staatsblad, kandidaat hebben gesteld bij het bureau van de Vlaamse Raad.

§ 3. De titelvoerende raadsleden die voortijdig ermee ophouden hun mandaat uit te oefenen, worden in de vastgestelde volgorde definitief vervangen door hun plaatsvervanger. De plaatsvervangers voltooien het mandaat van hun voorganger.

§ 4. De titelvoerende raadsleden die gedurende meer dan twee maanden verhinderd zijn hun mandaat uit te oefenen, worden voor de duur van de verhindering in de vastgelegde volgorde vervangen door hun plaatsvervanger.

Artikel 12

(De tekst van het artikel in verband met de Vaste Commissie zal later worden ingevuld)

Artikel 13

§ 1. De Raad van Bestuur legt het algemeen programmabeleid vast.

§ 2. Hij stelt het meerjarenplan en de begroting op, bedoeld in artikelen 16 §§ 1 en 2 en waakt over de uitvoering ervan. Hij stelt de balans en de resultaatrekening op, bedoeld in artikel 16 § 4.

§ 3. Hij stelt de personeelsformatie vast. Hij bepaalt het statuut van het personeel met reglementair regime en benoemt die personeelsleden met uitzondering van de personeelsleden bedoeld in artikel 14 en 15. Hij houdt toezicht over de aanstelling van het contractueel personeel.

§ 4. Hij bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent. Het reglement bepaalt inzonderheid de grenzen binnen welke en de vormen waarin de Raad sommige van zijn bevoegdheden kan overdragen aan andere organen van de instelling of aan leden van het personeel.

Artikel 14

§ 1. Het dagelijks bestuur van de instelling is in handen van de administrateur-generaal, die inzonderheid belast is met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de Raad.

§ 2. De administrateur-generaal wordt benoemd door de Vlaamse Executieve, de Raad gehoord. De Raad kan zelf kandidaten voordragen.

§ 3. Hij vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen, onverminderd het bepaalde in artikel 7 § 3.

Artikel 15

§ 1. Onder het gezag van de administrateur-generaal staan drie directeurs-generaal, onderscheiden belast met de leiding van de radio, van de televisie en van de technische diensten.

§ 2. De directeurs-generaal worden benoemd door de Vlaamse Executieve, de Raad gehoord. De Raad kan zelf kandidaten voordragen.

HOOFDSTUK IV

Meerjarenplan, inkomsten, begroting en toezicht

Artikel 16

§ 1. De instelling is er toe gehouden een meerjarenplan op te stellen. In dit plan worden de vooruitzichten inzake de uitzendingen van de radio en de televisie en de behoeften inzake personeel, infrastructuur en financiën geschetst. Het meerjarenplan wordt jaarlijks bijgesteld en elk jaar vóór 30 mei aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring voorgelegd. De Vlaamse Raad waarborgt de financiering van het meerjarenplan.

§ 2. De instelling is er toe gehouden jaarlijks een begroting op te stellen. De begroting moet passen in het meerjarenplan en wordt aan de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve meegedeeld.

§ 3. De instelling kan aanvullende inkomsten verwerven, ondermeer :

- schenkingen en legaten ;
- de leningen volgens de modaliteiten te bepalen bij besluit van de Vlaamse Executieve ;
- de opbrengst voortkomende uit de verkoop van eigen publikaties, geluids- en beeldopnamen of de reproductie ervan ; uit de verkoop en de verhuring van haar produkties ; uit de levering van diensten door de instelling, evenals uit de exploitatie van haar infrastructuur ; uit het verkopen en het verhuren van goederen ;
- de inbreng in de programma's van coproductenten en cofinanciers ;
- uit de sponsoring van de programma's ;
- de opbrengsten voortkomende uit de uitzending van reclameboodschappen.

§ 4. De instelling is er toe gehouden jaarlijks een balans en resultaatrekening op te stellen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening in de ondernemingen.

§ 5. De certificatie van de getrouwheid en volledigheid van de jaarrekening wordt aan één of meer commissarissen opgedragen. De commissarissen stellen een verslag op overeenkomstig de bepalingen van artikel 65, met uitzondering van § 5, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Voornoemde bescheiden worden, samen met het jaarverslag over de wijze waarop de instelling zich van haar taak heeft gekweten, uiterlijk op 30 mei aan de Vlaamse Raad meegedeeld. De commissarissen worden benoemd door de Vlaamse Executieve onder de leden, natuurlijke en rechtspersonen, van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

§ 6. De instelling kan in haar boekhouding rekeningen openen voor de stijving van fondsen met een bijzondere bestemming. Het is de instelling ook toegestaan een reservefonds zonder bijzondere bestemming aan te leggen. Deze fondsen worden beheerd volgens de modaliteiten vastgesteld door de Raad.

Artikel 17

§ 1. De Vlaamse Executieve wijst een Gemeenschapsafgevaardigde aan die er op toeziet dat de wetten, decreten en besluiten worden nageleefd. Hij woont met raadgevende stem de vergaderingen bij van de Raad.

§ 2. Binnen een termijn van vier vrije dagen kan hij bij de Vlaamse Executieve een gemotiveerd beroep instellen tegen elke beslissing van de Raad, waarvan hij meent dat zij niet strookt met de wetten, decreten en besluiten. De Vlaamse Raad wordt onmiddellijk door de Vlaamse Executieve in kennis gesteld van het beroep. Het beroep schort de beslissing op. Heeft de Vlaamse Executieve binnen een termijn van twintig vrije dagen, ingaand op dezelfde dag als de termijn waarover de gemeenschapsafgevaardigde beschikt, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief. In voorkomend geval worden het beroep en de nietigverklaring binnen de gestelde termijn aan de Vlaamse Raad en aan de voorzitter van de Raad meegedeeld.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen inzake de programma's

Artikel 18

De informatieuitzendingen alsmede de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden.

HOOFDSTUK VI

Mededelingen van de Vlaamse Executieve

Artikel 19

§ 1. De instelling is verplicht kosteloos mededelingen van de Vlaamse Executieve tot hoogstens twee uur per maand uit te zenden. De mededelingen worden uitgezonden in

aansluiting op een hoofdjournaal. Éénzelfde mededeling wordt slechts éénmaal uitgezonden.

§ 2. De mededelingen strekken tot voorlichting ; zij hebben betrekking op aangelegenheden van algemeen belang of op maatregelen die de Vlaamse Executieve heeft genomen of zal nemen. De instelling draagt geen verantwoordelijkheid voor de mededelingen van de Executieve.

§ 3. De mededelingen dienen naar de vorm te voldoen aan de voorwaarden en de regels vast te stellen door de Vlaamse Executieve. Ze dienen duidelijk herkenbaar te zijn en mogen geen aanleiding geven tot verwarring met de eigen programma's van de instelling. Vóór en na de mededelingen wordt gemeld dat ze vanwege de Vlaamse Executieve zijn verstrekt.

§ 4. De aanmaakkosten van de mededelingen worden door de Vlaamse Executieve gedragen.

§ 5. Behoudens voor de door de Raad erkende gevallen van overmacht en rampen, wordt de in § 1 bedoelde verplichting opgeschort tijdens de periode die begint de veertigste dag vóór en eindigt op de dag van de verkiezingen voor de samenstelling van het Europees Parlement, de wetgevende en decreetgevende vergaderingen, de provincieraden en de gemeenteraden.

§ 6. Om buitengewoon ernstige redenen kan de Vlaamse Executieve bij besluit afwijken van het hiervoren bepaalde.

HOOFDSTUK VII

Uitzendingen door derden

Artikel 20

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt, de Raad gehoord, de regels volgens welke derden kunnen worden gemachtigd om radio- en televisieprogramma's te verzorgen onder hun verantwoordelijkheid. Deze derden zijn niet-commerciële verenigingen en stichtingen die uitsluitend tot doel hebben programma's uit te zenden die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van opiniëring vanuit representatieve, sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

§ 2. De Vlaamse Executieve beslist over de aanvragen tot machtiging en motiveert haar beslissing.

§ 3. De Vlaamse Executieve wijst aan de gemachtigde derden zendtijd toe op de televisie en/of de radio. Het aantal zenduren dat wordt toegewezen bedraagt voor de radio ten hoogste 80 zenduren per jaar en voor de televisie ten hoogste 2 % van het totaal aantal zenduren van de twee televisienetten samen in het voorafgaande jaar.

§ 4. De Vlaamse Executieve kent de gemachtigde derden een dotatie toe waarmee ze hun programma's moeten verwezenlijken.

§ 5. De instelling stelt gratis het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking volgens door de Raad vastgestelde modaliteiten, de afgevaardigden van de derden gehoord ;

§ 6. De Raad bepaalt het uitzendschema van de uitzendingen van de gemachtigde derden, de afgevaardigden van deze derden gehoord.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 21

De activa en passiva, de personeelsleden, evenals de rechten en verplichtingen van het instituut bedoeld in het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gaan over naar de in dit decreet bedoelde instelling.

Artikel 22

De titelvoerende leden van de Raad van Bestuur en hun plaatsvervangers van het instituut bedoeld in het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, voleindigen hun mandaat in dezelfde hoedanigheid bij de in dit decreet bedoelde instelling. Het aldus voleindigd mandaat kan voor één aansluitende periode van vier jaar worden verlengd.

Artikel 23

In artikel 1, B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut worden de woorden „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen" geschrapt.

Artikel 24

Het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, is opgeheven.

Artikel 25

Dit decreet treedt in werking op ...

BIJLAGE 3

Bijkomende vraagpunten aan de Raad van State,
gesteld door de Voorzitter van de Vlaamse Raad
bij brief van 10 juli 1990

1. Wordt aan de opmerkingen van de Raad van State tegemoetgekomen door een eventuele amendering van het voorstel van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap waarbij zou worden bepaald dat :

— de instelling jaarlijks aan de Vlaamse Raad verslag uitbrengt over de uitvoering van het meerjarenplan en dat dit verslag door de Vlaamse Raad moet worden goedgekeurd ;

— de leden van de Raad van Bestuur worden benoemd en afgezet door de Vlaamse Raad ;

— uitdrukkelijk naar het toezicht van het Rekenhof wordt verwezen ?

2. Met betrekking tot de personeelsproblematiek wordt in beide voorstellen van decreet uitgegaan van een zo groot mogelijke autonomie voor de instelling op het vlak van het personeelsbeleid.

Kan in de huidige stand van de wetgeving bij decreet van de Vlaamse Gemeenschap worden bepaald dat bepaalde categorieën van het personeel of het geheel van het personeel van de instelling op contractuele basis worden aangeworven naast de statutaire aangeworven personeelsleden en dit binnen voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve (bijvoorbeeld maximum weddeschalen) zonder dat een dergelijke regeling de goedkeuring moet krijgen van de nationale Regering ?

Kan in de huidige stand van de wetgeving bij decreet van de Vlaamse Raad aan de Vlaamse Executieve opdracht worden gegeven om een ruim, algemeen kader vast te stellen, waarbinnen het personeelsbeleid door de Raad van Bestuur van de instelling kan worden gevoerd ? Moet voor dit algemeen, ruim kader, waarbinnen een grote autonomie van de instelling wordt nagestreefd, het akkoord van de nationale Regering worden verkregen en kan de nationale Regering rekening houdend met de niet-uitvoering van artikel 87, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, hierover haar goedkeuring verlenen ?

3. Sanctionering

Wordt aan de opmerkingen van de Raad van State tegemoetgekomen door een eventuele amendering van het voorstel van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap waarbij zou worden bepaald dat bij het niet uitvoeren van het meerjarenplan een volgende schijf van de dotatie niet wordt uitbetaald of dat de Vlaamse Executieve de begroting van de instelling goedkeurt ?

Kunnen de leden van de Raad van Bestuur hiervoor verantwoordelijk worden gesteld zodat deze een sanctie krijgen ?

4. Kan een andere bestaande structuur dan de vooropgestelde aan de instelling de gewenste autonomie verlenen ? Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de vorm van een stichting.

5. Is de Vlaamse Raad bevoegd om het begrip „regels van de journalistieke plichtenleer" bij decreet nader te preciseren ?
